Margriet

WEEKBLAD VOOR
MOEDER en KIND

„Jacquelientje"

No. 47 - 26 NOV. 1949

Els van Duin's GRABBELTON

IN DIT NUMMER VINDT U:

Pag.
1 Jacquelientje.
2 Els van Duin's Grabbelton.
3 Gebreide jumper in Noors patroon.
4—5 Kort verhaal.
6 Dr. S. Heyster: Alleen een innerlijk beschaafde opvoeder kan het.
7 Voor onze kleintjes. Gebreid meisjesgarnituurtje.
8—9 Wintertijd.... geschenkentijd.
10 Moeder en Kindclub.
11 Liefste baby van de maand.
12—13 Assepoester en mascotte (vervolgverhaal).
14 Vervolg Kort verhaal.
15 Pete, de speelgoedmaker. Kinderverhaal door Nelly Donker.
16 Voor school en thuis. Gebreid rokje en truitje.
17 Montaigne's kijk op de Wintermode.
19 Wie zijn hoed is dat? Oplossing prijsvraag.
20—21 Wees Sint zijn rechterhand. Recepten.
22—23 Het loopt tegen Sint Nicolaas. Speelgoed.
24—25 Zó leeft de vrouw.
26 Wat geven wij aan....?
27 Zoeklichtje: Vertrouwen waard zijn.
28—29 Lotus schoonheidsrubriek.
30—31 Rudy, gebreid jongenstwinset.
32 Hoe was ik mijn jumper?
33 Liesje's lotgevallen!
34—35 Victoria Regina.
36 Assepoester en mascotte (vervolgverhaal).
37 Joris, gebreid herenvest.
39 Frivolité.
40—41 Kinderspel. Knippatronen.
42—43 Over dienstmeisjes.
44—45 Plantenrubriek. Bladcactussen en Aronskelken.
46—47 Margriet weet raad.
48 Filmflits: „Jeaanne d'Arc".

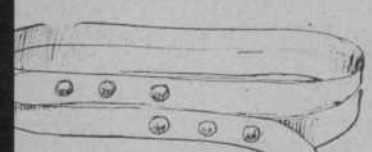
Dank U, tante Pos!

En vandaag bracht de post me.... ja wat dacht U? Alweer brieven voor Kinderhumor.... natuurlijk, maar dat zal nu wel gauw gaan minderen, daar ik de inzendings-termijn maar gesloten heb verklaard. Om op die brieven van vandaag terug te komen: bovenop de stapel lag een brief die als adres droeg: „Margriet Weekblad voor Moeder en kind. Els van Duin's Grabbelton Kinderhumor". Precies zo ingedeeld als ik het hier neerzet. Voor zover mij bekend bestaat er nog geen stad Kinderhumor (wat trouwens helemaal nog niet zo'n gekke naam voor een plaats zou zijn). Bovendien is een „Els van Duin's Grabbelton"straat ook nog toekomstmuziek, want men wacht natuurlijk op mijn dood om mij en mijn rubriek te vereeuwigen in een straatnaam. Voorlopig sta ik nog liever op pag. 2 van Margriet dan op een straathoek, begrijp dat goed. — Maar.... de brief met het vreemde adres kwam terecht. Hij zwierf ettelijke weken door Nederland denk je en kwam eindelijk aan? Mispoes.... hij kwam linea recta naar Amsterdam en werd door een pientere postbode aan de Huidekoperstraat 22, aldaar besteld. Of die mannen van de Post ook bij zijn, hè? En of Margriet, weekblad voor Moeder en Kind, enz. enz. ook bekend is! In alle geval: dank U, tante Pos!

Ceintuurtjes.

Men praat veel over de kragen dit seizoen. Vorige Winter hadden ze al de neiging op te kruipen tot je oren, nu verdwijnt hier en daar drie-kwart van het hoofd erin.... L'importance des cols.... noemen de mode-ontwerpers dat. Het belang der kragen.... Maar iets dat een even grote rol speelt in de mode-lijn, zijn de ceintuurs. Van lakleer, van plastic, van suède, van metaal, van stof.... een ceintuurtje hoort nu eenmaal op het nieuwe winterjurkje, het vlotte deux pièces, ja zelfs op het avondjaponnetje. Men heeft ze in sportieve en in geklede modellen, van heel smal tot tamelijk breed. Er zijn zelfs asymmetrische ceintuurs, aan een kant breder dan aan de andere. Bij een japon in asymmetrische lijnen kunnen deze heel coquet staan.

Over het algemeen springen wij nogal slordig om met onze ceintuurs. We kopen er een op goed geluk, breed of smal.... we letten er over het algemeen niet genoeg op, bij welk soort jurk de ceintuur zal gedragen worden, en schaffen ijskoud een exemplaar van pailletjes aan voor een simpel japonnetje, ofwel wagen ons aan een extra breed model als we toch niet al te slank van leest zijn. Een goede raad: let bij het kopen van een ceintuurtje niet enkel op de kleur, maar op de breedte (van ceintuur èn draagster) op de stijl, op het materiaal. En geef liever een paar kwartjes meer om eens een origineel model in een goed materiaal te hebben.

Style Louise...

Op de modeshows die ik in Augustus j.l. meemaakte, trof ik bij iedere première van belang een jonge vrouw, die iets heel bijzonders had. Dat was niet enkel mijn persoonlijke mening, iedereen scheen haar te bewonderen. Knap? Neen.... dat is ze niet. Wel charmant op een heel eigene aparte manier. Een matbleek gelaat, zeer verzorgd, maar onopgemaakt, enkel de dunne lippen heel ietsje aangezet in een teer rose tint. Geen enkel blosje op het ovale gezicht, geen poeder, geen ogenschaduw.... En toch is er iets in dat gelaat dat boeit.... Misschien zijn het de grote lichtblauwe porseleinen ogen, die temidden van deze kermis der ijdelheid zo triest konden kijken, misschien is het de eigenaardige manier om het haar te kappen, — glad omhooggestreken van voren, met drie pijpekrullen in de hals, door een strikje bij elkaar gehouden — misschien is het enkel maar de intelligente uitdrukking van het gelaat.... misschien dit alles samen.... in alle geval: dit is iemand. Ja, temidden van al die grote en kleine journalistieke beunhaasjes die hier op modenieuwtjes loeren, moet deze vrouw iemand zijn. Ik vraag haar naam.... „Louise de Vilmorin...." Kijk, ik heb gelijk gehad. Louise de Vilmorin, auteur van enkele opmerkelijke werken, medewerkster aan een select modeblad, waar ik haar dichterlijk proza in opmerkte.... een vrouw met een scherp intellect, een dichterlijke ziel, een groot hart.....

Mijn buurvrouw doet mij opmerken dat Louise steeds op iedere show dezelfde japon draagt.... Ja, nu zie ik het ook. Zij draagt een klassieke donkerblauwe deux-pièces, gladde rok met plooien voor en achter, bolero-jasje tot de taille met lange mouw. Daaronder een blousje met wat kant aan hals en polsen.... Bij iedere show heeft ze dit gedragen en toch was ze telkens anders: want Louise had de sjaal ontdekt. Bij Lanvin drapeerde ze een lange Schotse rood-zwarte sjaal om schouders en armen. Bij Dessès was het een opvallende blauw-gele ruit die een ceintuur vormde, bij Rochas was het een groen-rode.... Telkens waren ze anders van kleur en op een geheel nieuwe manier gedrapeerd: zoals de Schotten ze wel dragen dwars over de blouse heen, of als ceintuur, of als schouderdoek.... telkens was het iets nieuws en iets leuks.... Neen, die Louise is lang niet dom. Ook niet op kledinggebied. Ze is daarin, zoals in haar stijl en haar houding: van een geraffineerde eenvoud.

Telefoontje met de hemel

Olga is 3 jaar oud en haar mama is een beetje ziek. Olga is al eens binnengekomen om haar handje op moesje's hoofd te leggen, maar dat blijft maar pijn doen. „Ik ga telefoneren, Mammie...." „Goed kind," zegt Moeder, die graag even alleen in de kamer is. Olga scharrelt wat op de gang met haar speelgoed-telefoontje en even daarna hoort moeder de voordeur dichtslaan. Moeder gaat kijken, en daar gaat de kleine meid in haar rood capetje met telefoontje en bakkersboekje in de hand. „Waar ga je naartoe, schat?" vraagt Moeder en het kind antwoordt ernstig: „Ik ga even bij de drogist Onze Lieve Heer opbellen om te vragen of Hij je beter wil maken. Bij ons op de trap ging het niet."

Ingez. door Mevr. N. d. K., Utrecht.

Het trapje.

Nico van 5 jaar zou een half pond boter voor Moeder gaan halen. „Laat de deur maar even aanstaan...." zegt Moeder. „Dan hoef ik je niet open te maken." Goed. Nico verdwijnt. Een vreselijk gehuil kondigt na een poosje zijn terugkomst aan. Moeder vliegt naar de deur, het blijkt dat deze in 't slot is gevallen, zodat Nico niet naar binnen kon.

Moeder opent de deur. Daar staat Nico, met een behuild gezichtje en een pakje boter, waaruit aan beide kanten de boter puilt.
Ook de stoep is met boter besmeerd.
„Wat nu?" vraagt Moeder ontdaan. „Ben je gevallen?"
„Nee," snikt Nico, „de deur was dichtgevallen. Ik kon niet bij de bel, **ook niet toen ik op het pakje boter ging staan!**"

Ingez. door Mevr. T. D. v. Z. te K. a. Zaan.

Afgeluisterd gesprek.

Jongen (8 jaar) tot kleiner meisje: „Ga jij wel eens naar de kerk?"
Meisje: „Ja."
Jongen: „Ben jij katholiek?"
Meisje: „Kato Liek? Nee..... ik ben Elly Jansen."

Ingez. door Mevr. H. L. E. te Alkmaar.

IN Noors PATROON

VOOR HET BREIEN van deze mooie jumper heeft U 250 gram grijze, 100 gram groene, 50 gram gele en een klein kluwtje rode wol nodig. 2 breinld. no. 2½ en 2 breinld. no. 2, 2 kleine knopen. Maten: Lengte (vanaf de schouder gemeten) 50 cm, bovenwijdte 85 cm, binnenmouwlengte 46 cm. 32 steken op nld. no. 2½ zijn 10 cm breed.

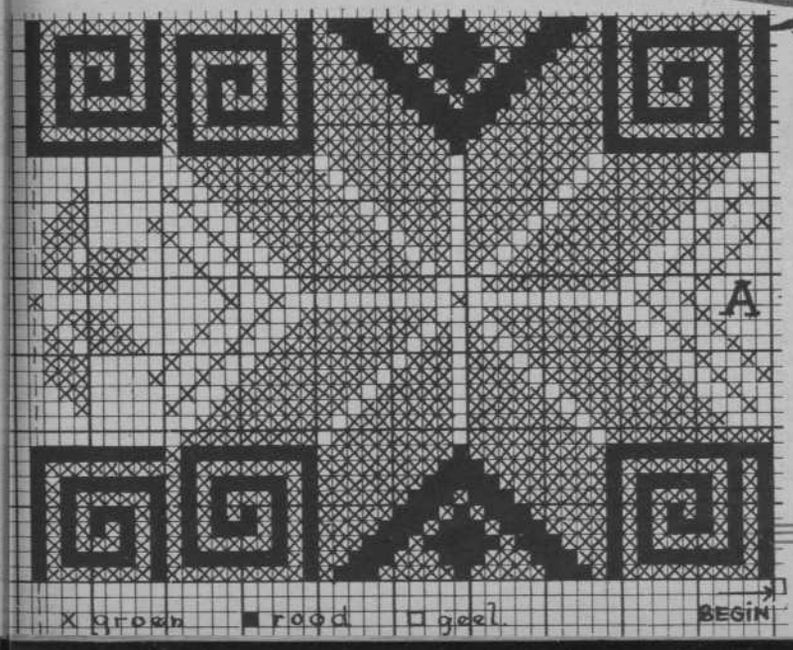
Het rugpand: Zet op nld. no. 2 met groene wol 120 st. op en ,brei 10 cm 2 st. recht, 2 st. aver. (ribbelp). Vlg. nld.: uit de eerste st. 2 st. breien, 9 ribbelp., uit de vlg. st. 2 st. br.; herh. v. x tot de laatste 9 st., deze: 8 ribbelp., uit de laatste steek 2 steken breien (133 st.). Ga dan verder op nld. no. 2½ met grijze wol: brei 6 nld. in de tricotsteek (heen steeds recht, terug steeds aver.) 7e nld.: x 3 recht, 3 grijs, 1 rood, 1 grijs; herh. vanaf x tot de laatste 3 st., deze grijs. 8e nld.: aver. 1 grijs, x 2 grijs, 3 rood; herh. vanaf x tot de laatste 2 st., deze grijs. 9e nld.: als de 7e. 10e nld.: aver. grijs.

Herhaal de 1e-10e nld. eenmaal, maar gebruik geel inplaats van rood; herhaal dan nog eenmaal deze 10 nld., waarbij groen inplaats van geel gebruikt wordt. Deze 30 nld. vormen één patroon. Herhaal deze 30 nld. nog eenmaal, dan eenmaal de eerste 20 nld. Ga verder met grijze wol en kant voor de armsgaten aan het begin van de vlg. 6 nld. telkens 5 st. af, aan het begin van de vlg. 2 nld. telkens 3 st. Ga verder in de tricotsteek en brei het eerste deel van het patroon van de pas als volgt: 1e nld.: groen. 2e nld.: x 2 groen, 3 geel; herh. vanaf x tot de laatste 2 st., deze met groen. 3e nld.: als de 1e. 4e nld.: x 2 grijs, 3 groen; herh. vanaf x tot de laatste 2 st., deze 2 grijs. Herhaal de laatste nld. tweemaal. 7e nld.: x 3 grijs, 1 groen, 1 grijs; herh. vanaf x tot de laatste 2 st., deze grijs. 8e nld.: als de 7e. 9e nld.: x 2 grijs, 3 geel; herh. vanaf x tot de laatste 2 st., deze grijs. 10e nld.: x 3 grijs, 1 geel, 1 grijs; herh. vanaf x tot de laatste 2 st., deze grijs. Brei 1 nld. grijs. Ga dan verder met het Noorse patroon van de pas volgens telpatroontekening A, het schema wordt gelezen van rechts naar links tot de middelste steek en daarna in omgekeerde richting. De eerste nld. is dus: av. 1 grijs, 9 groen, 1 grijs, 1 groen, 3 grijs, 5 groen, 1 grijs, 5 groen, 3 grijs, 1 groen, 1 grijs, 9 groen, 1 grijs, 7 groen, 1 grijs, dan in tegenovergestelde richting: 7 groen, 1 grijs, 9 groen, 1 grijs, 1 groen, 3 grijs, 5 groen, 1 grijs, 5 groen, 3 grijs, 1 groen, 1 grijs, 9 groen, 1 grijs.

2e nld.: recht 1 grijs, 1 groen, 7 grijs, 1 groen, 1 grijs, 2 groen, 3 grijs, tweemaal (3 groen, 3 grijs), 2 groen, 1 grijs, 1 groen, 7 grijs, 1 groen, 1 grijs, 1 groen, 5 grijs, 1 groen, 1 grijs, dan in tegenovergestelde richting: 1 groen, 5 grijs, 1 groen, 1 grijs, 1 groen, 7 grijs, 1 groen, 1 grijs, 2 groen, tweemaal (3 grijs, 3 groen), 3 grijs, 2 groen, 1 grijs, 1 groen, 7 grijs, 1 groen, 1 grijs.

Ga op deze wijze verder tot de laatste naald van de telpatroontekening voltooid is. Brei dan 1 nld. met grijs. Brei dan het eerste gedeelte van de pas doch in tegenovergestelde richting als bij het begin, dus beginnende met de 10e nld. Brei 4 nld. van dit patroon (dus 10e, 9e, 8e, 7e nld.). Kant voor de schouderafschuiningen aan het begin van de volgende 6 nld. telkens 7 st. af, brei dan met grijze wol en kant aan het begin van de vlg. 2 nld. telkens 7 st. af. Neem de overgebleven steken op een hulpnld.

Voorpand: Brei dit als het rugpand tot de 35e nld. volgens telpatroontekening A gebreid is. Vlg. nld.: 40 in patr., omkeren, de overige st. op een hulpnld. nemen. Vlg. nld.: 2 sa., de overige st. in patr. Vlg. nld.: met grijs recht tot de laatste 2 st., deze recht samenbreien. **(Vervolg op p. 43)**

Nog niet nat

TIEN PAARDEN!

ONS KORT VERHAAL

DE VERLOVING VAN FIETJE de Goey en Peter Gondelaar begon langzamerhand een vreemde geschiedenis te worden. Ze hielden werkelijk veel van elkaar, dus daaraan lag het niet, maar toch waren de botsingen ontelbaar. Peter was driftig en vlug en in Fietje's woordenboek kwam het woord „haasten" nu eenmaal niet voor. Dat was echter nog niet het ergste; maar als Peter driftig werd, lachte ze, en dat verdroeg hij niet. De diverse familieleden en vrienden hadden zich in het begin dikwijls afgevraagd, waar het toch heen moest. Nu deed niemand dat meer, want tegen de tijd, dat zij allen nog druk spraken over het laatste meningsverschil, liepen Fietje en Peter weer gearmd en keken elkaar stralend gelukkig aan.

„Och, die twee rooien het samen wel," zei Fietje's Vader, die zich uit principe nog nooit met hun kibbelpartijen had bemoeid. „Als Peter maar wat mindir driftig wordt en Fiet tact-

voller!" — Ja, maar daar ging het juist om! Vóór ze zover waren, hadden ze kans gezien het tot een onherstelbare breuk te brengen.
Het begon, zoals gewoonlijk, met een kleinigheid. Ze moesten op bezoek bij een professor, die weliswaar een vriend van Peters Vader, maar tevens een van Peters aanstaande examinatoren was. Peter zat vlak voor een examen en dat beïnvloedde zijn stemming ook niet gunstig. Bovendien kwam Fietje die avond tien minuten te laat, ofschoon Peter haar gesmeekt had om deze keer op tijd te komen.
„Je bent natuurlijk weer gaan rijden vanmiddag," sprak Peter vertoornd. „Dat paard van je is blijkbaar voornamer dan ik."
„Spirit heeft in ieder geval een beter humeur dan jij," troefde Fietje onverstandig. „Als jij later, wanneer je rechtsgeleerde bent, je cliëntèle ook zo aanblaft, dan lijkt me dat wel heel treurig. Voor jouw toekomstige beroep heb je andere eigenschappen nodig. Daar mag je voortaan wel aan denken."
Peter „nam" dit niet, hij vertelde Fietje hoe hij over haar gedrag en woorden dacht en wel zo overtuigend, dat ze er beduusd van was. Dat was echter een toestand, die niet lang duurde. De vriend van Peters Vader wachtte die avond tevergeefs op een gelukkig verloofd paar en minstens een uur te laat kwam Peter zijn verontschuldigingen aanbieden. Het speet hem geweldig, maar hij was opgehouden en Fietje was verhinderd, vertelde hij haperend. In zijn zak brandde het gouden cirkeltje, dat Fietje van haar vinger had getrokken. Zo ernstig was het bij de vorige kibbelpartijen niet toegegaan. Wilde ze soms proberen hoe ver ze kon gaan? Was ze overtuigd, dat hij toch wel terug zou komen? Het leek, alsof Peter nu opeens de hele onmogelijke situatie in het juiste licht zag. Plotseling ontwaakte de fierheid in hem. Hij beantwoordde verstrooid een vraag van de professor met „neen", hoewel hij, te oordelen naar de gezichten van zijn gastvrouw en gastheer, bevestigend had moeten antwoorden.
Lieve help, wat voor een flater had hij daar geslagen?
„Ik eh.... ik hoorde niet...." stotterde Peter, rood van schrik.
De professor grinnikte opeens kwâjongensachtig en wuifde afwerend met de hand:

„IK VERMOEDDE, dat je de laatste weken stevig gewerkt hebt, maar je zei overtuigd dat het niét zo was. Hindert niet jongen, ik begrijp het wel. Draaf naar Fietje toe en maak het goed."
Dus zo erg was het nu al, dacht Peter, zelfs de professor wist van hun kibbelpartijen. Dit moest nu maar eens voorgoed uit zijn, het werd al te dwaas!
Er kwam een vastberaden trek om Peters mond en hij zette zijn glaasje zo krachtig op de tafel neer, dat mevrouw even ineenkromp. Gelukkig, het was nog heel!
„Nog niet met tién paarden krijgen ze me in Fietjes buurt," beslistte hij hooghartig en vastberaden.
Hij herhaalde dit later nog enkele malen tegen welwillende kennissen en zo was het niet vreemd, dat Fietje vlot kennis nam van deze woorden. Ze sperde haar mooie ogen wijd open om vooral de tranen tegen te houden. Nu het te laat was, begon ze in te zien, dat haar handelwijze niet bepaald geschikt was geweest om een driftig mens te kalmeren. Peter was zo goed en hartelijk, waarom had ze hem toch niet meer gewaardeerd?
„Natuurlijk komt hij wel weer terug," stelde ze zichzelf gerust, maar het gebeurde niet.
Er waren vier weken verlopen na de ruzie en dezelfde welwillende vrienden hadden Fietje verteld, dat ze Peter hadden zien wandelen met een knap, donker meisje. Fietje zuchtte bedroefd. Vorig jaar tegen Sint Nicolaas liep ze zelf met Peter gearmd door de stad. Wat moest ze toch beginnen? Ze stond naast Spirit in de box en streelde de glanzende huid van het paard, waarvan ze heel veel hield.
„Spirit, kon jij me haar helpen!" fluisterde ze. „Weet je wat hij gezegd heeft? Nog niet met tién paarden ga ik terug. Wat moet je doen, Spirit, als een man zoiets vreselijks zegt?" Spirit wist het ook niet en wreef in woordeloze sympathie haar mooie hoofd tegen Fietjes schouder. Fietje dacht er aan om hem te schrijven; ze had tenslotte schuld en het risico moest ze dan maar lopen. Het was ook niet erg om schuld te bekennen, want ze had nu goed ingezien, hoe door dat voortdurende gekibbel hun mooie verhouding langzaam vernield werd. Ze had veel geleerd in deze eenzame vier weken, maar ze vond toch, dat Peter ook een lesje had verdiend, omdat hij had rondverteld, dat tién paarden niet in staat zouden zijn om hem in haar nabijheid te brengen.

TOEN KWAM HET LOT het piekerende meisje te hulp. Op een morgen, kort voor het Sint Nicolaasfeest, hoorde ze van de directeur van de manége, dat men, zoals ieder jaar, een paard had gevraagd om Sint Nicolaas door de straten te voeren. De studenten deden dit altijd om geld in te zamelen voor de arme kinderen.
Mijnheer Verhaef aarzelde even, dan zei hij: „Peter Gondelaer speelt dit jaar voor Sint Nicolaas. Een ongelukkige keus, want hij weet helemaal niets van paardrijden. Hij zal er wel op blijven zitten, maar de houding doet ook veel. We kunnen zien, hoe hij het er af brengt. Om half twaalf komen ze hier in de buurt." „Ja...." zei Fietje afwezig en toen begonnen haar ogen opeens zo ondeugend te schiteren, dat ze snel haar wimpers neersloeg.

(Vervolg op pag. 14)

WEELDE

Kindje, nu ben jij gekomen
in een wereld wonder groot,
de verwachting van mijn droomen
in een stralend morgenrood.
Kindje, in je held're kijkers
glanst het leven, onbewust
maak je mij tot een der rijken
nu je in mijn armen rust.
Kindje, ongekende weelde
bracht jij in het moederhart
toen zij 't donzig kopje streelde
na een ogenblik van smart.

RIA DRAAK GROENVELD

U geeft...

Rotterdam, 24 Okt. '49.

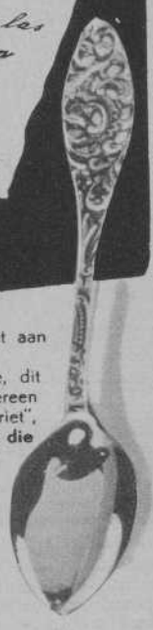
Geachte Redactie, Mijn zuster, Mevr. Willy Rouw, Cremerstr. 114 te Utrecht is Dinsdag 1 November jarig en nou ik haar een driemaandelijks abonnement van de Margriet geven. Kunt U daarvoor zorgen? Ik liefst de eerste Margriet op haar verjaardag. Stuurt U de kwitantie dan naar mijn adres: Mevr. A. Berkelder, Voorde 53 Rotterdam-Z. Bij voorbaat mijn dank. De laatst Margriet altijd van mij en vond ik het wel een aardig cadeau, vindt U ook niet? Wat is Margriet anders een prachtig interessant blad en zo dik! Eerst las ik het alleen en nu mijn man en kinderen ook al. Ik vind het een heerlijk blad.

Hoogachtend,
Aletta Berkelder.

en U ontvangt!

Het spreekt van zelf, dat we prompt aan dit verzoek hebben voldaan.
We zeiden tegen elkaar, dat is zo'n aardig idee, dit moeten alle lezers weten, want nu kan iedereen aan iedereen een kostelijk cadeau geven: een abonnement op „Margriet", per kwartaal, per halfjaar of per jaar. **En iedere abonné die „Margriet" cadeau doet, ontvangt zelf een cadeau van „Margriet" in de vorm van een fraai verzilverd theelepeltje, als dank voor Uw medewerking!**
Wilt U dus Uw Moeder, Uw dochter of Uw vriendin — waar ter wereld! — met Sint Nicolaas of met een verjaardag eens écht verwennen, geef haar dan een „Margriet"-abonnement! Iedere aflevering is een geschenk. **En zelf ontvangt U zo'n fraai lepeltje!**
Een „Margriet"-abonnement van 13 afleveringen - 624 mooie, grote pagina's, rijk geïllustreerd - kost slechts f 3.25.
Een halfjaar-abonnement - 1248 pagina's - f 6.50 en een jaarabonnement - 2500 pagina's - f 13.—.

Margriet

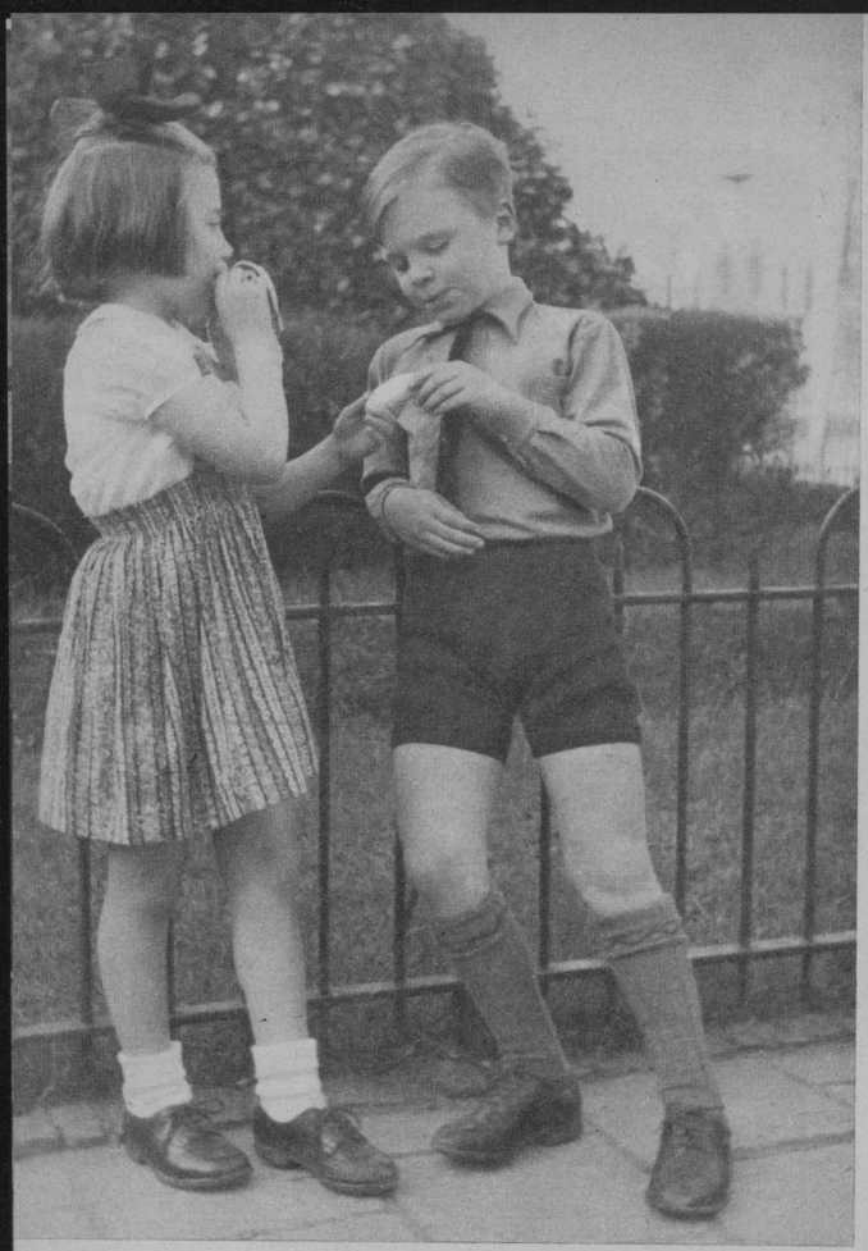

Doe het zó!!

Wij van „Margriet" doen dan de rest!

Ja zeker, „Margriet" is nu al 48 pagina's dik! Een Sinterklaas cadeau bij uitstek!

Dr SIS HEYSTER

Alleen een innerlijke beschaafde opvoeder kan het

IN ONZE MODERNE TIJD van hyper-cultuur, steeds stijgende mogelijkheden en prestaties van de menselijke geest en daarmee de ontwikkeling en de beschaving, zijn er feitelijk bedroevend weinig mensen werkelijk beschaafd — althans innerlijk.

Als de groei van de uiterlijke beschaving hand in hand gaat met de toename van menselijk egoïsme, gemakzucht en geldingsdrift kan het ook niet anders of de innerlijke beschaving wijkt steeds meer terug.

Wie innerlijk beschaafd is houdt steeds rekening met de gedachten, gevoelens, wensen van de ander. Wie alleen maar uiterlijk beschaafd is, houdt ondanks de uiterlijke wellevendheid en vormen-cultuur, uiteindelijk alleen rekening met zich zelf. Wie met alle soorten van gemak leent van een ander zonder ooit uit zichzelf te denken aan teruggeven in ongeschonden staat, is niet innerlijk beschaafd, ook al heeft hij of zij een academische titel en gladde omgangsmanieren.

Wie er zich nooit gewetensbezwaar van maakt om anderen lastig te vallen, telkens diensten te verzoeken met een zekere losheid en vlotheid, z.g. „sportiviteit", is niet innerlijk beschaafd.

Wie met de spullen van een ander, instrumenten, boeken, gebruiksvoorwerpen enz. omspringt met nog grotere nonchalance dan met die van hem of haar zelf, is niet innerlijk beschaafd.

Wie de radio zó laat schreeuwen, dat de huisgenoten zich niet verstaanbaar kunnen maken en de buren voortdurend mee móeten luisteren — wie een tafelkleedje uitschudt boven de hoofden van de beneden-buren — wie laat in de nacht thuis komt en het normale lawaai van overdag maakt — wie voor zijn beurt gaat — wie altijd zelf aan 't woord is en niet luisteren kan naar een ander — wie altijd vertelt over de eigen aangelegenheden, kwaaltjes enz. — is niet innerlijk beschaafd.

We zouden zo nog een kolom lang door kunnen gaan met het opsommen van allerlei trieste tussen-menselijke verschijnselen, om tot de conclusie te komen dat het met de vol-menselijke innerlijke beschaving droevig gesteld is. Dat betekent dus feitelijk dat het overgrote deel der mensen gewend is aan (en dit ook heel gewoon vindt) 't primair rekening houden met zich zelf. Onder hen zijn er velen, die het van het hoogste belang vinden om hun omgangsvormen te kennen, die het een noodzakelijk onderdeel van de opvoeding vinden hun kinderen wellevendheid te leren, zodat ze zich gemakkelijk kunnen bewegen in gezelschap, bij een dinertje enz. — en zo ontstaat dan de moderne beschaafde mens en het kind uit het moderne beschaafde gezin, die menen naar buiten heel wat waard te zijn en die toch nooit en te nimmer het kostbare goed van de innerlijke beschaving zullen verwerven.

De innerlijk beschaafde mens steekt onmiddellijk boven zijn omgeving uit — niet door zijn kleding, zijn geld, titels of uiterlijke schoonheid — maar door zijn innerlijke waarde, die culmineert in een bescheiden, eerlijke bereidheid rekening te houden met een ander. De werkelijk innerlijk beschaafde mens leeft evenzeer in de arbeiderswoning als in de huizen der maatschappelijk goed gesitueerden. Misschien zelfs in groter getal in de huizen der kleinen en eenvoudigen. Omdat deze laatsten uit de aard der zaak meer gelegenheid hebben gekregen tijdens hun jeugdjaren rekening te houden met anderen, soms uit harde noodzaak, maar niet minder dikwijls, omdat men samen voor elkaar, voor de instandhouding van het gezin, voor de hulp aan vader en moeder enz. in vanzelfsprekende bereidheid wilde offeren.

Geloof me Ouders, het is niet goed voor Uw kinderen, dat U het hun in alle opzichten goed en gemakkelijk kunt geven. Het is feitelijk voor ieder kind onontkoombaar een mens te worden die alleen rekening houdt met zich zelf, als het jarenlang in het gezin niet anders gewend is, dan dat alles mogelijk is.

Daarom schrijf ik dit artikel, opdat iedere practische opvoeder weer eens duidelijk zal inzien, dat bij een goede opvoeding hoort: opvoeden tot rekening houden met de ander — en daarvoor zich zelf ter zijde kunnen stellen.

U kunt Uw kind een prima voeding geven, waardoor het zich lichamelijk geen enkele wens hoeft te ontzeggen. U kunt hem of haar een garderobe verschaffen, die aan al Uw eigen wensen om eer in te leggen met het mooi en goed geklede kind voldoet. U kunt hem met behulp van Uw geld een goede school laten volgen en les in van alles en nog wat geven. U kunt Uw grotere kinderen gelegenheid bieden tot velerlei soort van genoegens: uitgaan, dansen, buitenlandse reizen enz. Ongetwijfeld zullen ze van dit alles ook wèl enig voordeel genieten, maar U stuurt ze toch volkomen arm en geestelijk berooid het leven in, als U hen alleen maar het streven naar eigen welzijn hebt bijgebracht. Dan missen ze bij alle uiterlijke beschaving de innerlijke rijkdom van de mens, die geleerd heeft steeds met anderen rekening te houden.

Mag ik het U in practische kleinigheden zeggen? Leer Uw kinderen aan tafel niet alleen de gebruikelijke beleefdheidsvormen, maar leer hen ook hun tafelburen niet te hinderen met ellebogen, benen en voeten — leer hen niet zonder meer toetasten zover de trek reikt, maar rekening te houden met de wensen en de behoeften van anderen. Leer hen, hun borden niet vol te laden, maar te riskeren, dat er gelegenheid is voor een tweede ronde. Leer hen hun ongevraagde critiek voor zich te houden, hun op- en aanmerkingen op dingen en mensen om zich heen als onbelangrijk en ongewenst te beschouwen. Laat ze in de kerk niet zo breed als ze dit zelf wensen hun armen over de bank leggen, leer hen, dat ze niet altijd het beste plekje voor zichzelf moeten opeisen. Heus, al die dingen waar U in het begin misschien om lacht, die U zelfs nu nog bij de hand vindt, die U misschien als overblijfsel van de strijd om eigen behoud tijdens oorlog en bezetting, aanmoedigt met Uw goedkeuring of lof, brengen hen alleen maar geestelijke verarming. Leer hen niemand onnodig te kwetsen, gevoelens van anderen te respecteren en niet in het bespottelijke te trekken. Leer hen in hun spel royale winnaars en goede verliezers te zijn, leer hen de positieve vreugde genieten van het wèl-doen van anderen.

En dat alles kùnt U hen alleen maar leren als U met Uw eigen opvoeding zover bent gevorderd, dat U met geheel Uw wezen de naasten respecteert en waardeert!

„WAT IS DAT?"

Dat is de welgekozen titel van een buitengewoon interessante uitgave, namelijk een encyclopaedie voor jongeren.

Wij ouders worden zo vaak door onze weetgierige kinderen bestormd met de meest uiteenlopende vragen. Vragen, waarop wij heel vaak het antwoord zelf niet weten. Wat doen we dan? Er ons met een grapje van af maken? Neen, als we onze taak als opvoeder serieus opnemen, doen we dit zeker niet. Dadelijk of later, al naar we tijd hebben, zoeken we het moeilijke woord in een woordenboek, of als we die rijk zijn in een encyclopaedie op. En wat gebeurt er dan vaak? Dat de uitleg die daarin gegeven is zo is geformuleerd, dat hij absoluut onbegrijpelijk is voor het kind. En wat dan? Dan blijft de weetgierigheid van het kind onbevredigd. En daar is thans: Wat is dàt?, de speciale Encyclopaedie voor jongeren, die op een korte, gezellige manier en door talrijke illustraties precies het antwoord geeft, dat het kind begrijpt.

Als er een werk is, dat voor de ontwikkeling van onze jeugd van onschatbare waarde is, dan is het „Wat is dàt?" Het bevat 3 delen, keurig uitgevoerd, rijk en gedeeltelijk in kleuren geïllustreerd.

Allerlei bekende namen treffen wij aan op de lijst der medewerksters en medewerkers; o.a. die van Dr. Sis Heyster, A. Viruly, chef-vlieger K.L.M., S. Werumeus Buning, letterkundige, Dr. Gunning, rector van het Amst. Lyceum, Dr. Portielje, inspecteur van Artis, enz. enz.

Deze en de andere namen staan er borg voor dat het werk is wat het bedoelt te zijn: een vraagbaak voor de jongeren, een uitstekende aanvulling bij de opvoeding, een boek graag geraadpleegd door de jeugd èn door de ouders.

Uitgave: Drukkerij Hollandia, Baarn. Verkrijgbaar bij de boekhandel à *f* 17.50 per deel.

Voor onze Kleintjes...

„IRMA" een gebreid meisjesgarnituur bestaande uit hemd en broekje voor de leeftijd van 2-3 jaar

VAN 100 GRAM WOL kunt U dit wollen dessousje breien. Verder heeft U er twee breinld. no. 2½, een haaknaald no. 3, elastiek voor het broekje en 2 witte knoopjes voor nodig.
De maten zijn: hemdje: lengte 34 cm, bovenwijdte 54 cm. Broekje: lengte incl. zoom aan de bovenkant 25 cm. 30 st. en 45 nld. zijn 10 cm.

HEMDJE.

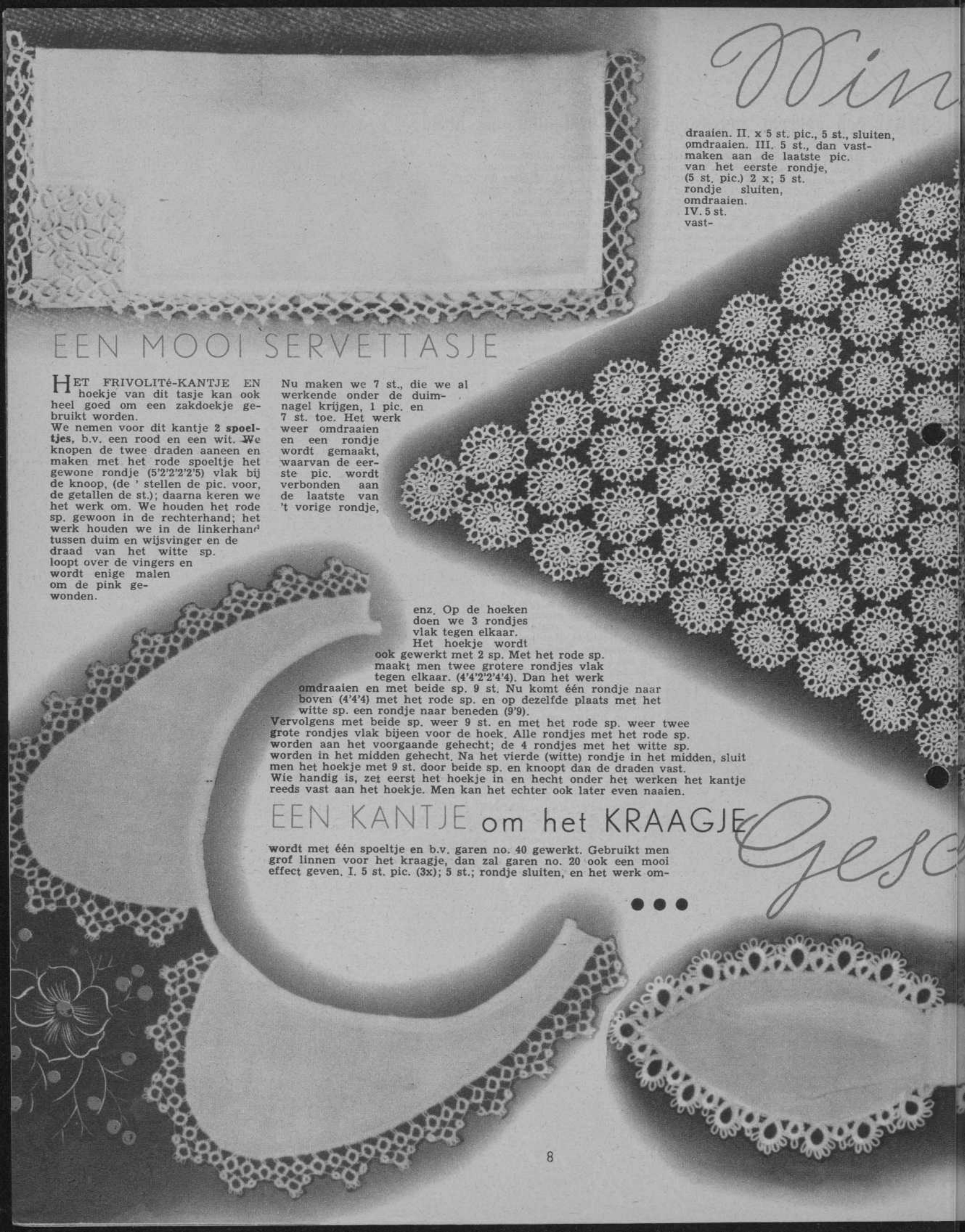
Rugpand: Begin aan de onderkant en zet 81 st. op. 1e nld.: (goede kant v. h. werk) x 1 aver., 1 recht, 1 afh. (waarbij de werkdraad achter de afgehaalde st. komt), 1 recht; herh. v. x, de naald eindigt met 1 aver.
2e naald: x 1 recht, 3 aver.; herh. vanaf x, de naald eindigt met 1 r. Herhaal steeds deze 2 naalden.
Brei over dezelfde breedte tot het werk 24 cm lang is. Kant voor de armsgaten aan 't begin van de vlg. nld. telkens 2 st. af (65 st.). Brei over deze breedte tot het werk 31 cm lang is. Kant voor de halsuitsnijding de middelste 13 st. af en brei de beide halskanten afzonderlijk. Kant aan de halskant om de andere nld. eenmaal 4 st. en eenmaal 2 st. af. Minder dan aan weerskanten van elke vlg. naald 1 st., tot alle steken op zijn.
Voorpand: Brei dit als het rugp. tot het werk 29½ cm lang is. Kant voor de halsuitsnijding de middelste 9 st. af en brei dan de beide halskanten afzonderlijk. Kant aan de halskant van elke vlg. nld. 1 st. af, in totaal 8 maal. Mind. dan aan weersk. van elke vlg. nld. 1 st., tot alle st .op zijn. Sluit de zijnaden. Omhaak de bovenkant van het hemdje met 1 t. vasten. Haak dan langs de bovenkant van elke schouder en de halsuitsnijding 1 t. picootjes. De schouders worden gesloten met een knoop en knoopsgatenlusje. Strijk de naden aan de achterk. onder een vochtig doekje.

BROEKJE.

Voorpand: Begin aan de onderk. en zet 101 st. op. 1e nld.: (goede kant v. h. werk) de eerste en laatste 43 st. v. d. nld. in het vlg. patr.: x 1 r., 1 afh. (waarbij de werkdraad achter de afgeh. st. komt), 1 r., 1 av.; herh. v. x, de middelste 15 st. r. 2e nld.: boven de eerste en laatste 43 st. v. d. nld.: x 3 aver., 1 r.; herh. vanaf x, de middelste 15 st. aver. Herhaal steeds deze 2 nld.
Minder vanaf de 3e naald om de andere naald de eerste en laatste van de middelste 15 steken v. h. kruisje, totdat nog 1 steek over is. Brei over de overige steken in patroon, totdat het werk 24 cm lang is.
Daarna wordt het werk omgekeerd, wat totnutoe voorkant van het werk was, wordt nu achterkant. Brei dan nog 5 naalden. Kant af.
Achterpand: Brei op dezelfde wijze als het voorpand.
Zet het broekje in elkaar, zoom de bovenkant ter breedte van 5 naalden. Haal door deze zoom een elastiek op taillewijdte. Omhaak de onderkant van de pijpjes met 1 toer vasten en 1 toer picootjes. Strijk de naden aan de achterkant onder een vochtig doekje.

Voor de beschrijving v. „FANNY" zie p. 31.

EEN MOOI SERVETTASJE

HET FRIVOLITé-KANTJE EN hoekje van dit tasje kan ook heel goed om een zakdoekje gebruikt worden.
We nemen voor dit kantje **2 spoeltjes**, b.v. een rood en een wit. We knopen de twee draden aaneen en maken met het rode spoeltje het gewone rondje (5'2'2'2'2'5) vlak bij de knoop, (de ' stellen de pic. voor, de getallen de st.); daarna keren we het werk om. We houden het rode sp. gewoon in de rechterhand; het werk houden we in de linkerhand tussen duim en wijsvinger en de draad van het witte sp. loopt over de vingers en wordt enige malen om de pink gewonden.

Nu maken we 7 st., die we al werkende onder de duimnagel krijgen, 1 pic. en 7 st. toe. Het werk weer omdraaien en een rondje wordt gemaakt, waarvan de eerste pic. wordt verbonden aan de laatste van 't vorige rondje, enz. Op de hoeken doen we 3 rondjes vlak tegen elkaar. Het hoekje wordt ook gewerkt met 2 sp. Met het rode sp. maakt men twee grotere rondjes vlak tegen elkaar. (4'4'2'2'4'4). Dan het werk omdraaien en met beide sp. 9 st. Nu komt één rondje naar boven (4'4'4) met het rode sp. en op dezelfde plaats met het witte sp. een rondje naar beneden (9'9).
Vervolgens met beide sp. weer 9 st. en met het rode sp. weer twee grote rondjes vlak bijeen voor de hoek. Alle rondjes met het rode sp. worden aan het voorgaande gehecht; de 4 rondjes met het witte sp. worden in het midden gehecht. Na het vierde (witte) rondje in het midden, sluit men het hoekje met 9 st. door beide sp. en knoopt dan de draden vast. Wie handig is, zet eerst het hoekje in en hecht onder het werken het kantje reeds vast aan het hoekje. Men kan het echter ook later even naaien.

draaien. II. x 5 st. pic., 5 st., sluiten, omdraaien. III. 5 st., dan vastmaken aan de laatste pic. van het eerste rondje, (5 st. pic.) 2 x; 5 st. rondje sluiten, omdraaien. IV. 5 st. vast-

EEN KANTJE om het KRAAGJE

wordt met één spoeltje en b.v. garen no. 40 gewerkt. Gebruikt men grof linnen voor het kraagje, dan zal garen no. 20 ook een mooi effect geven. I. 5 st. pic. (3x); 5 st.; rondje sluiten, en het werk om-

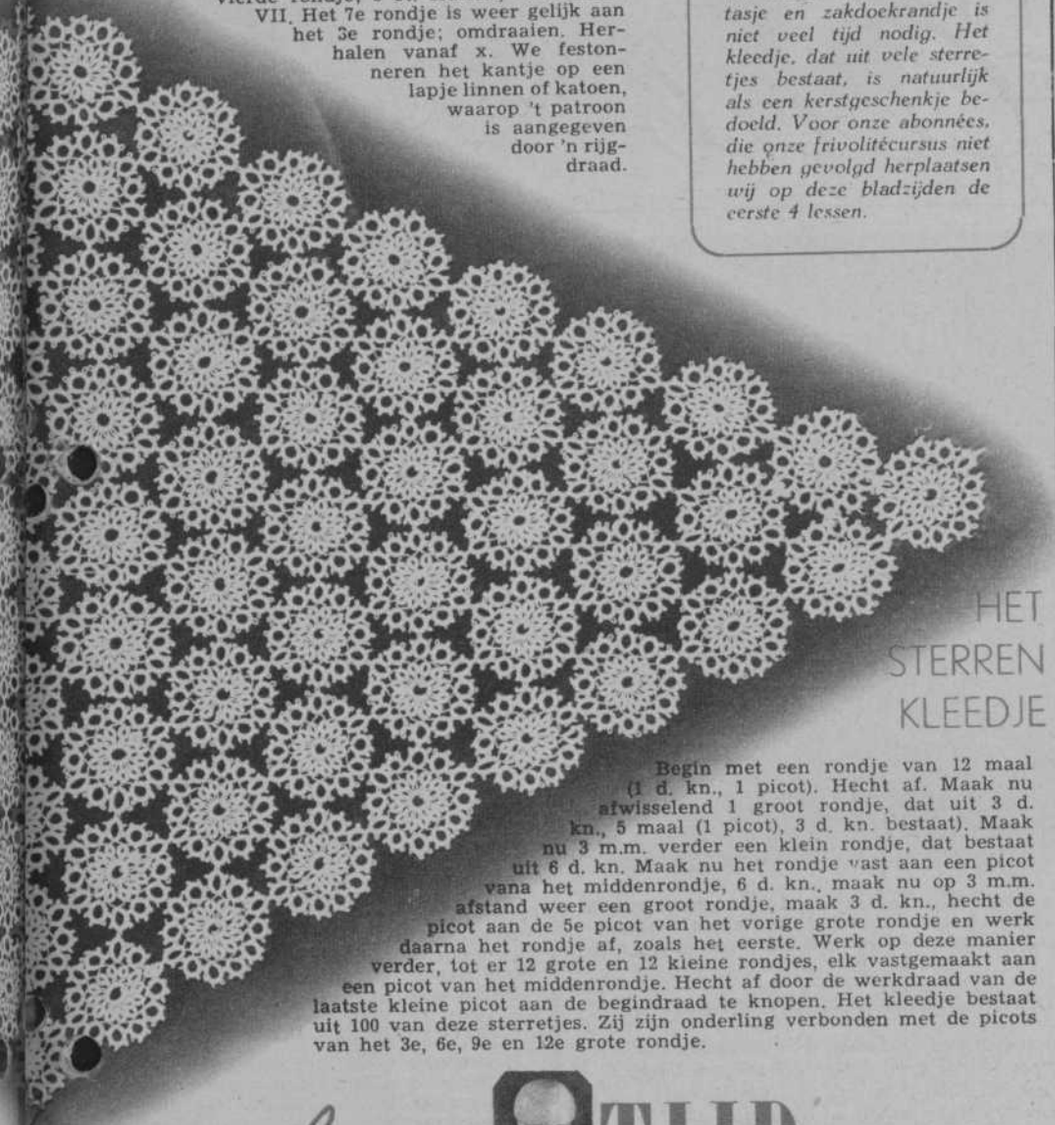
TIJD ...

maken aan het tweede rondje, 5 st. pic. (2 st. pic.) 2x 5 st. pic; 5 st. sluiten, omdraaien.

V. 5e rondje gelijk 3e rondje, omdraaien. VI. 5 st., vastmaken aan de laatste pic. van het vierde rondje; 5 st. sluiten; omdraaien.

VII. Het 7e rondje is weer gelijk aan het 3e rondje; omdraaien. Herhalen vanaf x. We festonneren het kantje op een lapje linnen of katoen, waarop 't patroon is aangegeven door 'n rijgdraad.

NU NOG EEN PAAR handwerkjes, die U op het laatste nippertje kunt maken. Zo'n snoezig strikje of kraagje met een zeer eenvoudig frivolitérandje kunt U gemakkelijk in één avond maken. Ook voor het maken van het servettasje en zakdoekrandje is niet veel tijd nodig. Het kleedje, dat uit vele sterretjes bestaat, is natuurlijk als een kerstgeschenkje bedoeld. Voor onze abonnées, die onze frivolitécursus niet hebben gevolgd herplaatsen wij op deze bladzijden de eerste 4 lessen.

HET STERREN KLEEDJE

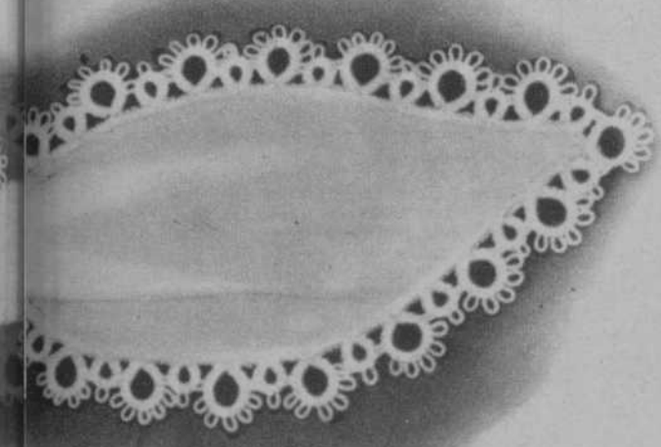
Begin met een rondje van 12 maal (1 d. kn., 1 picot). Hecht af. Maak nu afwisselend 1 groot rondje, dat uit 3 d. kn., 5 maal (1 picot), 3 d. kn. bestaat). Maak nu 3 m.m. verder een klein rondje, dat bestaat uit 6 d. kn. Maak nu het rondje vast aan een picot vana het middenrondje, 6 d. kn., maak nu op 3 m.m. afstand weer een groot rondje, maak 3 d. kn., hecht de picot aan de 5e picot van het vorige grote rondje en werk daarna het rondje af, zoals het eerste. Werk op deze manier verder, tot er 12 grote en 12 kleine rondjes, elk vastgemaakt aan een picot van het middenrondje. Hecht af door de werkdraad van de laatste kleine picot aan de begindraad te knopen. Het kleedje bestaat uit 100 van deze sterretjes. Zij zijn onderling verbonden met de picots van het 3e, 6e, 9e en 12e grote rondje.

TIJD....

EEN BATISTEN STRIKJE

MET EEN FRIVOLITÉ KANTJE

Dit kantje wordt gewerkt met één spoeltje en betrekkelijk dik garen, b.v. D.M.C. no. 20.

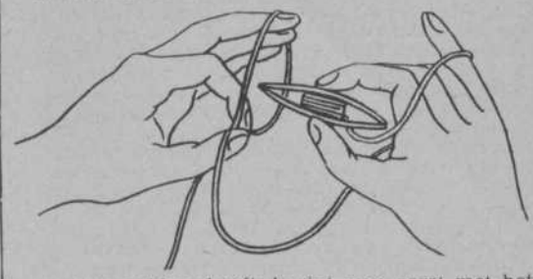
I. 5 st. 1 pic. x (2 st. 1 pic.), 6 x herh. Weer 5 st. en het eerste rondje sluiten.

II. 5 st. vastmaken aan de laatste pic. van 't vorige rondje; (3 st. 1 pic.) 2 x herhalen; 5 st. sluiten.

III. 5 st. vastmaken aan de laatste pic. van 't vorige rondje en vanaf x herhalen. Festonneer het kantje vast.

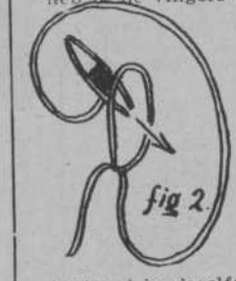
FRIVOLITE

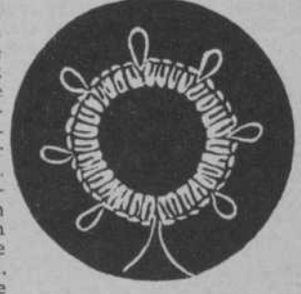
WIE MET DIT mooie handwerk wil beginnen, schaft zich twee spoeltjes aan, haakgaren of fijn vissersgaren en een fijne haaknaald. Voor de eerste oefeningen neemt men liefst fijn breikatoen en als men de slag van het knopen een-

maal te pakken heeft, begint men eerst met het fijne garen. Neem een van de spoeltjes. U ziet, dat er twee gaatjes in voorkomen. Rijg hierdoor het begin van de draad en knoop het vast en wind het spoeltje zo vol mogelijk op. Laat een lange draad hangen. Neem de draad, die uit de spoel komt, tussen duim en wijsvinger van de linkerhand. Richt de middelvinger op, leg de draad over de top heen, dan over de toppen van de andere vingers en neem de draad dan weer tussen duim en wijsvinger. U ziet, dat er een tamelijk grote lus is ontstaan. Neem nu de spoel in de rechterhand en let op, dat de draad rechts onderaan uit de spoel komt. Neem de draad nu over de andere vingers van de rechterhand (zie tekening). De draad kan hierdoor tegengehouden worden onder het werk. Oefen nog enige keren met het draad opnemen en begin dan met het eerste knoopje. Kijk hierbij ook goed naar het kleine tekeningetje, fig. 1. Voor de duidelijkheid heb ik de vingers weggelaten en alleen de grote lus en de spoel met de draad getekend. Steek de spoel in de lus van de linkerhand tussen wijs- en middelvinger. Haal de spoel door en trek de draad met een rukje aan. Haal de spoel meteen terug. Hiermede is het eerste deel van de knoop gemaakt. Ze wordt stevig tussen duim en wijsvinger van de linkerhand vastgehouden. De knoop moet gemakkelijk heen en weer kunnen glijden. Houd de linkerhand in dezelfde houding. Ga nu het tweede deel van de dubbele knoop maken. Steek de spoel weer door de lus zoals fig. 2 laat zien, eerst komt de spoel boven de lus van de linkerhand en dan glijdt ze van achter naar voor door de lus heen. Trek de draad weer met een rukje aan. Hiermede is het tweede deel van de knoop gelegd. Nu moet de draad, die om de linkerhand is gewonden, gemakkelijk kunnen schuiven, korter en langer worden, dus. De knopen moeten gemakkelijker heen en weer kunnen glijden over de draad, waar ze omheen gemaakt zijn. Maak nu enige van die dubbele knoopjes naast elkaar. Laat nu eens een stukje draad van ½ cm tussen het laatste en volgende knoopje hangen. Schuif de knopen dan tegen elkaar en U ziet, dat er een lusje tussen twee knopen is ontstaan. Het eerste picotje is gemaakt, zonder dat U het wist. Nu oefent U nog enige malen knoopjes met picotjes ertussen. Begin nu weer eens opnieuw en werk achter elkaar, 4 dubb. knoopjes een picotje, dit 7 maal en eindig met 4 d. knoopjes.

(Vervolg op pag. 39)

MOEDER en KIND

Brakende zuigelingen

Er is eigenlijk geen enkel kind, of het heeft in zijn eerste levensjaar wel eens gebraakt. Dit, Moeders, geldt zowel voor Uw als voor mijn kinderen. En elke Moeder vindt dat braken toch altijd iets onplezierigs. Bij zuigelingen moeten we echter een duidelijk onderscheid maken tussen braken of spugen en het teruggeven. En wat is nu het verschil?

Bij het geven van een bepaalde voeding, schrijven wij, doktoren, een flesvoeding voor en geven van die voeding per fles b.v. 150 gram voor een kind van 4-5 maanden. Maar dat schatten we eerlijk gezegd maar, hopende dat de inhoud van de maag van het kind ook inderdaad 150 gram zal zijn. Er zullen echter kinderen van die leeftijd zijn, die een grotere en die een kleine maaginhoud hebben. Krijgt een zuigeling nu een flesvoeding, die iets te groot is voor zijn maag, dan zuigt zo'n kindje de inhoud van de fles wel naar binnen, maar.... geeft een beetje terug. U begrijpt, dat deze hoeveelheden altijd gering, en voor de gezondheid van uw kind niet belangrijk zijn.

Dit zelfde teruggeven kan ook ontstaan, als tijdens de voeding de baby om een of andere reden onrustig is, of als het in de kamer, waar de voeding geschiedt, niet rustig is.

Dit terugkomen van de voeding noemen we dus niet braken, maar teruggeven.

Maar wat is dan wel braken? Braken of spugen bij een zuigeling is het golfsgewijze terugkomen van het voedsel. De oorzaak kan heel verschillend zijn. Aan het braken gaat een periode van misselijkheid vooraf en de Moeder kan dat aan haar kind van te voren zien ;het ligt na de voeding te draaien met het hoofd, het wordt bleek en gaat kauwbewegingen maken met de kaken, net als een koe die herkauwt. (Kokhalzen zien we bij een baby haast nooit!) En dan, op een zeker ogenblik komt het voedsel met golven tegelijk naar buiten.

Wanneer 't kind direct na de maaltijd braakt, of soms zelfs tijdens de voeding, en de golf zo krachtig is, dat vaak het voeteneinde van het bedje of van de wieg vies wordt, dan hebben we meestal te doen met een vernauwing van de maagopening; het voedsel komt bij zulke kinderen wel in de maag, maar kan niet verder, de maag is dus nooit leeg. Komt er nu nog een voeding bij, dan is dat onmogelijk en de maag perst via de keel, haar hele inhoud naar buiten. U begrijpt dat op den duur het kind verschrikkelijk vermagert en dat de dokter dan zal ingrijpen. De laatste jaren worden bijna al deze kinderen door een eenvoudige operatie gered en krijgen de Moeders ze als gezonde, snel groeiende kinderen na 14 dagen weer uit het ziekenhuis terug.

Hoe ziet het braaksel er bij zuigelingen uit? Spuugt het kind direct na de maaltijd, dan komt de melk precies terug zoals die werd gegeven; maar meestal spuugt het kind enige tijd na de maaltijd en dan is de melk brokkelig geworden, gekaasd, en ruikt heftig zuur. Iedere Moeder kent dat luchtje.

Wij doktoren, willen graag nauwkeurig weten, hoeveel een zuigeling braakt en hebben daar een aardig maniertje voor bedacht. We wegen nl. de spuugdoekjes vóór en na het gebruik en kunnen ons op die wijze een idee vormen, wat er voor het kind verloren ging. Over de oorzaken van het braken vertel ik U de volgende week iets.

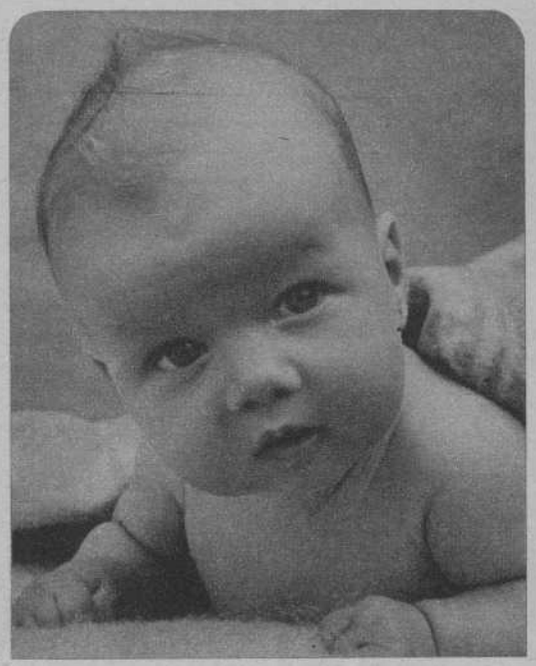
MARGRIET-DOKTER.

Mag a.s. Moeder roken?

Mevr. G. J. te Z. is 3 maanden in verwachting, de 40 gepasseerd en rookt. Zij vraagt nu, of dit slecht is.

Over de schadelijkheid van nicotine, tijdens zwangerschap, is nog niet veel bekend. Toch zou ik, gezien Uw leeftijd, beslist elke schadelijke factor willen uitschakelen, dus ook de nicotine. Dit kleine offer moet U dus brengen naast zo vele andere.

De verschrikkelijke jeuk is het gevolg van de rekking van de huid door het dikker worden, maar er zijn ook interne factoren, die onder Uw omstandigheden jeuk kunnen veroorzaken en waarvoor Uw huisdokter U tabletten kan geven. Doet U in Uw waswater 1 eetl. borax (op 5 liter water), dan wordt de huid niet zo schraal.

Wie komt daar zo grappig onder zijn dekentje uit. kijken? Het is Peter v. d. Heuvel, Baronielaan 277, Breda. Petertje is pas 4 maanden oud.

Hoera het bekroonde Clublied is er!

Wij zingen met blijdschap in 't harte ons lied
Ter eer van de club, die zoveel aan ons biedt.
En die ons nabij staat met veel goede raad
Wanneer het om baby's en kleutertjes gaat!
refrein:

Want onze club, die is alom bemind,
Zij is de vraagbaak voor Moeder en Kind
Dat zij bestaan mag in lengte van tijd
Opdat zij nog menige Moeder verblijdt.

En zijn dan de kindertjes blond of wel bruin
Met pikzwarte haartjes of heel kale kruin
Wanneer je hun foto dan ziet in dat blad
Dan denk je: wat is ieder kind toch een schat.
refrein:

Ook de Margriet-dokter heeft veel op het hart
Hij komt iedere week met een stukje apart.
Zo leren wij heel veel op alle gebied
Hem wordt ook de hulde gebracht in ons lied.

En, clubgenoten, hoe klinkt dit lied op de wijze van „Voor Neerland een lied op een krachtige toon"? U zoekt nu zelf maar uit, welke wijs U het beste ligt en dan maar aan het zingen. Jonge, jonge, wat klinkt dat gezellig!! Wil ook de dichteres van dit clublied even haar adres opgeven?

De oude klacht: bedplassen

Mevr. Th. G. te A. heeft een oude klacht, die altijd nieuw is voor elk ouderpaar. Dit is het bedplassen van kinderen, die er niet meer voor in aanmerking komen. Uw zoon van 5 jaar is inderdaad al te oud om dit kwaaltje onbehandeld te laten. Daarom zou ik U aan willen raden, beslist de warme maaltijd tussen 12 en 2 uur te laten vallen, hoe jammer dit ook is. Dan moet U hem 's avonds na 5 uur geen vocht meer geven en hem om 9 uur opnemen. Voor het naar bed gaan krijgt hij een dubbele luier aan. De buitenste in een punt gevouwen, de binnenste in 8-en gevouwen en stevig gedrukt tegen de bibs. Juist deze druk is van groot belang. Dit laatste moet een geheimpje blijven tussen de zoon en de Moeder, want hierin schuilt een psychische factor. Er zijn kinderen, waarbij het bedplassen lang bestaat en waarbij een erfelijke kwestie het spel is. Verder kan ik U aanraden over de hele dag wat zuinig aan te doen met vocht en vruchten, waardoor de blaas meer rust krijgt. Brommen vestigt alleen meer de aandacht op het euvel, met als gevolg nog vaker nat zijn.

Slechte reuk uit de mond

De dochter van **Mevr. B. te W.** heeft last van een onwelriekende adem. Dit kan veel oorzaken hebben. Ten eerste: een slechte mondcultuur, d.w.z. slecht verzorgde tanden, het niet uitspoelen van de mond na de maaltijden, waardoor voedselrestjes kunnen gaan rotten, vervolgens slechte amandelen die een ontzettende lucht kunnen veroorzaken, vooral wanneer een gedeelte van de amandelen is verteerd en uit deze holle amandel ruikende propjes worden gestoten. Van heel andere oorzaak is echter de onwelriekende adem, wanneer het in de ingewanden niet in orde is. Weinig mensen weten, dat er abnormale gasvorming in de darmen kan zijn. De gassen worden via het bloed naar de longen gebracht en komen met de uitademingslucht naar buiten. Het is dus zeker zaak bij U aan deze afdeling eens extra zorg te besteden.

De grote boodschap

Het zoontje van 2 jaar van **Mevr. Th. v. d. ... te W.** doet dikwijls een grote boodschap in zijn broek. Het is altijd dun en slijmerig.

De overmatige ontlasting van Uw kind is het gevolg van een lichte darmontsteking. Vooral, wanneer die ontsteking in het onderste gedeelte van de dikke darm zit, heeft het kind er geen stuur over, krijgt aandrang en de broek is vol.

Ik zou U willen voorstellen met het kind naar de dokter te gaan en hem wat stoppoeders te vragen. Deze maken, dat hij één keer per dag ontlasting krijgt. Daarover heeft hij wel stuur, bovendien is het beter voor zijn gestel.

Galbulten

De galbulten bij het dochtertje van 3½ jaar van **Mevr. v. Z. te A.** kunnen inderdaad het leven van Uw kind vergallen. Helaas weten wij nog steeds niet de oorzaak van deze dingen, al ben ik ervan overtuigd, dat 't zenuwgestel een grote rol speelt. Hoe rustiger het kind overdag gehouden wordt, des te beter. Verder niet te heet baden en mochten er galbulten doorkomen, dan niet behandelen met mentholpoeder, maar met menthol-spiritus 10%. Verder zou ik alles wat melk is en met melk in verband staat, schrappen uit het idëet, zo ook chocolade en eieren.

Verder moet U zorgen voor een vlotte ontlasting.

LIEFSTE BABY VAN DE MAAND

Foto Nell Herbert. Haarlem

Foto Hollywood. IJmuiden

Foto Schidlin. Tilburg

Foto Gabriël Waisvisz. R'dam

Foto Fetter. Amsterdam

MARGA
GRAVENMAKER
van Bossestraat 65II
AMSTERDAM

„VEEL KLEINE BABIETJES, die staan in de „Margriet" enz. Herinnert U zich nog het clublied van de vorige week? En ja hoor, hier komt weer een hele rij van die kleine babietjes aan. „Zonnestraaltje" **Marga Gravemaker** is in dit nummer onze „Liefste Baby". Maar zij het niet alleen van ons, ook voor haar Pappa en Mamma is zij een echte zonnestraal. Marga woont in Amsterdam, v. Bossestraat 65 II. No. 2 is een pienter kereltje: **Jan Kieft.** Jan is nu precies 2 jaar, maar op de foto was hij nog maar 1 jaar. Hij woont in IJmuiden, Homburgstr. 42. Mollig meiske, **Yvonne Melchers,** is no. 3. Yvonne was pas 10 maanden, toen de foto genomen werd en zij woont Brouwersvaart 16c, Haarlem. No. 4 is **Franca Klijberg** uit Tilburg. Wat ben jij nog een leuk klein babytje, Franca, pas 6 maandjes oud. Zij woont St. Paulusstr. 106 bv. De zeer ernstig uitziende no. 5 is **Robert Kruin.** Maar Rob, kan er nu niet een klein lachje voor „Margriet" af? Hij woont in Rotterdam, Sourystr. 31a en is 12 maanden oud. No. 6 is deze keer onze tweede Yvonne en wel **Yvonne v. d. Zant uit Nijmegen,** v. Peltlaan 234. Yvonne, met haar ogen als krieken, voelt zich eigenlijk wel een beetje groot tussen al die hummeltjes, want ze is **al** 2½ jaar. No. 7 is **Harry van Dijken** uit Groningen. Waar kijk je toch zo aandachtig naar, mannetje? Harry was op de foto 15 maanden oud. Hij woont Irislaan 24B. No. 8 **Allie de Pee** is ook nog pas 6 maanden oud, maar zit al zo eigenwijs te kijken. Jij bent een stevigerd zeg! Allie woont in St. Maarten, Stroet B 218. En **Tineke Roeleveld** No. 9 uit Den Haag moet deze keer weer de laatste zijn. Tineke is vast wel een heel lief meisje, dat kunnen we aan haar snoetje wel zien. Zij is op de foto precies 1 jaar en woont in den Haag, Jan van Houtstraat 42. **Beste clubgenoten,** al heb ik het reeds dikwijls aan U gevraagd en gezegd, doe ik het nogmaals. Wilt U met ons over de foto's, die U reeds ingezonden hebt, niet corresponderen? Heus, de foto's liggen bij ons veilig opgeborgen, maar het is nu eenmaal onmogelijk alle foto's tegelijk te plaatsen. Hebt U dus geduld! En voor U Moeders, die wij kort geleden hebben moeten teleurstellen even dit. Over enkele weken geven wij U weer gelegenheid foto's van Uw schatjes in te sturen. De foto's moeten echter van goede kwaliteit zijn en liefst door een fotograaf gemaakt. Tot de volgende keer, clubgenoten.

Foto Grijping. Nijmegen

Foto Steenmeyer. Groningen

Foto Möller. Bovenkarspel

Foto Susan. den Haag

Pas toch op, voor de

tandwolf

Er is maar één afweermiddel bekend tegen de venijnige tandwolf. Dat is het scheikundige element FLUOR. Castella tandpasta is gemengd met FLUOR. Castella zorgt niet alleen voor een hecht, hagelwit gebit, voor gezond tandvlees... maar Castella houdt ook de verwoestende tandwolf op een afstand!

Assepoester en MASCOTTE

door GERTRUDE THORNE

Vertaald en bewerkt door CORRY RIBBIUS

Wat vooraf ging:

De familie Marryat bestaat uit: Connie, jonge weduwe van een Canadese ingenieur; Tom, tweede luitenant, verloofd met Julie Dee; Cis; Dave, machinist ter koopvaardij en Lola, de jongste. De ouders zijn overleden. Het verhaal vangt aan met de bruiloft van Lola met Jim van de R.A.F.

„Ik zou het ook leuker vinden, als we een eigen huisje konden hebben, maar nu het eenmaal zo uitkomt, dat Jims vliegveld in Wrenchurch is, mogen we tenslotte blij zijn dat we bij zijn moeder kunnen intrekken. Wrenchurch is maar een paar kilometer van Winnington af en dus zullen Jim en ik veel bij elkaar kunnen zijn."

„Lola, de taxi staat voor," klonk Jims stem van onder aan de trap.

„Hemeltje ja, ik kòòòm," riep Lola opgewonden. Ze rende de trap af en Cis volgde haar met de bagage. Iedereen was in de hall om het jonge paar uitgeleide te doen. Maar niemand zou mee naar het station gaan. Dat was op hoog bevel van Jim en Lola zelf. Hij had maar een kort verlof en ze gaven er de voorkeur aan om de plaats, waar zij hun honeymoon gingen doorbrengen, geheim te houden om er zeker van te zijn, door niets of niemand gestoord te worden.

Een ogenblik voelde Cis zich overmeesterd door een ontroering, zoals zij nooit gekend had. Ze hield Lola, haar baby, dicht tegen zich aan met haar armen als beschuttende vleugels om haar heen.

„Je bent altijd reusachtig voor me geweest, Cis. Dank je voor alles."

Een mist kwam voor Cis' ogen. Toen die weer optrok, zag ze de taxi om de hoek van Merton Crescent verdwijnen.

„Veel geluk, lieveling," zei Cis zachtjes voor zich heen voor zij de anderen in huis terug volgde.

De gasten begonnen afscheid te nemen. Behalve de familieleden bleven alleen nog Johnny Macrae en de meisjes Dee. Opeens zakte de stemming in, zoals dit gewoonlijk gaat bij zulke gelegenheden.

„Dat hebben we gehad," zei Tom. „Wat is het leeg ineens, hè?"

„Volgende keer is het onze beurt, Tom," fluisterde Julie dicht aan zijn oor.

„Is er nog wat te drinken?" informeerde Johnny.

„Er is nog thee," antwoordde Cis.

„Wie heeft er nou trek in thee," zei Mary Dee met opgetrokken neusje. „Jongens laten we met zijn allen naar de stad gaan en nog wat pret hebben."

„Dat is een reuze idee," stemde Johnny in met een zijdelingse blik op Connie. „Wat zeg jij ervan, Con?"

„Mij best," gaf Connie genadig toe. „Ik heb toch twee dagen vrijaf van kantoor. Maar hoe zit dat, we zijn met drie meisjes en twee jongens. Nee, laat mij maar thuis blijven om Cis te helpen, die bende hier op te ruimen."

„Geen questie van," besliste Johnny. „Trouwens Cis gaat natuurlijk ook mee. Ik weet wel twee geschikte lui hier in de buurt, die graag van de partij zullen zijn. Laten we ze op gaan halen."

Een ogenblik voelde Cis een sterke verleiding in zich opkomen, toe te geven aan haar verlangen naar wat plezier en vergetelheid. Maar toen zij rondkeek in de ontredderde kamer met die tafel vol gebruikt serviesgoed, onderdrukte zij haar opwelling snel.

„Ik kan onmogelijk weg," zei ze.

„Dan zal ik bij je moeten blijven," vond Connie zonder overtuiging.

Van onder haar wimpers wierp zij Johnny een van haar koele, raadselachtige blikken toe, die de jonge piloot blijkbaar als een uitdaging opvatte, want hij stak ongevraagd zijn arm door de hare en zei: „Als jij niet meegaat, staken we allemaal, Con. Kom jongens, de partij is afgelopen. Laten we zoet gaan slapen."

„Jakkes," riep Mary Dee verontwaardigd. „Is dat nou een einde? Een bruiloft, die uitgaat als een nachtkaars."

Tom kwam haar te hulp. „Luister eens, Cis," zei hij. „We helpen vlug allemaal mee om op te ruimen, dan is het zó klaar. Maar dan moeten we ook niet langer zaniken, anders komen we straks nergens meer in."

Maar Cis had haar besluit al genomen.

„Trekken jullie je alsjeblieft niets van mij aan," zei ze met haar zachte, ontwapenende glimlach. „Ik ga niet mee. En doen jullie me een plezier met nu allemaal te verdwijnen, dan kan ik tenminste opschieten. Ik doe het heus vlugger alleen. En ik heb geen zin om nu uit te gaan."

„Meen je dat, Cis? Kan het je echt niet schelen?"

Ze wuifde hen weg met een licht gebaar van haar hand en lachende ogen. „Toe, schiet op jullie. En veel plezier, hoor."

Het volgend moment hadden zij het huis verlaten en stond Cis alleen, temidden van de rommel van gebruikte borden, kopjes en glazen, die omgewassen moesten worden. Plotseling voelde zij zich moe en erg eenzaam. Ze ging op de divan zitten en deed haar ogen dicht. Er prikte een kleine pijn achter, waartegen zij zich in dit ogenblik niet verweren kon.

„Kan ik helpen, Cis?"

Verschrikt keek ze op, maar dadelijk verhelderde haar gezichtje.

„Oom Binkie, wat schrok ik. Ik dacht, dat U allang weg was."

Hij ging naast haar op de bank zitten. „Ik ben, wat romanschrijvers noemen, de onzichtbare toeschouwer geweest. Ik had me even teruggetrokken in de studeerkamer, want ik had wel zo'n idee, dat dit gebeuren zou."

„Wàt gebeuren?"

„Dat de familie jou met de boel zou laten zitten, inplaats van je te helpen of je mee uit te nemen."

„Ik wou het zelf zo," zei Cis zwakjes.

„Weet ik wel. Ik kèn je, Cissy. Maar ze gingen er maar wat graag op in, hè? Ze weten wel, dat Cis zich altijd alle lasten op de schouders laat schuiven en ze zich daarover geen gewetensbezwaren hoeven te maken. Je maakt zèlf, dat ze gaan behandelen als Assepoester kindje."

Cis keek hem aan met een uitdrukking van afschuw in haar ogen.

„Zeg toch niet zulke dingen, oom Binkie. Niemand heeft zulke aardige broers en zusters als ik. Het komt toevallig zo uit, dat ik hier degene ben, die thuis blijft en voor alles zorgt."

„Maar het is zo geweest vanaf de tijd, dat je een klein meisje was, Cis. Eerst legden de oudsten beslag op je en later de jongeren. Altijd was jij het, die voor hen klaar stond en alles voor hen uit de weg ruimde. Je maakte het te gemakkelijk voor hen en dat doe je nog. Ze zijn je schandelijk gaan misbruiken en ze vergeten, dat jij ook jong bent en recht hebt om van het leven te genieten. Mijn kleine meisje, mijn petekind heeft nooit haar kans gekregen. Dat gaat me aan mijn hart. En de laatste twee jaar is het steeds zwaarder voor je geworden. Je bent moe, is het niet?"

„Een beetje," bekende Cis kleintjes. „Het komt, omdat ik Lola zo missen zal, dat alles me nu opeens teveel lijkt. En Tom en Julie willen ook al gauw gaan trouwen."

„Dat heb ik gehoord."

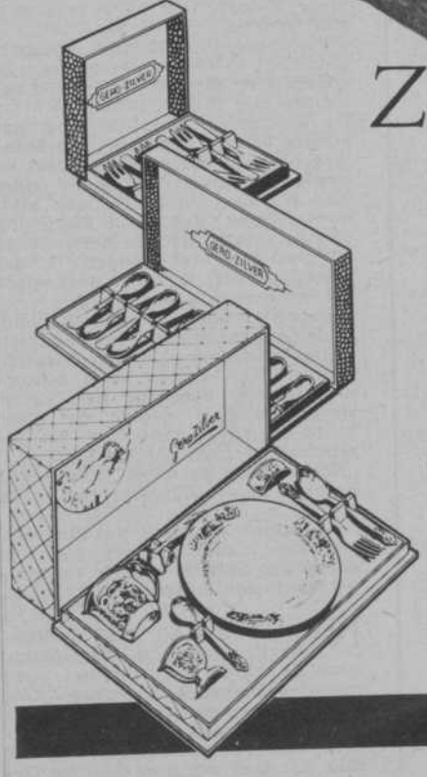
„Tom wil, dat Julie bij ons zal komen inwonen," ging Cis voort. „Dat is heel begrijpelijk, maar ik dacht zo, dat ze misschien liever het huis helemaal voor zich alleen zouden willen hebben. Niemand zal mij dan meer nodig hebben, denk ik."
„Hier niet, maar ergens anders hebben ze je dubbel nodig. Dat is het juist Cissy, waarover ik met je praten wilde. Hier is nu je kans meisje, om eruit te breken en je móét hem grijpen. Ik kan je helpen om een baan te krijgen, waar je veel voldoening van zult hebben."
Ze keek hem aan met half verlangende, half ongelovige ogen.
„Oom Binkie, is het een oorlogstaak?"
„Ja. Ik ken een zekere kapitein James, wiens departement behoefte heeft aan flinke meisjes voor hun rijdende cantines. Meisjes, zoals jij, dié hebben ze nodig. Meisjes, die niet opzien tegen hard werk en er hun geluk in vinden voor anderen te zorgen. Dat ligt jou wel, hè Cis! Je zult hier eerst een korte opleiding krijgen en dan wordt je naar het continent gezonden."
Cis' adem stokte. Plotseling was [illegible] of er een frisse, geurige wind [illegible]gs haar heen streek. Een visioen van blauwe luchten, zonnige stranden en wijde vlakten vol wuivend koren stond voor haar op. Ze zag zichzelf in een flatterend uniformpje met het coquette kwartiermutsje een tikje schuin op haar krullen. Zo had ze wel eens meisjes in tijdschriften gezien. Maar behalve dat zou ze mooi en nuttig werk doen en een massa andere, interessante mensen leren kennen. Ze zou midden in het bruisende leven komen te staan en niet zoals tot dusverre.... alleen maar op de achtergrond. Het was te mooi om waar te zijn. Ze klemde haar handen in elkaar.
„Het continent," fluisterde ze. „Daar kan ik me eenvoudig geen voorstelling van maken."
„Ik kan practisch onmiddellijk een onderhoud op het departement voor je bemiddelen, Cis. Doen?"
Ze hield haar adem in. „Ja," zei ze hees. „Dit wil ik, oom Binkie. Ik voel, dat ik hier niet meer echt nodig ben, nu Lola getrouwd is. Het is niet, dat de anderen zo zelfzuchtig zouden zijn om me vast te willen houden, dàt mag U niet denken, [illegible]aar...."
„[illegible]til maar, kindje, ik weet het wel. Maak het je toch niet moeilijker om hen te willen verontschuldigen. Als ze allemaal hun eigen leven gaan leven, waarom jij dan niet?!"
De stralende lach op haar gezicht, de diepe, warme lichtjes in haar ogen ontroerden hem meer dan hij zich bekennen wilde.
„Een nieuw leven voor mij," fluisterde ze, alsof ze de woorden streelde. „O, oom Binkie."

CIS VERTELT HET AAN DE ANDEREN.

Merton Crescent no. 23 in Zuid-Newton was een hoog, ouderwets huis met een bordes en een portiek aan de voorgevel. Richard Marryat, Cis' vader, die bij zijn leven een hard-werkend accountant was geweest, had zijn kinderen niet veel geld kunnen nalaten. Maar hij had hun het huis, vrij van alle lasten nagelaten en zo hadden zij hun tehuis behouden.
Dat tehuis had voor hen allen altijd de haven betekend. Ze waren er op een heel bijzondere manier aan gehecht. En na vaders dood was Cis vast besloten, dat het zo blijven zou.

(Vervolg op pag. 21)

Ze zijn geslaagd!

En zelfs zonder al te veel moeite. Want ondanks de enorme vraag begint er meer keuze te komen in Gero-Zilver. Een bezoek aan Uw Gero-leverancier zal ook U in staat stellen menige hartewens te vervullen.

GERO-ZILVER

Vervaardigd van zilverwit Gero-metaal, bedekt verbonden met een zware laag zuiver zilver.

GERO

Een mensenleeftijd garantie

ZEIST GRAAFSTEGEN EMMEN

N.V. GEROFABRIEK

Stopt transpiratie afdoende

ODO-RO-NO
CREAM

- Weert transpiratie volkomen
- Voorkomt onaangename geur
- Irriteert de huid niet
- Onschadelijk voor de kleding
- Blijft volkomen zacht en wordt nooit hard of brokkelig.

afdoende bescherming

De NIEUWE lippenstift

"très bien"

Vet glanzend

en toch ... Kissproof

Slechts gegarandeerd wanneer op verpakking: Nouveau Rouge „très bien"

Ing. B.I.E.O. - Amsterdam

Ziehier de shampoo, die het haar jong houdt! Heerlijke, overvloedig **schuimende** Proco shampoo met een intens reinigende werking. Na een Proco wassing voelt Uw haar wonderlijk zacht aan, glanst het als nooit tevoren. Uw haar is een sieraad . . . neem geen enkel risico; neem Proco, de ideale shampoo!

PROCO Shampoo

PRODENTA - AMERSFOORT P 431

NOG NIET MET TIEN PAARDEN!

(Vervolg van pag. 5)

„U kunt hem „Spirit" misschien geven," stelde ze voor. „Spirit en hij kennen elkaar, dus dan zal het wel lukken."

Op de morgen dat Spirit met Sint Nicolaas zou uitrijden verzorgde Fietje haar paard zelf. Niemand dan zij kwam in de nabijheid. „Spirit, zul je braaf zijn?" fluisterde Fietje. „Ik vind het erg jammer voor je, lieverd, dat ik je zo moet wegsturen, maar het gaat om m'n geluk, weet je, en jij moet me helpen. Doe je best!" Sint Nicolaas kwam met zijn gevolg en besteeg zijn rossinant. Fietje was snel verdwenen, toen de auto Sint Nicolaas bracht. De Goed Heilig man, die rustig op Spirits gewillige rug de poort uitschommelde, was er zich niet van bewust dat Fietje hem nakeek en mompelde:

„NOG NIET MET TIEN PAARDEN! Dat zullen we dan eens zien."

Spirit gedroeg zich de hele morgen voorbeeldig. Het was alsof ze begreep, dat Sint Nicolaas geen verstand van paarden had en zij daarom de wijste moest zijn. Sint, die het gehobbel op een paardenrug maar matig kon waarderen, herkreeg tenslotte zijn zelfvertrouwen en zwaaide vorstelijk omhoog naar de vensters. Spirit was mak als een lam en een bespotting voor haar naam, maar om elf uur begon ze een beetje ongeduldig te worden en maakte een sierlijk huppelpasje, dat zeker niet op het programma stond.

„Hé, jij daar!" mompelde Sint Nicolaas woedend in zijn baard. „Schei alsjeblieft uit, zeg."

Langs de weg jubelden honderden enthousiaste kindertjes met blijde moeders. Sint Nicolaas boog en wuifde gracieus. Op dat ogenblik huppelde Spirit opnieuw en zeer nadrukkelijk. De glimlach bevroor op Sint Nicolaas' gezicht. Hij knikte schichtig links en rechts, want wuiven en buigen durfde hij niet meer. Zwarte Piet keek eens naar zijn baas op.

„Wat mankeert die knol opeens?" siste Sint Nicolaas oneerbiedig. „Ze walst op de muziek! Ze moeten ophouden met spelen. Hèlp!"

De kindertjes langs de weg, onkundig van de angst die Sint Nicolaas uitstond, dansten van pret en opwinding. De wereld deinde onder Sint Nicolaas en Spirit leek kilometers hoog. Hoe hield Fietje het op een paard uit? Een heldin vond hij haar en niet minder. O, dat vreselijke dier, dat op en neer wipte als een houten hobbelpaard!

De stoet naderde het Messingplein, waar de Manège lag. De muzikanten keken bevreemd naar het onrustige paard. Pieter-knecht stoof achteruit en toen gebeurde het! Spirit strekte de hals, gooide met haar hoofd en galoppeerde weg, het gezelschap verbluft achterlatend.

„Help me, ik ga dóód!" kreet Sint Nicolaas rauw. Zijn staf viel op de grond.

Op hetzelfde ogenblik, dat Sint zich met een wanhoopskreet voorover wierp om Spirits' hals te omknellen, zakte zijn mijter over zijn ogen.

NEEN, DIT WAS NIET indrukwekkend meer en erg jammer voor de kindertjes, die met open mondjes toekeken. Sommige kinderen begonnen te huilen en er waren ook grote mensen, die huilden, maar van pret. Het gevolg van Sint Nicolaas zag hun Heer en Gebieder aan de horizon verdwijnen, voorover liggend op zijn dravend ros. Zijn mantel wapperde fier achter hem aan en de woorden die hij uitte, heeft geen enkele geschiedschrijver ooit in de mond van de goede Heilige durven leggen.

„Jou misbaksel.... o, hèlp.... jou duivel!" tierde Sint Nicolaas. „Waar ga je naar toe.... dood wil je me hebben, hè?"

Spirit, die de weg hier best kende, draafde alsof ze achterna gezeten werd en dat was misschien ook wel zo. Ze hield regelrecht op de poort van de manége aan en stoof langs de aanwezigen, die ontzet naar de fiere intocht keken. Ze koos haar weg naar haar eigen box en het begeleidend hoevengeklepper kwam de berijder voor als een stem, die zijn ondergang voorspelde.

Door een mist van ellende en angst ontdekte hij een rustig, klein meisje, dat de deur van de box opende, toen Spirit tot stilstand kwam. Fietje greep de teugels, leidde het paard naar binnen en hielp Sint Nicolaas, die meer dood dan levend was, van zijn plaats. Zwijgend en zorgzaam legde ze een deken over de rug van het paard, keerde zich dan naar Sint Nicolaas, die amechtig tegen de deur leunde. Plotseling glimlachte ze en ging op haar tenen staan om de mijter recht te zetten, maar Sint Nicolaas greep de twee kleine handen stevig vast.

„Fietje, hier weet jij méér van, maar het hindert niet. Lieveling, kunnen we niet opnieuw beginnen, maar dan zonder ruzie?"

Fietjes' ogen glansden, ze ging op haar tenen staan en sloeg de armen om zijn hals. „Zie je, Petertje, ik had niet eens tién paarden nodig om je bij mij terug te brengen. Eén was ruimschoots voldoende en...."

SINT NICOLAAS had zijn mijter en kinaanhangsel afgerukt en de rest van Fietjes betoog ging verloren in een kus. Na de uitgebreide verzoeningsceremonie begonnen Peters hersens echter weer normaal te werken. Hij grinnikte opeens.

„Wat een figuur heb ik geslagen.... afgrijselijk gewoon.... en dan al die arme wurmen van kinderen, die het hebben aanschouwd! Ik ben er van overtuigd, dat het jouw schuld is geweest. Vertel eens gauw, schavuit, had je Spirit gehypnotiseerd?"

„Ik wist immers, dat de stoet langs de manège zou komen," fluisterde Fietje. „Spirit kent de weg daar heel goed. Zeg, Peter...."

„Neen, wat heb je met Spirit uitgevoerd? Eerst vertellen!" bedong Peter, die zich niet liet afleiden.

„Het was eenvoudig genoeg. Ik heb vanmorgen zelf voor Spirit gezorgd en haar veel te weinig eten gegeven. Ze voelde veel gauwer haar maag dan anders en jullie kwamen juist op de goede tijd hier voorbij. Arme lieverd.... neen, ik bedoel Spirit! Nu, Spirit had dus honger, kwam in de bekende buurt en draafde naar de stal. Daar had ik op gerekend."

„Fietje, ik zou je kunnen...." begon Peter, veranderde dan van gedachten en nam haar opnieuw in zijn armen.

Over het schot keek een zwart hoofd met een rode baret. Dat was Piet, op zoek naar zijn snel verdwenen baas. Fietje en Peter zagen noch hoorden hem. Achter hun rug was Spirit in de kast gedoken voor een welverdiende maaltijd. Het hoofd onder de rode baret grijnsde twee rijen witte tanden bloot en dook toen weg achter het schot.

Pete de Speelgoedmaker

EEN VERHAAL VOOR KINDEREN door NELLY DONKER

PETE WOONDE in een klein huisje, dat midden in het dal van de Blauwe Rivier stond. Hij maakte daar het mooiste speelgoed dat je je maar denken kunt: vrachtauto's, locomotieven, trams, huifkarretjes met paardjes er voor en ook poppenwiegjes, ledikantjes, tafeltjes en stoeltjes.
Het zag er allemaal even prachtig uit en als de vaders en moeders zo'n stukje speelgoed kochten voor hun zoontje of dochtertje, dan wisten ze zeker dat hun geld goed besteed was, want Pete gebruikte altijd het allerbeste hout, de mooiste verf en beste lijm. De kinderen konden dan ook jarenlang met al die leuke dingen spelen, zonder dat deze kapot gingen. Je had de kleurige blokkendozen eens moeten zien, die Pete maakte. De kleine peuters bouwden er prachtige kastelen van, kastelen met torens, ronde poorten en ophaalbruggen.
Pete had geen zaag- of schaafmachine. Hij sneed alles met een gewoon scherp geslepen zakmes en gebruikte een kleine handzaag. 's Avonds zette hij de potten verf op zijn werktafel en dan beschilderde hij met fijne kwastjes al het speelgoed. Trots keek hij er naar, wanneer het op een plank stond te drogen. De glanzende verf blonk hem tegen, het was een lust om te zien. Maar lang kon hij niet van al dat moois genieten, want er waren steeds kopers genoeg.
Het ging de ijverige Pete best. Zuinig spaarde hij de verdiende centjes op en hij zorgde heel goed voor zijn oude moeder, die bij hem in het huisje woonde.
Op zekere dag gebeurde er echter iets ergs in het dal. Het regende dag aan dag en het bleef maar regenen. Het hoge koren, dat juist gemaaid had moeten worden, wuifde niet meer in de wind, maar lag plat geregend en bemodderd in de grote plassen, die op het land stonden. Dat jaar was er dan ook heel weinig graan om tot meel te vermalen en hierdoor werd het brood schaars en het andere voedsel duur, zodat er honger en armoede onder de dalbewoners kwam.
Niemand dacht er meer aan voor zijn geld een stukje speelgoed van Pete te kopen. Deze zat nu dikwijls somber in zijn werkplaatsje en keek verdrietig naar de volle planken.
Toch werkte hij door en was juist bezig met een bijzonder mooi stoombootje, toen er een deftige heer uit de stad zijn werkplaats binnenstapte, en vertelde dat hij een huis vol arme kinderen wist, die hij ieder zo'n mooi stukje speelgoed wilde geven.

Aan moeder's schoot

Pete, die een eerlijke jongen was en nooit een ander bedroog, geloofde de rijke, deftige heer direct. „Dat is mooi van U," zei hij. „Het lijkt mij heerlijk om arme kinderen blij te kunnen maken."
„Ja," zei de meneer, „dat is het ook, maar help mij nu even het speelgoed in mijn auto te brengen."
Voorzichtig laadde Pete alles in; de vrachtwagens, de locomotieven, de karretjes, de poppen wiegjes, tafeltjes en stoeltjes. De heer betaalde en reed met een opgewekt gezicht met de voorraad speelgoed naar de stad terug.
Pete ging met het geld naar zijn moeder, die, toen ze het verhaal hoorde, tranen in haar ogen kreeg en met een beverig stemmetje zei: „Wat is het toch fijn, dat er nog goede mensen zijn, die met hun geld anderen gelukkig willen maken."
Haar zoon knikte; hij was erg blij zulke goede zaken te hebben gedaan, maar.... een paar maanden later was hij verwonderd en boos toen hij zag, dat bijna ieder kind in het dal een stuk fonkelnieuw speelgoed bezat, hetwelk er precies zo uitzag als hij het altijd gemaakt had. Alleen was het lang niet zo sterk. Het was wél erg goedkoop, zodat iedereen het, ondanks de dure tijden, kopen kon. Dit speelgoed kwam uit een fabriek in de stad, 'n fabriek met grote machines, waarmede wel honderd auto'tjes per dag gemaakt konden worden.
Pete huilde bijna van woede, want hij begreep nu dat die rijke, deftige meneer zijn speelgoed alleen maar gekocht had om de mooie modellen te laten namaken en helemaal niet voor arme kinderen, zoals hij gezegd had.
„Ik kan wel ophouden met werken," zei hij droevig tegen zijn moeder, maar dat had hij gelukkig mis, want binnen enkele dagen stond zijn werkplaats vol met klagende moeders, die het goedkope speelgoed kwamen laten repareren.
Pete hoorde niet anders dan: „Och, wil je even dit auto'tje opnieuw lijmen, Pete?"
„Kijk eens, van deze locomotief is een wiel afgelopen, kan je dat weer in orde maken."
„Nu ligt dat hele poppenledikantje al uit elkaar en mijn dochtertje heeft het nog geen week!" — Zo had Pete het werkelijk nog druk met het repareren van al die goedkope prullen.
Doch toen het jaar daarop de oogst weer goed was kon Pete, net als vroeger, naar hartelust aan zijn eigen speelgoed gaan werken, want ieder vond dat er toch nergens zulk speelgoed te vinden was als Pete maakte.
Zo was er weer, als voorheen, vrolijkheid en geluk in het kleine huisje midden in het dal van de Blauwe Rivier gekomen en dat kwam niet alleen doordat Pete zo goed verdiende, maar ook omdat hij zoveel van zijn werk hield en mensen, die met liefde werken, zijn, net als Pete, gelukkige mensen.

TOMMIE LUKKIE IS IN DE WOLKEN

**'t Regent hard en Tommie Lukkie
Mag van moeder niet op straat,
'k Doe 't toch," denkt hij ondeugend,
En daar gaat hij, heel kordaat.**

**Opa's nieuwe parapluutje
Neemt hij mee, ja ongevraagd,
En nu wordt hij door een stormvlaag
Zo maar mee omhoog gejaagd.**

**„Moeder!" roept de bange Tommie,
Maar..... de storm steekt harder op,
Heus 't is noodweer en de wereld
Staat voor Tommie op zijn kop!**

**Heel gelukkig neemt een rukwind
Tommie Lukkie mee omlaag,
't Ventje kruipt dicht bij de kachel,
En gaat niet meer uit vandaag.**

SCHOOL THUIS

EEN TRUITJE MET BIJPASSEND ROKJE VOOR EEN MEISJE VAN 10–11 JAAR

U HEEFT VOOR het rokje 350 gr. bruine wol nodig, voor het truitje 200 gr. olijfgroene wol, 1 ronde breinld. of 4 breinld. no. 3 zonder knopjes, 60 cm elastiek en tailleband, 7 knoopjes. De maten zijn: roklengte 48 cm, bovenw. 68 cm. Lengte jumper 40 cm.

HET ROKJE.

Het rokje is geheel in tricotst. gebreid, uitgezonderd de rand welke in 2 kleuren-patr. is gebreid.
De rand wordt gebreid: 1e toer: bruin: av. 2e toer: groen: x 1 st. r., 1 st. av. afh. (draad achter het werk houden); vanaf x herh.
3e toer groen: x 1 st. av., 1 st. av. afh. (draad achter het werk houden); vanaf x herhalen.
4e toer: bruin: recht.
Zet voor de tailleboord met de ronde breinaald of 4 nld. zonder knopjes 140 steken op. Brei een 5 cm breed tailleboordje 1 recht, 1 aver. Meerder, over de volgende toer verdeeld, tot er 420 steken op de naald zijn. Brei nu met alle st. tricotsteek (d.i. recht aan de voorkant, averecht aan de achterkant van het werk) tot het rokje 40 cm lang is, of een andere gewenste lengte heeft. Brei nu de 2-kleurige rand in, welke twee maal de 4 patroontoeren breed wordt.
Brei hierna nog 10 toeren tricotsteek en 6 toeren recht, aan beide zijden van het werk. Kant alle steken af. Naai aan de binnenkant van het boordje een tailleband op taillewijdte.

HET TRUITJE.

Voorpand: Zet 82 steken op en brei een 5 cm brede boord 1 recht, 1 aver. Meerder nu, over de toer verdeeld, 18 st. en brei met de 100 steken in tricotsteek, tot het werk 25 cm lang is, vanaf de opzetrand gemeten. Kant nu voor de armsgaten aan beide kanten achtereenvolgens 4, 3, 2, 1 en 1 st. af. Wanneer het werk 29 cm lang is, wordt de tweekleurige rand ingebreid (12 toeren hoog). Brei weer 2½ cm tricotsteek en weer een 2-kleurige rand 6 toeren hoog. Brei in tricotsteek, tot het werk 37 cm lang is. Kant dan de middelste 8 steken af voor de hals. Brei met een groep steken verder. Kant aan de halskant resp. 3, 2, 2, 1 en 1 st. af. Brei tot het werk 40 cm lang is en kant dan voor de schouder aan het begin van de 2 volgende toeren, welke aan de armsgatkant aanvangen, 9 steken af en de overige steken ineens. Volt de tweede schouder op dezelfde manier, maar in tegengestelde richting.

Rugpand: Brei dit als het voorpand. Deel echter, vóór de 2-kleurige rand begint, het werk in tweeën voor het split. Brei met de linker helft van het werk verder, zet voor het belegje aan de middenachterkant 5 steken erbij op. Brei deze 5 st. verder steeds recht, aan beide zijden van het werk. Brei tot het armsgat 15 cm lang is. Kant de schouder af, op dezelfde manier als aangegeven voor het voorpand en kant de overige st. ineens af voor de hals. Brei de rechter helft van het rugpand op dezelfde manier, als de linker helft, maar in tegengestelde richting. Zet nu geen nieuwe steken erbij op, maar brei met de 5 steken middenachter steeds recht en maak in dit randje 5 knoopsgaten, het eerste, als het split 2 cm lang is, de overige op afstanden van 2 cm, door 2 steken van de kant 2 st. af te kanten en in de volg. t 2 nieuwe steken op te zetten.

Mouwen: Zet voor de manchet met bruine wol 38 st. op. Brei in tricotsteek 6 toeren bruin en vervolgens een twee-kleurig randje van 2 x 4 toeren hoog. Brei met groen verder en meerder, over de eerste toer verdeeld, tot 80 steken. Wanneer de mouw 43 cm lang is, vanaf de opzetrand gemeten, worden voor de kop van de mouw aan beide kanten van elke 2e toer resp. 3, 2 x 2, 20 x 1, 2 x 2, 3 en 3 st. afgekant en de overige steken ineens.

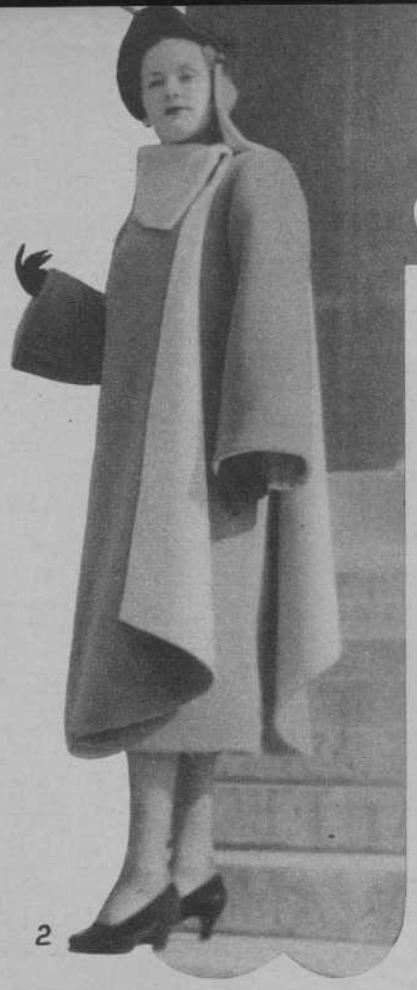
Het afwerken: Strijk de delen luchtig op de achterkant van het werk en onder een vochtige doek. Sluit de zij- en schoudernaden. Sla het bruine randje van de mouwen naar binnen en zoom het losjes. Sluit de mouwnaden, maar laat een splitje van 5—6 cm open en sluit dit splitje met een knoop en lusje. Neem de steken langs de hals op en brei met deze steken een 7 toeren hoog boordje 1 recht, 1 aver. Maak in de 4e toer een knoopsgat. Kant de steken losjes af en naai de knoopjes aan het belegsel.

Montaigne's

KIJK OP DE WINTERMODE

1

2

Charles Montaigne, de Parijse Haut Couturier, die eigenlijk zoals vele onzer lezeressen wel zullen weten een landgenoot is (zijn naam is Karel Meeuwesse) presenteert ieder seizoen een collectie die uitmunt door soberheid en classieke lijnen.

Deze keer heeft Charles Montaigne vaak het streng classieke verlaten, om te spelen met drapé's, plooienvallen, bontgarneringen, double-face stoffen, hoge op allerlei manieren verstelbare kragen. Hij heeft bovendien iets nieuws bedacht: de bouton-épingle, waarover wij het al eens hadden in ons modepraatje. Deze bouton-épingle is niets anders dan een knoop, waaraan een lange stevige speld (genre korte hoedenspeld) bevestigd is. Door middel van deze speld-knopen, kunnen revers op een geheel andere manier worden vastgemaakt, kan een losse kraag hoog tegen de hals op worden bevestigd, kan een pelerine worden omgeslagen en vastgezet, zodat de voering te zien is. Er zijn met deze speldknopen allerlei verrassende effecten te bereiken.

Zoals bij iedere couturier, zijn de eigenlijke lijnen: matig strakke, rechte rok, met splitten of plooiengroepen voor en/of achter, zacht afgeronde basque, met of zonder bontgarnering. Losse matig-wijde en matig-lange mantels, met grote kragen, die veelal verstelbaar zijn. De deux pièces en japonnetjes zijn iets speelser door een fantasietje, en vooral door de prachtige soepele stoffen die ervoor zijn gebruikt.

Charles Montaigne is iemand die heel kalm zijn gang gaat, ook in de Haute Couture. Hij brengt nooit extravagante dingen, die alleen opvallen door hun excentriciteit, — maar modellen die stuk voor stuk draagbaar zijn, maar die toch het stempel hebben van de élégance en verfijning die nu eenmaal de Parijse Haute Couture kenmerken.

M.

3

4

5

1. Elégant tailleurtje van brons groene wollen stof, gegarneerd met prachtige blauwvossen.

2. Het is jammer dat de foto de kleurencombinatie niet kan weergeven van deze alleszins mooie geklede mantel. Aan de ene kant is de stof muisgrijs, aan de andere kant vertoont zij 'n fijne tint geel.

3. Manchetten en kraag van deze mantel kunnen naar believen in allerlei standen gedragen worden, waarbij men de omslagen dan vastzet met een knoop-speld.

4. Fantasie mantelpakje van paars laken afgezet met zwart Persianer.

5. Deze deux pièces, die evengoed voor een receptie als voor een dinertje of partijtje gebruikt kan worden, is gemaakt van het prachtige materiaal dat men „façonné" noemt. De basque is aan een kant gedrapeerd en vormt daar een zak.

Een originele verrassing

....waar ze lang wat aan heeft!

PIN-UP, de ideale permanent om zélf - thuis - aan te brengen, is een heel bijzonder Sinterklaas-geschenk. PIN-UP is een enige verrassing voor degene, die deze pracht-permanent ontvangt en ook de schenker heeft van PIN-UP plezier, omdat hij dagelijks een keurig gepermanent hoofdje met soepel, mooi glanzend haar kan bewonderen.

Dank zij PIN-UP en Sinterklaas houdt de gelukkige maandenlang stevige krullen!

De meest luxueuze permanent voor

f. 5.75

VOLG DE HANDLEIDING STAP VOOR STAP

Wanneer U de handleiding nauwkeurig volgt, zult U de meest luxueuze permanent bezitten die U zich ooit droomde en waarvan U maandenlang dagelijks plezier hebt.

Pin·up

HOME-PERMANENT

EEN VINOLIA PRODUCT

VP 19–0219

„WIE ZIJN HOED IS DAT?...”

bleek regelrecht tot het hart van onze lezeressen te spreken. Nauwelijks was het betreffende nummer uit, of de oplossingen stroomden binnen. Goede oplosingen, foute oplossingen, oplossingen op een simpel briefkaartje, oplossingen zo mooi en kunstzinnig dat wij, van de redactie, er allemaal bewonderend om heen groepten. Maar een beetje angstig werden we er wel van — we waren bang bedolven te worden onder de onoverzichtelijke stroom, en al gauw was er op ons hele (kleine) kantoor geen plekje meer, waar géén oplossingen lagen. We hebben geprobeerd ze te tellen, maar dat was ondoenlijk. Toen zijn we gaan wegen — zoveel oplossingen wegen gemiddeld zoveel gram. En we kwamen tot de conclusie, dat er — schrikt u niet — 2150 lezeressen een kans hadden gewaagd. Een kans.. want hoewel vele oplossingen goed waren, konden toch niet al die lezeressen een prijs krijgen.

Een lijst van de gelukkige prijswinnaars geven wij hieronder. Ze zullen hun postwissel ingeveer gelijk met dit nummer ontvangen.
En voor degenen, die „weer niks” hadden: Laat de moed niet zakken! Wie weet, misschien hebt u de volgende maal méér geluk!

EERSTE PRIJS à ƒ 250.—

Mevr. H. Nijhuis-Karlssen, Zonstraat 34, Hengelo (O.).

Twee tweede prijzen van elk ƒ 50.—

Mevr. P. Stant Jnr., Kerkstraat 58, Veendam.
Mej. Eliza Verbeeck, Nonnenstraat 43, Turnhout.

Drie derde prijzen van elk ƒ 25.—

Mevr. J. v. d. Borden-Raasveldt, van Riebeecklaan 6, Haarlem; Mevr. A. v. d. Berg-Jorissen, Alard du Hamelstraat 47, Eindhoven; Mevr. M. A. Pallada, Ledelplein 10, Oostburg (Z.).

Vijf vierde prijzen van elk ƒ 10.—

Mevr. T. v. Veen, Lusthofstraat 206a, Rotterdam; Mevr. v. Hoof-Cogels, Osylei 19, Berchem bij Antwerpen; Mevr. M. G. Habes-v. Lochem, Fisherstr. 414, den Haag; Mevr. N. Rütter-Cörvers, Tuindorp 59, Passart-Treebeek (L.); Mevr. T. Mulder, Makassarstraat 12h, Amsterdam (O).

Vijftig prijzen van elk ƒ 2.50

Aan de dames: L. Valkenier, Burg. v. Esstr. 240, Pernis; R. Goossens, Bataviastr. 16, Tilburg; M. Offereins, Noorderhaven 70a ZZ, Groningen; H. v. d. Zee, Oosterstr. 14, Joure (Fr.); J. Jansen, Gordonstr. 11 B, Schiedam; R. Koorn-Siemons, Schilderweg 115, Den Burg (Texel); J. C. v. Kolck-Vissers, Dillenburgstr. 9, Breda; C. Diekman, Brinklaan C 222, Epe; Wed. M. C. ten Voorde-Hietbrink, Landmansweg 3, Hengelo (O.); M. Veldema-Lust, De Woude 485, post De Rijp; J. M. v. Hensbergen, Alexanderstr. 188, Arnhem; H. Haasbeek, Schoolstr. 7, IJmuiden; Deurhof, Acaciastr. 22 bis, Utrecht; A. Kleinen, Singel 30 rd, Dordrecht; J. Jansen, Pr. Bernhardstr. 20, Almelo; I. Pool, Zuiderstr. 12, Delft; J. Pools, Bij St. Josef 28, Gent; E. Posthuma, Nieuwstr. 19, Enkhuizen; A. Huybens, Trierenstr. 6, Haarlem; N. Zwijnenberg, 2e Vetkampdwarsstr. 12, Deventer; M. Kooyman, Krommenieweg 67, Wormerveer; M. M. v. d. Linden, 2e Hugo de Grootstr. 44 III, A'dam; M. v. Haaster, Dijkweg 60, Honselersdijk; H. A. H. de Haas, Voorste Zandstr. 4, Leiden; J. v. d. Berg, C. N. A. Looslaan 32, Rotterdam; G. van Lingen, Stephensonstr. 16, Amersfoort; J. C. Post, Akkerstr. 9, Arnhem; J. v. d. Graaf, Dorpsstr. 197, Renkum; A. G. Sonneveld-Blom, Bartelsweg 47, Apeldoorn; A. J. Koopmans, Nieuwpoortslaan 49, Alkmaar; W. Peschke, Pr. Mariannelaan 186, Voorburg; J. Sturm, Aalsmeerweg 16 III, Amsterdam W.; P. C. Mostert, Ruyterstr. 11, Hoek v. Holland; Luyk, Kepplerstr. 233, Den Haag; J. C. Derksen, Broerweg 47, Nijmegen; Steenbakkers, Zevenaarlaan 11, Eindhoven; C. den Doop, Hamstr. 14, Spekholzerheide (L.); M. Paalman-Westervaal, Schoolstr. J 123e, Twello; A. Vredeveld-van Wijk, Hoofdvaart 473, Appelscha (Fr.); H. de Leeuwe, Wolweverstr. 8A, Zwolle; S. Zieck, Graaf Adolfstr. 1a, Groningen; A. Lemmers, Kasteellaan 164, Wijchen; E. Hendriks, Berthoutstr. 15, Oude God (België); T. Ekermans, Kerkplein 11, Sittard; G. J. v. Zeitveld-Stolte, Schaerweidenlaan 263, Zeist; A. v. Dijk, Veestr. 86, Tilburg; T. Willems-Hoelen, Sluisweg 9, Veghel N.B.; H. de Boer-Huitema, Willem Loréstr. 37, Leeuwarden; J. Eimers, Ulrum A 73b, Gron.; Geerligs, Kerklaan 80a, Ureterp.

Vijf en twintig troostprijzen

Aan de dames: v. d. Werf, Edammerstr. 23, Nieuwendam, Amsterdam N.; A. Niekerk, Hessenweg 176, De Bilt; J. v. d. Burgt-v. d. Klift, Traag 223, Driebergen; J. Rekers, Vechtstr. 11, Enschede; G. Baar, Hermelijnlaan 75, Hilversum; D. Hendriks, Buitensingel 73, Zutphen; P. B. M. Schaap, Patrijzenplein 12, Arnhem; J. Tompot-Bok, Cartesiusweg 127, Utrecht; M. A. de Haan-Versteege, Hofstr. 7, Hillegom; Paardenkooper, Kneppelhoutstr. 2e bis, Utrecht; B. de Vries-Janssen, Tramsingel 89, Breda; v. Bakel, Wijde Geldelozepad 12 zwart, Haarlem; Lievens-Burette, Wezelhoek 277, Wevelgem. W-Vl.; Limburg, v. Bossestr. 31, Delft Z.H.; G. A. Vos, Veerstr. 96, Wageningen; A. Benoit, Heidestr. 16, Hoboken (Antwerpen); Aug. Gerritsen-Koopmans, Haviklaan 20, 's-Gravenhage; E. Verlinden, Lingenskamp 16, Laren N.H.; E. Blezer, Borneostr. 24, Lutterade-Geleen (L.); W. C. de Haas, Plantsoen West 14, Amersfoort; M. E. Truithof, de Wetstr. 18, Den Helder; v. d. Wielen, Ringbaan Oost 215, Tilburg; Vasbinder, Loudelsweg 113, Bergen N.H.; Meems-Eekhof, Barnflair W 2, Ter Apel; H. Betzema-Mellema, G 134, Metslawier (Fr.).

voor schitterend koper!

N.V. HANDELMAATSCHAPPIJ RECKITTS • DE BILT

Onze mensen zijn trots op de Caramels en de Toffees die we maken. We maken ze goed en lekker.... omdat er alleen goede dingen ingaan. Boter, volle melk, suiker en... vakmanschap!

BETERE SUIKERWERKEN

De beloning van al ons ploeteren op surpriseavond in tast- en eetbare vorm omgezet!

WEES SINT ZIJN RECHTERHAND.....

Maak zelf bladerdeeg

„Nee hoor, daar waag ik me niet aan," horen we menige huisvrouw zeggen, wanneer er gesproken wordt over het maken van bladerdeeg. „Veel te moeilijk en te tijdrovend, want dat telkens uitrollen en weer opvouwen is zo'n minitueus werkje, dat ik mijn tijd werkelijk wel beter besteden kan!"
En toch.... hebt u weleens het genot — in letterlijke en figuurlijke zin — gesmaakt, dat een zelfbereide banketletter, appelbol, saucijzebroodje of dgl. u verschafte? Als u over een goed betrouwbare oven beschikt en verder de volgende aanwijzingen precies opvolgt, zult u de ervaring opdoen, dat het maken van bladerdeeg beslist niet moeilijk is en dat het met de tijd, die er voor nodig is, ook heus wel meevalt!

Benodigdheden: Gelijke hoeveelheden Amerikaanse patentbloem of een zeer goede kwaliteit banketbakkersbloem (met zetmeel vermengd, niet echter het zgn. cakemeel) en **harde** boter, die, bij warm weer, in de ijskast gekoeld moet zijn; 2 afgestreken theelepels zout op een hoeveelheid van 200 gram boter en bloem en pl.m. 1 d.l. koud water op deze zelfde hoeveelheid. Verder nog: een goed draaibare deegrol.

Bereiding I. Zeef de bloem met de boter en het zout in een kom of leg dit op een koud aanrecht. Zorg dat de omgeving waarin gewerkt wordt, zo koel mogelijk is. Snijd de boter in grote stukken door de bloem en voeg nu, onder luchtig scheppen met een houten lepel, zoveel water toe, steeds bijna drup-

En na al dat „marsapein en suikergoed" een verrukkelijke kaasschotel, waarop ook gewone zoutjes (palmiers, halvemaantjes) en een pasteitje in vergrote uitgave als middenstuk, voorkomen. Overige pasteitjes worden afzonderlijk, warm opgediend.

pelsgewijze, tot de massa juist samenhangend geworden is (de hoeveelheid water kan niet nauwkeurig worden aangegeven, daar de ene bloemsoort meer water verdraagt dan de andere, doch hoe minder water wordt toegevoegd, hoe beter!) Pak nu het deeg met **koele** handen vast en vorm het zo **luchtig mogelijk** drukkend, tot een bal. Wentel deze luchtigjes door bloem en leg de deegbal op een met meel bestoven keukentafel of aanrecht. Druk er nu, weer heel luchtig, met de deegrol op en rol het deeg tot een, zo mogelijk vierkante, lap, uit. Keer de deeglap telkens, bij voorkeur met een mes om en rol hem iets dikker dan een kwart cm uit. Borstel alle overtollig ebloem onder het uitrollen telkens weg, daar deze het uitspringen der verschillende deeglaagjes, waaruit feuilletée of bladerdeeg bestaat, tegengaat. Vouw de deeglap zowel in de lengte als in de breedte, in drieën op. Herhaal deze bewerking van uitrollen en opvouwen nog twee keer. Er worden dus in het geheel drie van deze bewerkingen gemaakt, die men samen als „één toer" aanduidt en laat het deeg dan, opgevouwen, minstens 3 kwartier op een zo koud mogelijke plaats rusten. In die rusttijd krijgt de boter weer gelegenheid, op te stijven.

II. Maak weer een toer, maar rol het deeg iets dunner uit dan de eerste keer en vouw het, zowel in de lengte als in de breedte, in drieën op. Laat het opnieuw minstens drie kwartier rusten.

III. Herhaal de bewerking onder II beschreven, maar rol het deeg niet dunner uit, vouw het weer op en laat het nu zo lang mogelijk rusten (b.v. een nacht). Bereid er nu elk gewenst soort gebak van, zoals dit b.v. onder enige van de volgende recepten wordt aangegeven.

Banketletter (voor één letter)

125 gram bloem, 125 gram boter, ½ dl. water, 1 theelepel zout. Voor het vulsel: 125 gram amandelen of half amandelen, half witte bonen, 1 groot ei, 125 gram suiker, wat geraspte citroenschil en bij het gebruik van witte bonen een of twee druppels amandelolie.

Bereid het bladerdeeg zoals boven werd beschreven en rol het deeg ter dikte van iets minder dan een kwart cm en ter breedte van 8½ cm uit. Zorg dat intussen de amandelpers gereed staat. Breng hiervoor de amandelen met ruim koud water aan de kook, neem ze van het vuur, zodra het water kookt, pel ze, maal ze door een amandelmolen en vermeng ze met alle overige ingrediënten. Maal de massa dan opnieuw door de molen en laat de zgn. „spijs" het liefst, dichtgedekt met een vochtige doek, een nacht of zelfs meerdere dagen op een koele plaats staan.

Pel, wanneer witte bonen gebruikt worden, de bonen niet, was ze alleen, leg ze, uitgespreid op een bakblik en laat ze bijna gaar stomen. Handel dan verder zoals voor amandelen werd beschreven. (Bij gebruik van alleen witte bonen is het aan te bevelen zo mogelijk een klein gedeelte (van door perziken- of abrikozenpitten te vervangen).

Vorm van de amandelpers rolletjes, die zo dik zijn, dat de deegreep er ruim omheen geslagen kan worden. Plak de deegranden met water op elkaar, geef de verlangde vorm aan de banketletter, nadat de utieinden zijn omgevouwen en eveneens met water zijn dichtgeplakt en bestrijk de bovenkant met eierdooier, die met 1 eetlepel water even is losgeklopt. Leg de letter met de dichtgeplakte kant naar beneden op een met **water** bestreken bakblik (op een met boter bestreken blik zou het deeg uitlopen!) en zorg er hierbij voor, dat de ronde vorm zo goed mogelijk behouden blijft. Verwarm een gasoven 10 minuten met vol gas voor, schuif het bakblik in het midden van de oven, temper het gas tot de vlammetjes zo klein mogelijk zijn geworden (de temperatuur in de oven zal dan pl.m. 220 gr. C. blijven) en bak de letter in pl.m. 40 minuten gaar en lichtbruin.

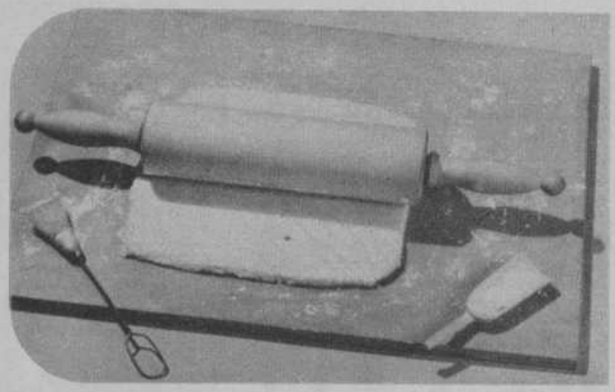
Pasteitjes (6 à 8 stuks)

250 gram bloem, 250 gram boter, ruim 1 dl. water, ruim 2 theelepels zout. Voor het vulsel: vlees-, ham- of garnalenragout, kaasfondue of champignonragout. Bereid bladerdeeg zoals boven werd beschreven. Rol nu het deeg ter dikte van pl.m. 8 mm uit en steek er met een glad rond uitsteekvormpje of glas 6-8 rondjes van. Steek met een veel kleiner uitsteekvormpje uit het midden van deze rondjes weer een rondje,

De juiste verhoudingen voor bladerdeeg op aanschouwelijke wijze voorgesteld!

zodat ringen ontstaan. Rol het overige deeg ter dikte van pl.m. 3 cm uit en steek er een gelijk aantal rondjes van dezelfde grootte als de eerste rondjes van. Gebruik deze laatste voor bodems, plak er de ringen op en bestrijk alleen de ringen met eierdooier (zie vorig recept). Prik het zichtbare gedeelte van het deegbodempje in, om rijzen te voorkomen. Berstrijk ook de dekseltjes met eierdooier en leg deze ofzonderlijk naast de pasteitjes, die op een met water bestreken bakblik zijn gelegd. Zie voor de oventemperatuur het vorige recept en bak de pasteitjes in pl.m. ½ uur goudbruin en gaar. Hol ze voorzichtig uit, vul ze met een der bovengenoemde vulsels en dien ze heet op. Gebruik als vulsel voor pasteitjes, die bestemd zijn voor een kaasschotel (zie foto) kaascrème, die als volgt wordt bereid: vermeng 75 gram gesmolten boter, onmiddellijk van het vuur, met pl.m. 175 gr. geraspte oude kaas, een tikje Cayenne peper of wat paprikapoeder, 3 eetlepels bouillon of warme melk en wat zeer fijn gehakte peterselie.

Rol met de goed draaibare deegrol van u af, dan weer naar u toe, niet kris-kras, maar steeds in dezelfde rechte richting, over het deeg.

(Halve maantjes (van overgehouden bladerdeeg)

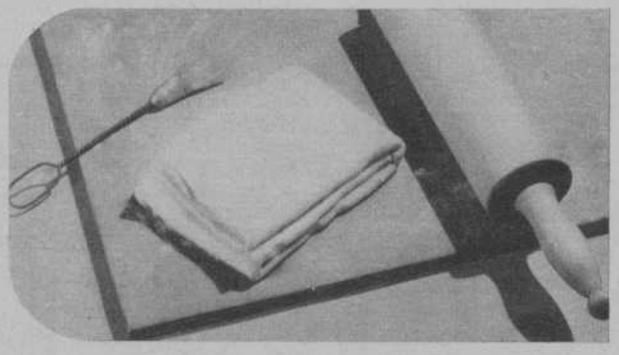
Steek met een uitsteekvormpje halvemaanvormige figuurtjes van het bladerdeeg, bestrooi ze met wat fijn zout, strijk er eierdooier op en bak ze op een met water bestreken bakblik in pl.m. 10 min. goudbruin en gaar.

Zoute Palmiers (van overgehouden bladerdeeg)

Rol de beide uiteinden van een lapje bladerdeeg naar elkaar toe, zodat in het midden twee rollen naast elkaar liggen, snijd er koekjes van ter dikte van pl.m. een kwart cm en handel verder zoals voor halve maantjes werd beschreven.

MARIANNE.

Is alle overtollige bloem telkens goed weggeveegd, dan geven we het in de lengte en breedte in drieën opgevouwen deeg, minstens gedurende 3 kwartier rust op een zo koud mogelijke plaats!

Assepoester en... Mascotte

(Vervolg van pag. 13)

Meer dan ooit besefte ze, dat op haar de taak rustte het gezin bij elkaar te houden en er de ziel van te zijn.

Gelijkvloers waren lang geleden twee kleinere kamers verbouwd tot wat nu de grote, gezellige huiskamer was. Aan de achterzijde lag de keuken, de provisiekamer en het vertrek, dat vroeger vaders kleine studeerkamer was geweest en waar de gevulde boekenkasten nog net zo stonden als toen hij nog leefde.

Op de eerste verdieping bevonden zich twee grote slaapkamers. De ene, die van haar ouders geweest was, hield Cis nu voor logeerkamer; de andere was Toms kamer. Connie had de mooiste slaapkamer op de tweede verdieping.

Op de morgen na Lola's huwelijk lag Connie met wijd-open ogen in haar bed naar het plafond te staren. Haar gezicht was rustig en wat er ook in haar mocht omgaan, het kwam niet tot uitdrukking. Tegelijk, dat de oude gangklok negen sonore slagen liet horen, hoorde zij voetstappen op de trap en daarna het zachte gerinkel van servies. Dit vertelde haar dat Cis in aantocht was met haar ontbijt. Het bracht een glimlach van welbehagen om haar mond.

„Lief van je, hoor," zei ze, toen Cis binnenkwam met het blad. Ze had Cis nooit gevraagd om dit voor haar te doen. Connie was niet gewend, ronduit om iets te vragen, maar op de een of andere manier werd altijd alles voor haar gedaan. Dus kwam Cis steeds, wanneer ze een dag vrijaf had van kantoor, haar ontbijt op bed brengen, alsof het zo hoorde.

„Hebben jullie het gezellig gehad, gisteravond?" vroeg Cis.

„Ja, het was wel aardig. We hebben leuk gedanst." Connie ging rechtop zitten. „Geef me even mijn bedjasje aan, Cis, wil je. Zeg, heeft het je geen uren gekost om al die rommel aan kant te maken?"

„Oom Binkie heeft me geholpen," zei Cis. Ze hield haar ogen van haar zuster afgewend, terwijl ze het blad op een klein tafeltje naast het bed schoof. Het leek wel of ze een beetje buiten adem was, toen ze voortging: „We hebben een lang gesprek gehad, oom Binkie en ik. En ik moet je iets zeggen, Connie. Ik ga werken in een rijdende cantine en waarschijnlijk zal ik naar het continent gaan."

„Je bent gek!" riep Connie en stootte in een gebaar van hoogste verbazing bijna haar theekopje om. „Wou je hier weggaan? Wie moet dan het huishouden doen?"

„Er is hier gauw niets meer te huishouden voor mij, nu Lola weg is."

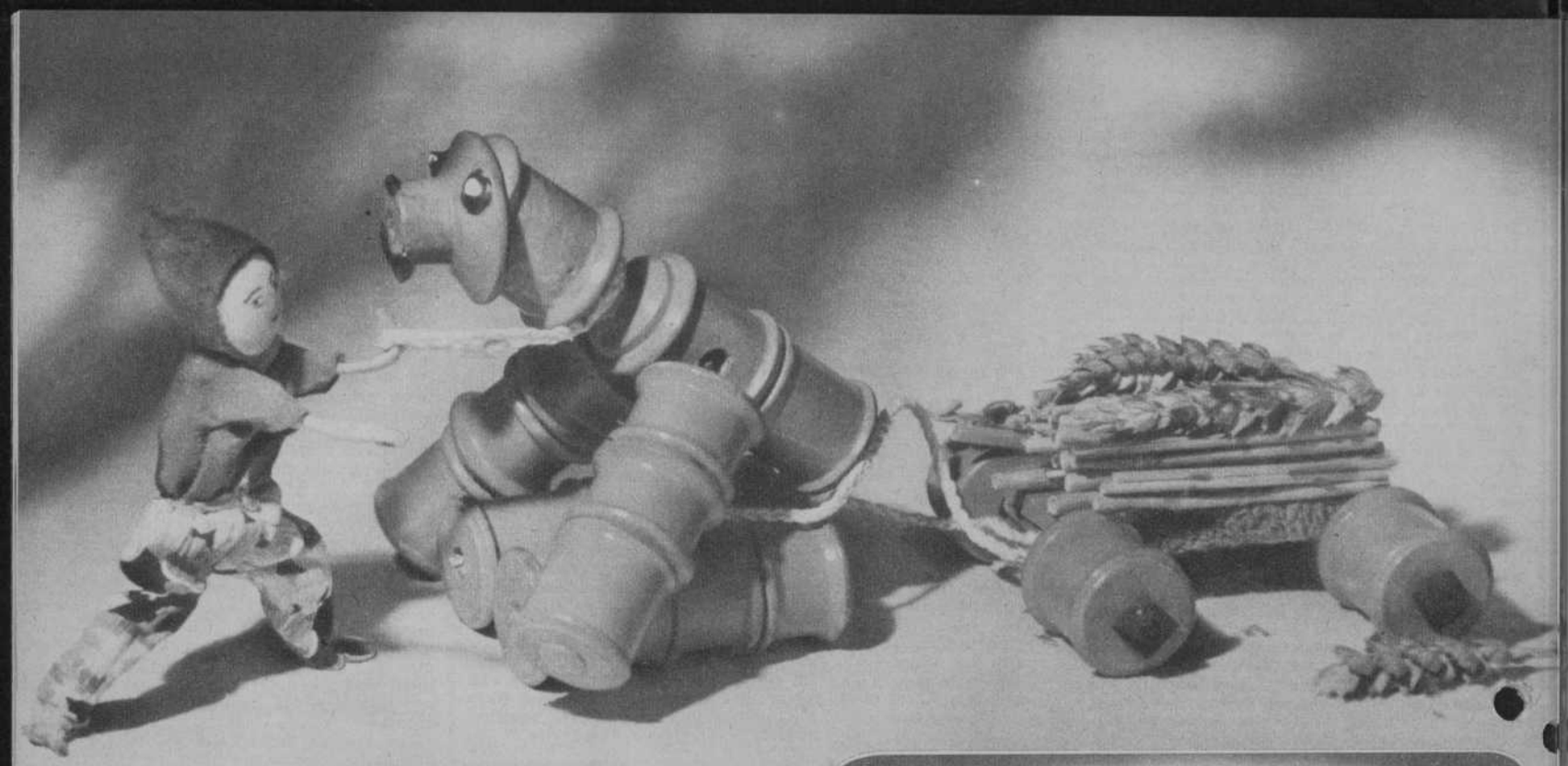
„Zo! En wat moet er dan met Tom en mij gebeuren?"

„Nu Tom in Epham gestationeerd wordt, komt hij alleen thuis als hij verlof heeft, dat weet je ook wel. Trouwens, hij gaat gauw trouwen. Dan komt Julie hier wonen en zij zal wel liever het huishouden zelf beredderen. Voor hen zal het veel prettiger zijn, als ik er niet ben. Jij hoeft hen niet te hinderen, jij bent de hele dag op kantoor, maar ik zou me al gauw teveel gaan voelen."

„Heb je erover gedacht, wat ik moet doen, zolang Tom en Julie nog niet getrouwd zijn?" vroeg Connie uit de hoogte. „Je denkt toch niet, dat ik zin heb, om huiswerk te doen na een dag op kantoor."

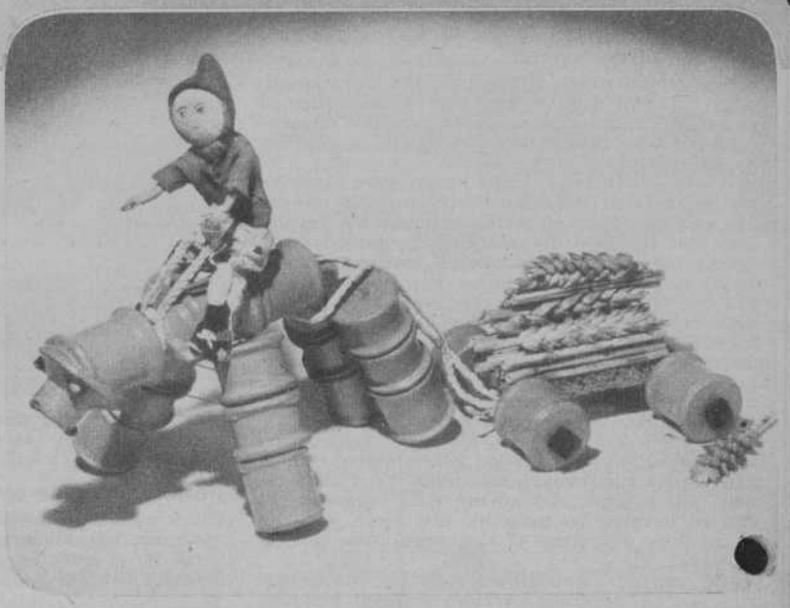
„O jij kunt net zo vaak uit eten gaan, als je wilt," herinnerde Cis haar vriendelijk aan haar grote kennissenkring.

(Vervolg op pag. 36)

Boven en rechts: Is dit geen grappig stukje speelgoed? Dit merkwaardige „klosjespaard" laat zich in alle standen zetten, zoals U ziet!

Het loopt tegen Sint NICOLAAS!

* * *

JA, HET SCHIET AL WEER OP; nog een week en dan zitten we weer volop in de geheimzinnigheid van stijf gesloten kasten, verschrikte kreten bij het onverwacht openen van kamerdeuren en de verwachtingsvolle snoetjes van onze kleinsten. Ze zullen ons een beetje stapel maken met hun ellenlange verlanglijsten en door uren met hun neusjes platgedrukt tegen het glas voor speelgoedwinkels te staan kijken.

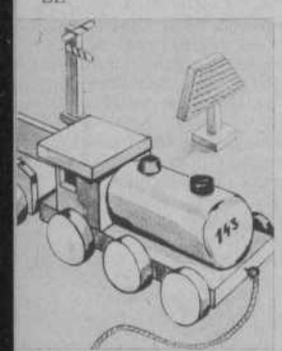
En wijzelf gaan weer alle mogelijke voorbereidingen treffen. De op deze pagina's afgebeelde knutselwerkjes kunnen wij heel gemakkelijk zelf maken. Daar hebben we om te beginnen de locomotief. Deze is niet zo heel eenvoudig, maar met wat geduld zal het toch wel gaan. U heeft ervoor nodig: A. 1 cylinder van 6 cm diam. en 10 cm lengte, waarin zich in de ronde zijde twee openingen moeten bevinden van ½ cm diepte en 2 cm diam.; 3 schroefjes van 2 cm lengte; 1 plankje van 8 x 17 cm; 6 wieltjes van 3 cm diam.; 6 schroefjes van 2½ cm lengte en verder 1 houten cylindertje van 3½ x 2 cm; 1 stukje hout van 2½ x 2 cm; 2 schroefoogjes.

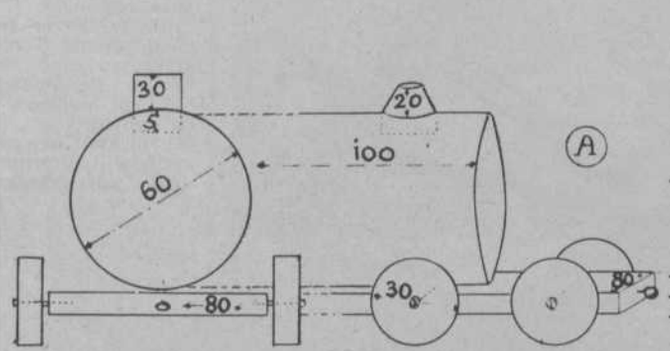
B. 2 plankjes van 4½ x 6½ cm, in ieder waarvan bij wijze van raampje een vierkantje van ong. 2 cm moet worden gebeiteld; 1 plankje van 8 x 6½ cm, een plankje van 9 x 6 cm, een paar spijkertjes.

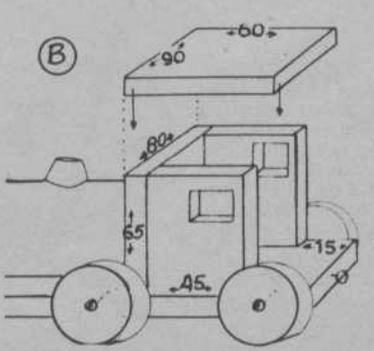
C. 1 plankje van 8 x 10 cm; 2 plankjes van 4½ x 10 cm, (een der hoeken hiervan moet u schuin afbeitelen); 1 plankje van 8 x 4½ cm, 2 wieltjes van 2 cm diam. en 4 schroefjes van 2½ cm lengte, een schroefhaakje en enige kleine spijkertjes. Voor de afwerking moet u wat rode, zwarte en witte verf hebben en een beetje houtlijm.

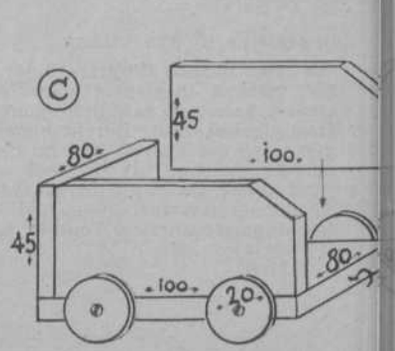
Werkwijze: Hierbij willen wij eerst even opmerken, dat u de tekeningen zeer goed moet bekijken en aan de hand hiervan te werk moet gaan.

Een spoortreintje van oude klosjes en stukjes triplex, makkelijk te maken en een leuk stukje speelgoed.

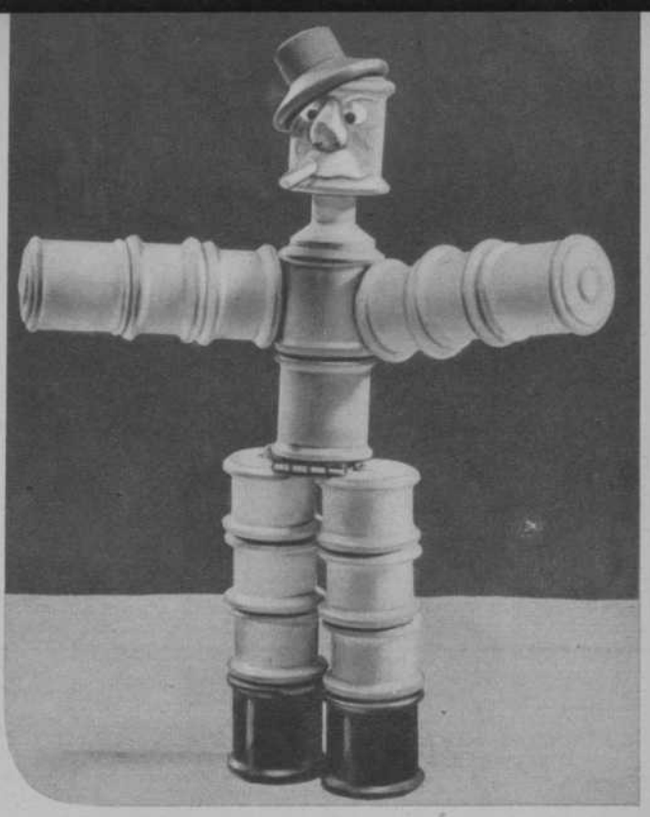

De Locomotief: A. op het grootste plankje wordt de cylinder bevestigd d.m.v. 3 spijkertjes; in de twee gaatjes moeten met de lijm de stoomfluiten worden vastgemaakt. Op gelijke afstanden schroeft u met de schroefjes de wieltjes vast; er moet wel enige speling zijn. B. Nu wordt de cabine vervaardigd. Het plankje van 8 x 6½ cm wordt tegen de achterkant van de cylinder bevestigd. De beide zijwandjes van 4½ x 6½ cm worden dusdanig vastgespijkerd en -gelijmd, dat de raampjes achteraan komen. Het dakje bevestigen is wel heel gemakkelijk. Nu worden aan voor- en achterzijde van het onderstuk de schroefoogjes aangebracht en de locomotief is klaar. C. Het kolenwagentje: Op het onderstuk bevestigt u de wieltjes, daarbij weer voor een kleine speling zorg dragend. Vervolgens spijkert u voorzichtig de achterwand en de beide zijkanten op het onderstuk en maakt tenslotte midden-voor het schroefhaakje vast.
Vijl de hoekjes af, en schuur het hout met fijn schuurlinnen glad. Zet het gevalletje in de grondverf en wanneer deze droog is kunt u het werkstukje schilderen zoals u het 't leukste toelijkt.

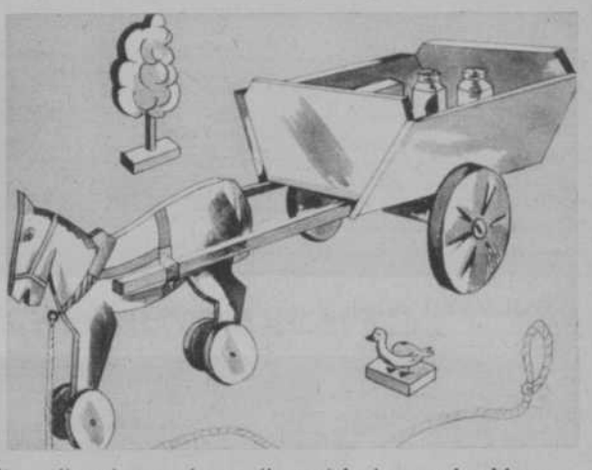
Paard en wagen zullen alleen gemaakt kunnen worden door degenen onder ons, die een beetje tekentalent bezitten. U heeft er voor nodig: 1. 1 plankje van 1 cm dikte en 16½ cm lengte en breedte. Hierop tekent u de omtrekken van het paardje. Van het overgebleven hout maakt u wieltjes van 2 cm diam., 2 roetjes van 4 cm met een klein gaatje aan de uiteinden en 4 kleine stuthoutjes. 2. een plankje van 15 x 7 cm; 3. 3 plankjes van 17 x 9 cm; 4. 2 plankjes waarvan de basis 7. de opstaande kanten 19 en de bovenkant 12 cm is. Op 8 cm van de onderkant moeten de hoeken van zij- en bovenkant schuin

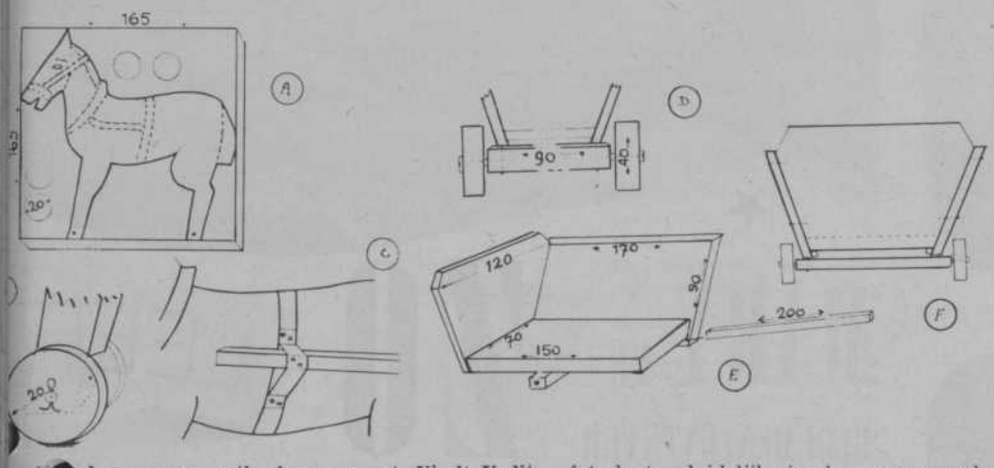
Rechts: Dit is meneer de Leeghe van Klossenstein. En of de kinderen er pret mee zullen hebben. Maar ook als surprise voor pakjes-avond is dit geen kwaad idee, vindt U wel?

schroefoogje in het paardje. U werkt het hele werkstukje bij (vijlen, schuren), zet het in de grondverf en brengt aardige, vooral wat het paardje betreft, zoveel mogelijk natuurlijke kleuren aan.

VAN UW OUDE GARENKLOSJES kunt u de leukste dingen maken — bijv. dit paardje met zijn berijder. U heeft hiervoor negentien, zo mogelijk even grote, klosjes nodig, alsmede twee met een dun „middel".
Door het middel van een van de klosjes boort u een gat, waardoor u een springveertje haalt. Aan beide kanten rijgt u dan nog elk drie klosjes bij wijze van voorpoten. Trek de veer strak aan en maak hem met een beetje cement vast in het gat van het laatste klosje. Nu lijmt u aan het lijfje een tweede klosje vast en twee maal drie klosjes aan elkaar bij wijze van achterpoten, die met een scharniertje aan het laatste klosje van het lijfje zijn bevestigd. Voor aan het lijfje wordt als nek een half, dun klosje gelijmd, de kop is weer een gewoon klosje, met als gezicht de andere helft van het dunne klosje. De

derstel bevestigen. Schilder het karretje weer in een felle tint. De berijder is gemaakt van wat

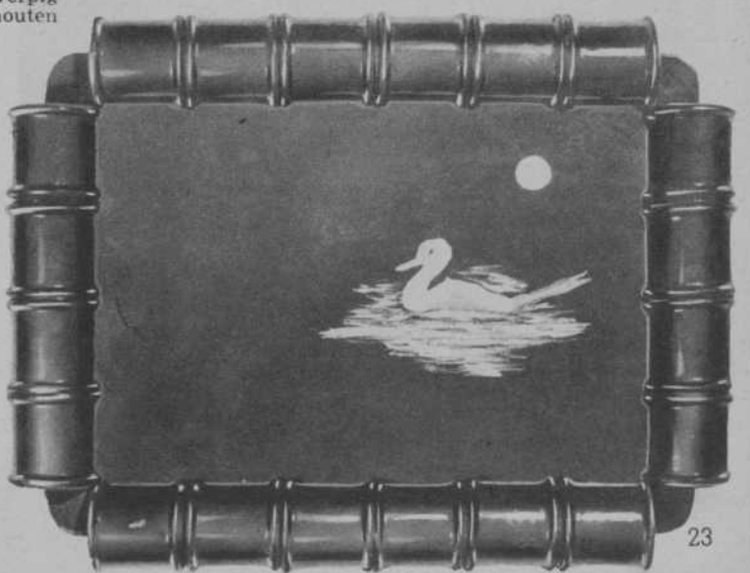
Paard en wagen ontbreken nog net. Vindt U dit niet een leuke surprise voor Sint Nicolaasavond? U hebt er een paar stukjes triplex voor nodig en wat kleine klosjes, die dienst kunnen doen als melkbus.

worden afgebeiteld. 5. 1 latje van 9 cm lengte, 1 cm hoogte en breedte; 6. 2 wieltjes van 4 cm diam. en 2 schroefjes van 2 cm lengte; 7. 2 stevige latjes van 20 cm lengte en ½ cm hoogte en breedte; 8 spijkertjes, schroefjes, lijm en zwarte blauwe, groene, rode en bruine verf. Vervolgens nog twee lederen bandjes van 1 cm breed en 7 cm lang, en een schroefoogje.

Werkwijze: A. U heeft natuurlijk al het paard getekend op het stuk hout. U gaat het nu voorzichtig uitzagen, evenals de wieltjes. B. Boor een gaatje in de hoeven van het paard, schuif hierdoor de roetjes, met aan elk uiteinde een wieltje. Door de gaatjes van de roetjes buigt u een ijzerdraadje of een spijkertje, zodat de wieltjes er niet kunnen aflopen. C. op de tekening kunt u zien, hoe de twee disselbomen (6) door middel van de lederen bandjes aan het paardje worden bevestigd. D. Nu gaan we het wagentje in elkaar zetten. Op het latje 5 bevestigt u de twee grootste wieltjes door middel van een spijkertje. E. Op het onderstuk (B) bevestigt u de zijkanten (3), vervolgens voor- en achterschot (4). Lijm de twee disselbomen aan de zijschotten vast, sla er voor de stevigheid nog voorzichtig een paar spijkertjes in.
Tenslotte kijkt u goed op de tekening of alle afmetingen juist zijn en daarna draait u het foto laat u duidelijk zien hoe een en ander wordt bevestigd.
Met een beetje cement maakt u twee ogen, een neus en een kin. Geef de klosjes een vrolijk kleurtje en wanneer dit droog is, haalt u nog even een kwastje met een andere kleur over kin, neus en ogen.
Het karretje is heel gemakkelijk te maken. U heeft er vier klosjes, een langwerpig stukje hardboard en twee houten roetjes voor nodig. U maakt de klosjes twee-aan-twee aan elkaar, zodanig, dat de afstand tussen beide wielen even groot is als de breedte van het hardboard. Vier kleine stukjes hout schroeft u aan de buitenkant van de klosjes, zodat de wielen niet onder het karretje kunnen weglopen!
U vlecht een touwtje bij wijze van leidsels en tuig, dat u om het voorste asje moet slaan, alvorens het hardboard hieraan te lijmen.
Voor de stevigheid kunt u eventueel de asjes nog met plastic plakband aan het on-

Rechts: Een stukje triplex, 20 lege klosjes, wat verf.... ziezo, alweer een aardig en goedkoop cadeautje!

pijp-schoonmakers; zijn gezicht is een vleeskleurige stofknoop met fijne borduursteekjes voor mond, neus en oren. Zijn broek werd van gebloemd koordfluweel, en zijn hesje-met-puntmuts van rode katoen gemaakt. Met een beetje fantasie kunt u zonder onze hulp wel het grappige kereltje en het theeblaadje maken — ook hiervoor heeft u weer oude klosjes nodig. Veel succes!

Klaar voor officiële ontvangsten!

MARY DE BLOEMENVENTSTER ZÓ LEEFT

HET CORNISCHE NEWQUAY IS VOOR Engeland, wat Aalsmeer is voor Holland: men kweekt er tulpen, narcissen, viooltjes, sneeuwklokjes en men maakt er zelfs de houten kistjes, waarin de kleurige oogst naar Londen wordt verzonden.
In die wereldstad, net als in alle grote steden, staan al jaren lang vrouwen met bloemenstalletjes op pleintjes en drukke punten, of venten met grote manden door de straten.
Mary Staplehurst is een van hen. Toen ze veertien was kwam ze van school en nam een bloemenstalletje bij het Victoria-station over van haar Moeder, die daar dertig jaar had gestaan en aan galante Londense gentlemen sierlijke bouquetjes had verkocht voor hun aangebedenen.
Maar al die Londense bloemenverkoopsters hebben nog nooit de kans gehad eens een bezoek te brengen aan het land van herkomst van hun koopwaar. Tot in Newquay, het bekende Engelse vacantieoord, door de plaatselijke winkel- en hôtelbedrijven een grote tentoonstelling zou worden georganiseerd. Men wilde deze exhibitie zo aantrekkelijk mogelijk maken en vond het een aardig idee om zo'n Londense verkoopster van Cornische bloemen uit te nodigen eens een weekje in Newquay door te brengen.
Mary Staplehurst, de moeder van drie kin-

Voor aperitiefjes had Mary thuis nooit tijd . . .

Een ongewoon iets voor Mary: ontbijt op bed.

Mary biedt de echtgenote van de voorzitter van de hôtelhouders- en winkeliersbond een bouquet aan.

de VROUW

deren, was de uitverkorene. Ze vroeg haar oude Moeder of ze nog eens een paar dagen haar vroegere werk wilde opvatten en reisde af. In Newquay kreeg de Londense Ambassadrice een ontvangst, die haar even beduusd deed staan: duizenden waren naar het station gekomen om haar af te halen. Mary herstelde zich spoedig en reageerde op een manier, die niet beter had kunnen zijn en die alle Newquayers dadelijk voor haar innam. Mary werd ondergebracht in een van de beste hôtels te Newquay. Ze kreeg er een luxueuze suite en werd danig verwend. Het ontbijt op bed vormde daarvan een hoogtepunt. Een ontbijt op bed, voor haar, Mary, de hardwerkende vrouw.... stel je voor!

Weliswaar bracht ze mensen, die erg op etiquette gesteld waren, tijdens officiële ontvangsten, in verlegenheid door haar typische, radde „Cockney"-humor, maar binnen een paar dagen was Mary toch de lieveling van alle Newquayse inwoners en vacantiegangers. Men volgde haar, waarheen ze ging, men smeekte haar om haar handtekening alsof ze een bekendheid van het witte doek was. In een hoekje van de tentoonstelling, dat als een stukje Londen was ingericht, verkocht Mary haar bloemen, en bij recepties had ze een vriendelijk woord voor allen, een liefkozing of een bosje viooltjes voor de kinderen.

Zeven dagen was Mary eregast in Newquay, toen moest ze terug naar haar stalletje bij het Victoria-station. Maar haar bloemen zal ze met nog meer liefde verkopen, nu zij, het grote stadskind, eindelijk gelegenheid heeft gehad, ze te zien groeien.

En dit is de èchte Mary: de bloemenverkoopster bij het Victoria-station.

WAT GEVEN WIJ AAN...

OPA, AAN OMA, AAN TANTE OF OOM, AAN MOEDER, AAN VADER, AAN DOCHTER OF ZOON?

JA HOOR, het is weer zo ver. In duizenden huiskamers wordt geploeterd boven afschuwelijk vieze vodjes papier, wordt aan potloden gekloven of het zuurstokken zijn, en wordt in woordenboeken naargeestig gezocht naar geschikte rijmwoorden, die wel vaak als een tang op een varken slaan — maar dat hindert niets!

Het is nu ook weer de tijd van piekeren en puzzelen, wat we zullen geven aan vrienden of familieleden. En zoals andere jaren zullen we het ook nú weer moeilijk vinden.

Maar ongeveer half October, toen wij eens door de stad flaneerden (hoofdzakelijk om den volke ons nieuwe herfstensemble te tonen) zagen we eigenlijk zó veel leuke dingen, van heel goedkoop tot heel duur, dat we besloten u de helpende hand te reiken en u enige suggesties te geven.

Laten echter ook wij voorop stellen het standpunt, dat ons oud-tantetje Johanna innam: „Het komt er niet op aan, wát je geeft, kind," zei ze altijd. „Het maakt niets uit hoe duur het is. Het komt er alleen maar op aan, hoé je het geeft — liefdevol, of omdat je bijvoorbeeld niet anders kùnt. Neem echter van mij aan dat een byouterie-kistje, gemaakt van oude sigarenkistjes, maar gegeven met liefde, méér betekent dan een kostbaar iets, geschonken uit alle mogelijke overwegingen, waarbij liefde of genegenheid niets hebben te maken." En hoewel we haar tóen sceptisch en niet half-overtuigd aankeken, geloven we nu wel, dat ze after all gelijk heeft gehad.

We liepen dus te winkelen, denkend aan Tante Johanna en oma, die, nu ze wat ouder wordt, zo'n last van de kou heeft. Voetenzakken of 'n warme plaid (beide in prijs variërend van ƒ 20.— tot ƒ 40.—) zijn voor haar uitermate geschikt. Wanneer de beurs echter niet zó dik is, zal ze ook heel blij zijn met een flesje lavendel of pure eau de Cologne, te koop voor net zo veel geld, als u er zelf voor over heeft. Een leren étuitje voor haar brilletje kost ongeveer ƒ 2.—, een koker voor haar breinaalden drie à vier, een aardig zakspiegeltje (want Oma is nog ijdel) een halve gulden.

Voor Opa is het wat moeilijker — tabak, een leren of plastic tabakszakje (± ƒ 2.—), een aardige pijp, of een huisjasje (± ƒ 35.—). Zakdoeken, voor als hij verkouden is; ze variëren in prijs van ƒ 0.45 tot ƒ 1.25 per stuk.

Voor tantes en moeder, voor alle dames eigenlijk, is het zo gemakkelijk „als wat", zoals onze zoon zegt. Ook hier eau de Cologne, dozen met zeep, of zeep én eau de Cologne, een aardige corsage, een shawl of leuke wollen hoofddoek in alle mogelijke prijzen. We zagen zelfs al weer zakdoekjes om zelf te borduren (ƒ 0.75), evenals kleden en kleedjes, kousen en handschoenen — goedkoop, een beetje duur en heel duur. Een heel nuttig cadeautje vormen de vuurvaste schalen en schotels (vanaf ƒ 3.—), die zo prettig zijn omdat je dan geen pannen hebt vuil te maken. Een aardig plastic fruitmandje, dat op steen lijkt (ƒ 3.25) zal op de tafel geen gek figuur slaan en nu er weer slagroom is, zullen hun dienst bewijzen. Ze zijn te koop in twee uitvoeringen: van plastic (ong. ƒ 3.—) en van metaal (ong. ƒ 2.-). Eveneens practisch is de wonderklutser, die jaren lang mee kan en niet duur is ƒ 2.—). Ook ander keukengerei is er voldoende: van die leuke glazen potten voor kruiden etc., pannen, schaaltjes, vergieten, melkkokers (denk hierbij vooral aan de fluitmelkkoker), raspen, schaven, zeefjes, enz. En is er veel koper in huis, geef dan eens zo'n wonderdoek ƒ 0.75—ƒ 1.80). De parelsnoertjes — de imitatie dan — worden steeds goedkoper en nagenoeg iedere vrouw zal een geschenk in de vorm van een paarlen broche, een één- of meer-snoerige ketting of een paar oorbelletjes vast appreciëren. Momenteel zijn er ook van die leuke simili-speldjes, die het zo aardig doen op een zwart japonnetje of pakje. Ze zijn echter nogal prijzig (ƒ 20.—) en zullen alleen kunnen worden gekocht door degenen onder ons, die niet op een paar guldens hoeven te kijken. Een flesopener in de vorm van een grote sleutel is alleraardigst — en de heren der schepping hebben er meteen ook wat aan.

Die mannen — brr, wat moeilijk om voor hen iets te vinden, vooral wanneer ze zo door-en-door mannelijk zijn, dat ze beslist geen genoegen willen nemen met een pochette, een dasspeld of manchetknopen, die in alle prijzen te kust en te keur te koop zijn. Misschien is voor hèn iets zo'n lange, platte lederen sigarettenkoker (ƒ 14.—), een sleutelétui, dat zes gulden kost, maar dat de slijtage van zakken enorm beperkt. Zakdoeken en Mohairdassen zijn er in overvloed. De laatste hebben het voordeel dat ze weinig kreuken en goed wasbaar zijn. De prijzen lopen nogal uiteen, en voor een goede kwaliteit zult u zeker ongeveer ƒ 4.— moeten rekenen.

Er zijn weer dozen met vijftig sigaretten (ƒ 2.25) en sigaren in alleraardigste verpakkingen. Misschien kunt u de mannen ook nog een genoegen bereiden met een sigarettendover (ƒ 2.25) of een verzilverde boekenlegger met een wapen (ƒ 3.—). Dit is ook altijd iets voor „de blagen van jongens". Geef hen als hun eerste sigarettenkoker eens zo'n leuk plastic etui, waarin ze een heel pakje tegelijk kunnen stoppen (ƒ 0.65), of een leren riem (ƒ 1.25—ƒ 6.—), een rugzak wanneer ze van reizen en trekken houden (vanaf ƒ 6.—).

Voor grote dochters zijn we zó klaar: een lange lippenstift, up-to-date en handig (ƒ 4.— tot ƒ 7.50); een avondtasje (ƒ 7.— tot ƒ 25.—), postpapier in alle denkbare kleuren, al of niet bedrukt met naam en adres. Woont ze op kamers, geef haar dan een „wonder-mes" met omgebogen punt (ƒ 3.—), reist ze veel, schenk haar een reisfruitmesje (ƒ 2.25), en is ze de hele dag op kantoor, geef haar dan een naai-étuitje (ƒ 6.— tot ƒ 12.—). Een eigen theeservies (vanaf ƒ 9.—), een leuk schemerlampje — en allemaal van die dingen, waar meisjes van houden.

Heus, er is zó veel — speelgoed in overvloed, tandenborstelhouders voor onze jongsten (ƒ 1.25), muziekstukjes en boeken, poederdoosjes (vanaf ƒ 1.25), crême en handlotion, plastic kammen (vanaf ƒ 0.37), borstels (vanaf ƒ 4.50), spiegels (vanaf ƒ 4.—) die u heel geschikt kunt samenvoegen tot een „set", hoedenspelden, een leuk kraagje met manchetten (ƒ 7.50).

Bedenk, dat geven nog steeds zaliger is dan te ontvangen en welk een grote dankbaarheid en genegenheid er kan blijken uit een verraste kreet.

Het kan u precies kosten zoveel u zelf wilt, of kunt missen.

Zorg er alleen voor, dat u de liefhebberijen en stille wensen van hen, die u wilt bedenken, kent, zodat de gelukkige ontvanger zegt: „Kijk, nou kan ik toch zien dat ze me mág!"

A. K.

ZOEKLICHTJE

Vertrouwen waard zijn

SOMS BLADER IK nog eens enkele van de vele brieven door, die mensen mij naar aanleiding van de zoeklichtjes schrijven. En bijna altijd put ik daaruit weer nieuwe stof. Niet alleen door de vragen, die mij gesteld worden om over een bepaald onderwerp iets te schrijven; vaak ook komt door de gedachten van de schrijfsters en schrijvers de inspiratie in mij op. Er is een meisje, dat ik nog niet persoonlijk heb leren kennen, maar dat door onze briefwisseling een intieme vriendin geworden is en voor wie ik een diepe bewondering ben gaan voelen, omdat ze levenslang invalide is en toch een blijheid en levensmoed weet op te brengen, die voor vele gezonde mensen benijdenswaardig en beschamend zou kunnen zijn. Uit haar brieven kan ik de zonnestralen grijpen. Dan denk ik wel eens: zij heeft ons allen wat te leren.

VANDAAG KREEG IK toevallig een oude brief van haar in handen. Daarin las ik het volgende simpele versje, dat mij tot nadenken stemde:

„Vertrouwen géven aan een vrind,
Is niet zo moeilijk, beste kind.
Maar het vertrouwen, jou gegeven,
Wáárd zijn door heel je leven,
Maakt, dat je vele vrienden vindt."

Wat een diepe kern van waarheid schuilt hierin. Want zo is het immers, als we veel van iemand houden, als we hem als onze vriend beschouwen, dan valt het niet alleen gemakkelijk, maar dan hebben we ook behoefte, hem ons vertrouwen te geven.

HOEVEEL MINDER eenvoudig is het echter soms om dat vertrouwen van een ander waard te zijn. Hem niet teleur te stellen door onbedachtzaamheid en daardoor misschien onherstelbare schade toe te brengen. Vertrouwen, het vertrouwen van een mens, dat is voor mijn gevoel het kostbaarste, wat er bestaat, waarmee je niet voorzichtig genoeg om kunt springen.

Het alleen kostbaar, maar ook ontroerend. Want als een mens je vertrouwt, dan maakt hij daardoor zichzelf als het ware, tot een kind, dat zich weerloos aan je overgeeft. Een kind, dat zijn wèl en wee aan jou overdraagt en verder bereid is af te wachten wat je met hem doen zult. Hij vertrouwt erop, dat je goed voor hem zult zijn, want hij heeft geen wapens over gehouden om zich te verdedigen, wanneer je hem kwaad zou willen doen. Alle wapens heeft hij afgegeven, toen hij je zijn vertrouwen schonk. Hoe zou je slecht kunnen zijn voor iemand, die je vertrouwt?

BESEF WAT DAT BETEKENT. Het geluk, het heil van een mens ligt in je handen. Een wanhopig, ontmoedigd, door het leven ontgoocheld mens heeft zijn hart bij je uitgestort en daardoor de laatste poort van de hem beschermende vesting voor je open gezet. „Kom binnen," zegt hij. „Ik schaam me niet voor de puinhopen die je zult vinden. Ik vertrouw je. Help mij." O, als je dan zijn vertrouwen onwaardig zou zijn! Als je zou lachen, óf hem zou minachten of alleen maar onverschillig zou zijn voor wat hij je in zijn nood van zijn gehavende hart heeft laten zien. Of als je met anderen zou spreken over wat alleen voor jou bestemd was, hoe diep zou je de mens, die jou vertrouwde, opnieuw teleurstellen. Welk een ontzaggelijke pijn zou je veroorzaken. Door jouw toedoen zou hij zich in het vervolg van ieder ander kunnen terugtrekken en zich in bitterheid en bedrogen-voelen afwenden. Want niets schokt de mens heviger dan het bedrogen worden in zijn vertrouwen.

ALS WIJ iemand vertrouwen, die daarvan misbruik maakt of ons bedriegt, dan is dit erger en onoverkomelijker dan het verlies van materiëel bezit. Moedwillig worden wij van iets beroofd, wordt een illusie verstoord, die zo essentiëel is, dat wij de smart ervan alleen maar van binnen als een wond kunnen voelen.

Als men zijn vertrouwen heeft verloren, is men niet langer kind. De achterdocht is geboren, de ontgoocheling maakt hard en gesloten.

„Dat zal me niet meer overkomen. Ik vertrouw niemand meer," denkt men. En wordt een ontoegankelijk mens. Stug en vijandig tegenover een wereld, waarin valsheid en verraad zegevieren. En dit wantrouwen, deze vijandigheid wordt voortgezaaid.

Dit onherstelbaar kwaad kan ieder van ons dagelijks aanrichten, wanneer hij lichtvaardig omspringt met het vertrouwen, dat hem wordt gegeven. Wanneer hij niet beseft, dat dit vertrouwen de allerkostbaarste schat is, die hem gegeven kan worden.

EEN BETROUWBAAR MENS, zo een, die als een onverwoestbare rots staat in een kolkende zee, vervult een taak in dit leven, die onschatbaar is. En zeker zal hij, zoals het versje zegt, vele vrienden vinden. Maar daarmee groeit ook zijn verantwoordelijkheid. Hij zal niet mogen falen. Nóóit, want hij bezit het vertrouwen van zovelen. En dan pas, wanneer wij allen trachten, ons van deze verantwoordelijkheid tenvolle bewust te worden, zal het leven beter worden. Dan zal een ieder zijn wantrouwen, zijn achterdocht, zijn vijandigheid, zijn valse schaamte en zijn groothouderij kunnen laten vallen. Dan breken wij allen onze verdedigingslinies af en treden elkaar ongewapend tegemoet. O, hoe heerlijk! Van welk een zware last zullen wij ons bevrijd voelen, als wij kunnen vertrouwen, argeloos, zonder voorbehoud, vanzelfsprekend, zoals een kind vertrouwt. Hoeveel energie, hoeveel kracht en moed zullen wij voor betere, opbouwende dingen kunnen gebruiken, als wij ze niet langer hoeven te verspillen aan het beschermen en verbergen van onszelf.

Maar voor wij mogen verlangen, dat wij onbeperkt ons vertrouwen kunnen geven aan alle mensen, zullen wij ons moeten afvragen of wij zèlf het vertrouwen van anderen wáárd zijn. En sterker dan ooit moet de wil in ons groeien, geen ander schade te doen, door het schenden van zijn vertrouwen, opdat ook de hoop in ons kan leven, geen schade van onze medemensen te ondervinden.

MARCELLE.

U slaapt beter

onder een ERAS-deken!

Slaap beter en ontwaak met het gevoel, dat u de nieuwe dag aan kunt! Een ERAS-deken is ongekend licht... dat geeft een rustige, echt verkwikkende slaap. En extra-warm... dat geeft een behaaglijke nachtrust. Soepel en mollig voegt deze deken zich naar uw lichaam... al uw spieren ontspannen zich!

- *'t Losse, sterke weefsel houdt een maximum aan beschermende lucht vast.*
- *De ERAS-deken is bekend om zijn extra-lange levensduur.*
- *Vervaardigd van uitgekozen, speciaal bewerkte wolsoorten.*

H. ERAS & ZONEN
TILBURG
Wollfabrikanten sedert 1827

...ze kunnen mij nog veel meer vertellen

maar ik houd het op

FaMa TANDPASTA

omdat ik die *lekker* vind

grote tube 65 cent

En ... ik heb nog nooit zulke witte tanden gehad, als sinds ik FaMa gebruik. Mijn tandarts zegt: FaMa tandpasta, dat is

de levensverzekering voor Uw tanden

Bouduin

A 501

Hebt U reeds een NIEUWE na-oorlogse atlas?

Elk huisgezin in Nederland en Vlaanderen behoort thans deze enig mooie, allernieuwste Atlas

„DE VIJF WERELDDELEN"

te bezitten.
Met dit standaardwerk kunt U alle politieke gebeurtenissen op de voet volgen. Het werk van de UNO zult U met meer begrip kunnen beoordelen.

„De Vijf Werelddelen"

werd in 6 kleuren gedrukt op houtvrij papier. Uitgevoerd op royaal formaat (27 x 37 cm) telt deze pracht uitgave 176 bladzijden en bevat naast een honderdtal kleur- en zwart-kaarten nog vele foto's, diagrammen, enz. Zo bestelt U

„De Vijf Werelddelen"

voor Nederland: Door ƒ 20 te storten op postrekening 425049 ten name van: Imen Exportbureau, Schoolstraat 23, **Den Haag.** Gemakkelijke betalingsvoorwaarden op aanvraag.

Voor België: Door storting van 300 frs. + 7.20 frs. (verzendkosten) op P.C. 433842 ten name van: Het Handelsblad, Lijnwaadmarkt 9, **Antwerpen.**

Prospectus op verzoek. Vertegenwoordigers gevraagd.

Alom favoriet!

En geen wonder! Leuke modellen; heerlijke vullingen; en variatie genoeg in onze keurcollectie „Bonbons de Luxe". Per 100 gram 45 cent.

BONBONS

DE HEER

Sedert 1895

DE VORIGE KEER heb ik jullie uitgebreid verteld hoe je het beste de gezichtshuid kunt behandelen. Deze keer zal ik eens met jullie nagaan wat de beste lichaamsverzorging is. Gelukkig de meisjes onder jullie, die van hun ouders of in samenwerking met de school veel aan sport mogen en kunnen doen. Of het nu athletiek is, of tennissen, roeien, zwemmen, korfbal of schermen, al deze sporten zijn uitstekend om je lichaam evenredig te ontwikkelen, de spieren te versterken, de ademhaling te verbeteren. Een door sport geoefend lichaam is steeds beter gevormd dan het lichaam van een meisje dat nooit of te nimmer iets aan gymnastiek of sport deed. Je kent het oud, wat afgezaagde gezegde: „Sport staalt de spieren", maar het is stellig waar, dat ongeoefende spieren slap en zonder veel vorm zijn. Daarbij steeds extra goed af en strooi wat poeder tussen de tenen als men maar enigszins last heeft van spoedig scheuren der huid. Als je even tijd hebt overdag, ga dan bovenop een tafel zitten met bungelende benen en laat de voeten geheel ontspannen met de punten naar beneden hangen. Maak nu met beide voeten, of wanneer dit je moeilijk valt eerst met de linker, daarna met de rechtervoet een ronddraaiende beweging. Laat de cirkel steeds groter worden. In het begin zal het een stijf beweginkje zijn, op de duur zal het een vloeiende soepele beweging worden. Het gewricht zal losgewerkt zijn en de enkel is slanker geworden. De beweging, waarmee men de voet neerzet is lichter geworden.

Draag vooral een goede bustehouder, dat is heel belangrijk. En al denk je er geen nodig te hebben, het is heus beter er toch een te dragen, zodra de buste enigszins ontwikkeld is. Daar de borstspieren teer zijn en zeer gauw geneigd te verslappen, is goede voorzorg hier geboden. Ook door de bekende borstspieroefeningen kunnen we veel narigheid voorkomen. Dan kun je ook gerust op jeugdige leeftijd al ge-

NOG STEEDS DE JONGEREN

kan door juiste oefeningen een slechte houding of een gebrek verbeterd worden. Zijn we niet in de gelegenheid óf zo fortuinlijk om aan sport te doen op enigerlei manier, dan kunnen we toch veel bereiken door dagelijkse kamergymnastiek te doen. Iedereen kan de oefeningen volgen die dagelijks door de radio gegeven worden. Het motief: „Ik heb er geen tijd voor", geldt hier niet, want deze gymnastiek wordt gegeven op een uur, waarop iedereen die een beetje tijdig opstaat er aan kan meedoen.

Legio zijn ook de oefeningen door mij in de loop der tijden gegeven, voorzien van practische tekeningen van onze kundige tekenaar, ten behoeve van slappe buikspieren, slecht ontwikkelde borst-, been- of armspieren enz. Dan is een buitengewoon goede stimulans een dagelijkse afwassing van het gehele lichaam. Heb je bad of douche, des te beter, maar ben je die niet rijk, woon je op een kamer en moet je je slechts met een wastafelkraan behelpen, dan is een dagelijkse „rub-down" zoals te Engelsen dat noemen, ook best door te voeren. Dat rub-down zegt precies wat ik bedoel. Met een ruig washandje, een speciale massagespons, desnoods met 'n niet te hard borsteltje, masseert men het gehele lichaam met water en zeep, en spaart vooral het water niet. Houdt men van koud water en kan men het goed verdragen, neem dan een koude afwassing, maar voor degenen, die hier voor terugdeinzen is een warme afwassing even belangrijk. Na deze boenpartij, waarna het lichaam heerlijk tintelt en het bloed sneller stroomt, droog je met een ruige handoek het lichaam flink af.

En nu mag ieder meisje, die het betalen kan, zich de volgende luxe permiteren: masseer de huid met beide handen even na met eau de cologne óf met een bepaald fris ruikend toiletwater. In ieder geval iets met een sportief geurtje en vooral niet de fout begaan 'n te zoet luchtje uit te zoeken. Draag vooral zorg voor de voeten en speciaal voor de huid tussen de tenen. Droog daar bruik maken van 'n anti-transpiratiemiddel. Het gemakkelijkste is voor de jongeren wel de crêmevorm te gebruiken of de poedervorm als men er maar heel weinig last van heeft. De oksel wordt goed schoongewassen, droog gebet en daarna met een klein beetje van de crême grondig ingewreven, zodat ze geheel in de huid opgenomen wordt. Als je een erg gevoelige huid hebt, mag je gerust een kwartiertje later met koud water de oksel nabetten en drogen.

Transpiratie is een afschuwelijke lucht en we moeten al vroeg zorgen dat onze omgeving geen last daarvan ondervindt.

Kippenvel op benen of armen, ruwe ellebogen, die zoveel voorkomen bij de jeugd, kunnen we verhelpen door ze een keertje voorzichtig af te schuren met een schuurrondje of ovaaltje, die weer overal te krijgen zijn. Daarna goed napoederen met vette talkpoeder en des avonds de huid goed inwrijven met levertraanzalf of met een lanoline bevattende crême.

Trek vaak schoon goed aan en bied desnoods aan het beetje extra ondergoed wel zelf te wassen als Moeder bezwaren oppert tegen een grotere was. Die paar dessous zijn gauw genoeg even doorgespoeld.

Dan nog iets over de houding. Die laat zo tussen de veertien en de achttien nog al eens wat te wensen over. Benen slingeren over de straat of maaien als veulenbenen in het rond. Armen waaien nonchalant heen en weer, voeten sloffen, schouders worden naar voren gedragen of één schouder naar voren gesjord. Het ophijs gebaar waarmee men een afgezakt directoirtje optrekt, is bepaald onaesthetisch. Oh, we hoeven geen mannequins te zijn op die leeftijd in onze loop en houding.

Ook die hebben dit trouwens moeten leren, maar let eens op jezelf! Plof niet neer in een stoel, maar ga zitten. Bots niet tegen alles op en haak niet ieder kussen en ieder tafeltje achter je voeten. Loop als je er tijd toe kunt vinden eens geregeld op je teenspitsen, zonder

schoenen, liefst op blote voeten. Leg dan eens een boek op je hoofd, plaats de handen in de zij, trek de buik in, de schouders naar beneden en wandel met opgeheven hoofd langs de rand van het kleed, de voeten steeds voor elkaar plaatsende, eerst de tenen. Heus, als je zo nu en dan eens even hier je aandacht aan besteedt, wordt het langzamerhand een gewoonte en je ouders zullen het heus niet gek vinden, maar wijs tegen elkaar knikken en zeggen: „Zie je wel, ze begint nu toch al echt een groot meisje te worden."

Lotus

Schoonheidssalon

Critiek! Schoonheidsverzorging van C. L. Anth. van Uden, uitgegeven door N.V. AE. E. Kluwer te Deventer. Ingeleid door een voorwoord van Dr. Ch. A. Gotte — Vrouwenarts — met medewerking van verschillende specialisten.
Aan dit boek, de tweede druk van dit werk, is alle zorg besteed die men zich denken kan. Ik kan dit gedegen werk slechts prijzen. Het voorziet in alle opzichten aan 'n lang gevoelde behoefte. Tot in de puntjes verzorgd door de Uitg. Mij. AE. E. Kluwer te Deventer uiterlijk, beveel ik de door vele doktoren getoetste inhoud iedereen aan. In de eerste plaats natuurlijk de vaklieden, die de Heer Uden al reeds lang kennen door zijn werk „Beginselen van het Kappersvak" en het onlangs verschenen boek „Leerboek voor Haarhygiëne", maar ook zeer zeker de leek, die graag wat populair wetenschappelijke lectuur leest. Het boek is voor iedereen die zich voor de schoonheidsverzorging interesseert van belang en zeer leesbaar, wat niet van alle populair wetenschappelijke boeken gezegd kan worden. Een tabel voor lichaamsmaten en een zeer handig ingesloten lijst die een programma voor dagelijks te maken oefeningen geeft en die men op carton geplakt, als een dagelijkse aanmaning boven het bed kan hangen, zijn toegevoegd. In één woord een boek waarmee men kapper, schoonheidsspecialiste en leek een welkom geschenk zal geven op Sinterklaasavond of voor Kerstmis.

Lotus

Mevr. M. te G. Uw man heeft last van hoofdroos en nu raadt men U iedere avond het hoofd met spiritus te masseren. Ik raad U aan bij kapper of drogist een goede haarlotion tegen roos te kopen en liever daarmee te masseren.

Mej. I. v. L. A'dam is 58 jaar en heeft grijze haren. Zij gebruikte lotion dat de haren wel donkerder maakte, maar de fijne haren grijs liet. Het spijt mij voor U, maar t enige middel als U veel grijze haren hebt is: verven — of liever laten verven.

Het milde shampoo, dat mooier haar geeft

BLONDONA – BRUNETTA!

Zal Uw haar bewonderd worden? Ja! Mits U 't nóóit wast met zeep, maar stéédś met het wolkig-schuimende BLONDONA/BRUNETTA. Hoe schoon, hoe fleurig wordt Uw haar - hoe gemakkelijk te kappen! 't Zal één pracht van glanzende, zijzachte lokken zijn!

BLONDONA
VOOR BLOND HAAR
BRUNETTA
VOOR DONKER HAAR
EEN VINOLIA PRODUCT
VH 67-212

Verzorg Uw haar 2 x per maand met BLONDONA BRUNETTA

En nù weet ik 't!
Vanmiddag maak ik een heerlijke
TRANSPARANTA-VLA
van
W.A. SCHOLTEN's
AARDAPPEL-TAPIOCA
TRANSPARANTA

N.V. W.A. SCHOLTEN'S AARDAPPELMEELFABRIEKEN, FOXHOL (GR.)

ALS U VAN LEZEN HOUDT

Als U van een spannend verhaal houdt, verzuimt U dan niet onze nieuwste roman te bestellen.

★

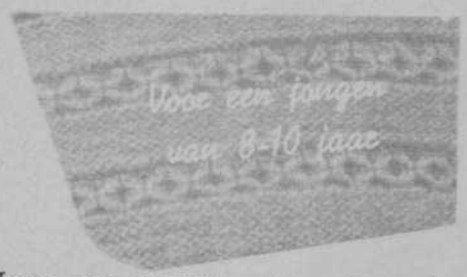
„Zij waren beiden jong"

Een levensverhaal van twee jonge mensen, die elkaar liefhebben, maar slechts na veel lijden deze liefde mogen beleven. Uw bezorger zal U gaarne een exemplaar leveren.

★

Prijs f 1.—. Franco per post na ontvangst van postwissel ad f 1.15 aan De Geïllustreerde Pers N.V. Postbus 244, Amsterdam-C. met vermelding: „Zij waren beiden jong".

Kindje, een

VOOR HET BREIEN van dit aardige twinset, dat bestaat uit een slipover en een vest, heeft U 600 gram donkerrode wol nodig, breinaalden no. 2½, 6 knopen en een 10 cm lange ritssluiting.
De maten zijn: bovenwijdte 74-76 cm, lengte 40 cm, lengte mouwnaad 36 cm.
De toegepaste steken zijn: Voor de tailleboord, halsboord en manchetten 1 recht, 1 aver. Verder zijn de slipover en het vest in het volgende patr. gebreid:
Het patroon: 1e, 3e, 5e, 7e toer: averecht. 2e, 4e, 6e, 8e toer: recht. 9e toer: recht. 10e toer: aver. 11e toer: kantsteek, x brei nu van de beide volgende steken eerst de tweede recht voor de eerste heen, brei daarna de eerste steek recht, brei dan van de beide volgende steken eerst de 2e recht achter de eerste heen, brei daarna de eerste recht; vanaf x herhalen tot de laatste steek, deze recht.
12e toer: averecht. 13e toer: kantsteek, x brei van de beide volgende steken de tweede recht achter de eerste om, daarna de eerste steek r., brei nu van de beide volgende steken de tweede recht voor de eerste heen en daarna de tweede recht, vanaf x herhalen tot de laatste steek, deze recht. 14e toer: averecht.

HET VEST.

Het rugpand: Zet hiervoor 100 st. op en brei de 9 cm brede boord 1 recht, 1 averecht. Meerder nu over de volgende toer verdeeld 14 st. en brei met 114 st. in patr. tot het werk 25 cm lang is, vanaf de opzetrand gemeten. Kant nu aan het begin van de beide volg. toeren 5 st. af, daarna voor elk armsgat nog 3, 2 en 2 maal 1 steek (90 st.). Brei hiermee tot de armsgaten 14 cm lang zijn. Kant nu aan het begin van de volg. 6 toeren 10 st. af voor de schouders.
Het rechter voorpand: Zet 54 st. op en brei de 9 cm brede boord 1 recht, 1 av. Zet aan het begin van de volg. toer 8 st. erbij op voor het omgeslagen randje langs de voorkant. Meerder over deze toer verdeeld 10 st. (72 st.) en brei met alle st. in patroon tot het werk 25 cm lang is. Eindig met een toer op de voorkant van het werk. Kant voor het armsgat, aan het begin van de volgende toer 5 st. af en brei de toer uit. Minder aan het begin van de volg. toer (voorkant) 1 st. voor het afschuinen van de hals. Kant voor het armsgat aan het begin van de volg. 4, op de achterkant van het werk gebreide toeren respectievelijk 3, 2 en 2 maal 1 steek af, en minder aan de halszijde van elke volg. 4e toer 1 st. tot er 44 st. over zijn. Brei hiermee tot het armsgat 14 cm lang is. Kant dan aan het begin van de beide volg. toeren die bij het armsgat aanvangen 9 st. af, aan het begin van de volgende toer, die bij het armsgat aanvangt 10 st. Brei met de overige 16 st. nog 5 cm voor het afwerken van de rughals. Neem de steken op een veiligheidspeld.
Het linker voorpand: Brei dit zoals het rechter, doch in tegengestelde richting. Brei in de boord 2 knoopsgaten, het eerste 1½ cm van de onderkant, het tweede na 4½ cm.
Kant voor elk knoopsgat 4 st. van de kant 3 st. af. Zet in de teruggaande toer 3 nieuwe steken op boven de afgekante steken. Brei verder in het midden van averechte rand, de derde, de vijfde en de zevende averechte streep een dubbel knoopsgat als volgt: brei op de voorkant van het werk tot de 15 laatste steken, kant 3 st. af, brei 8 st. aver., kant 3 st. af en brei de laatste st. aver. Zet in de teruggaande toer 3 nieuwe steken op boven de afgekante steken.
De mouwen: Zet 46 st. op en brei de 5 cm brede manchet 1 recht, 1 aver. Brei in patr. en meerder over de eerste toer verdeeld 14 st. Meerder daarna nog 13 maal aan beide uiteinden van elke volgende 10e toer (86 st.). Brei hiermee tot de lengte van de mouwnaad 36 cm + 5 cm voor de teruggeslagen manchet is. Kant nu voor de kop van de mouw aan het begin van de beide volgende toeren 3 st. af, aan het begin van de volgende 4 toeren 2 st. Minder daarna aan het **begin** van de volgende 36 toeren 1 st. Kant aan het begin van de volgende 6 toeren 2 st. af en aan het begin van de volgende 4 toeren 3 st. Kant de overige steken ineens af.
Het afwerken van het vest: Strijk de verschillende delen van het werk op de achterkant en onder een vochtige doek. Naai de schoudernaden dicht. Maas de 6 steken van het belegsel van de beide voorpanden aan elkaar. Sla nu het randje langs de voorpanden en de hals 8 st. naar binnen en zoom het vast. Bevestig de knoopsgaten met festonneersteken op elkaar. Naai de mouwnaden en de zijnaden dicht. Zet de mouwen in. Strijk de naden en de belegsels nog even en naai de knopen aan.

DE SLIPOVER.

Het rugpand: Brei dit, tot aan de armsgaten, zoals het rugpand van het vest. Er zijn dus 114 st. op de naald. Kant nu aan het begin van de beide volgende toeren 8 st. af, daarna voor elk armsgat nog 3, 2 en 3 maal 1 st. (82 st.). Brei nu verder tot de armsgaten 16 cm lang zijn. Kant nu aan het begin van de volgende 6 toeren 9 st. af voor de schouders. Neem de overige 28 steken op een extra naald voor de hals.
Het voorpand: Brei dit, zoals het rugpand tot de armsgaten 10½ cm lang zijn. Eindig met een toer op de achterkant van het werk. Brei nu 35 st. in patroon, neem de middelste 12 st. op een veiligheidspeld voor de hals en de overige 35 st. op een extra naald voor de rechter schouder. Brei met de eerste groep van 35 st. 1 toer op de achterkant van het werk en 1 toer op de voorkant van het werk. Kant nu aan het begin van de beide volgende toeren, die bij de hals aan-

gebreid twinset

vangen 2 en 3 st. af. Minder daarna aan de halszijde van om de andere toer 1 st. tot er 27 st. voor de schouder over zijn. Brei hiermee tot het armsgat 17 cm lang is. Kant nu voor de schouder aan het begin van de volgende 3 toeren, die bij het armsgat aanvangen 9 st. af.
Voltooi de rechterschouder op dezelfde manier, doch in tegengestelde richting.
Het afwerken: Strijk de beide delen van het werk op de achterkant en onder een vochtige doek. Naai de rechter schouder dicht. Neem met de goede kant van het werk naar U toe de randlussen langs de hals van het voorpand op, te beginnen bij de linker schouder, daarna de middelste 12 st. van de veiligheidspeld en de randlussen langs de rechterkant van de hals. Voeg de steken van de rughals hierbij en brei over alle st. een 4 cm breed boordje 1 recht, 1 aver. Kant losjes af en vouw het boordje naar binnen om en zoom het vast. Naai van de linker schouder aan de armsgatzijde 2 cm dicht.
Neem nu langs de armsgaten de randlussen op en brei eenzelfde randje, als langs de hals is gebreid. Zoom de randen naar binnen om. Naai de zijnaden dicht. Omhaak de linker schouder van rug en voorpand met een toer vasten. Strijk de naden en de randen nog even. Naai de ritssluiting in de linker schouder.

VOOR DE KLEINTJES

Vervolg van pag. 7.

FANNY. Een gebreid meisjeshemdje en broekje voor de leeftijd van 3-4 jaar.

Hiervoor heeft U ca. 150 gram wol, 2 breinld. no. 2½, een haaknld. no. 2½ en 2 witte knopen nodig. De maten zijn: hemd: lengte 38 cm. Broekje: lengte 30 cm.
25 st. en 40 naalden zijn 10 cm.
Werkwijze grondpatroon: 1e nld.: (goede kant van het werk) aver. 2e nld.: r. 3e nld.: x 4 aver., uit elk v. d. volg. 2 st. 2 st. breien; herh. v. x. 4e nld.: de in de vorige nld. aver. gebreide st. r. breien, de uit 2 st. gebreide 4 st. averecht. 5e nld.: x 4 av., 4 r.; herh. vanaf x. 6e nld.: brei de st. zoals ze zich voordoen. 7e nld.: als de 5e. 8e nld.: als de 6e. 9e nld.: x 4 av., 2 maal (2 r. samenbr.); herh. v. x. 10e nld.: r. 11e nld.: 1 av., x uit elk v. d. volg. 2 st. 2 st. breien, 4 av.; herh. v. x. 12e nld: als de 4e. 13e nld.: 1 av., x 4 r., 4 av.; herh. v. x. 14e nld.: als de 6e. 15e nld.: als de 13e. 16e nld.: als de 14e. 17e nld.: 1 av., x 2 maal (2 r. sa.), 4 av.; herh. vanaf x. 18e nld.: recht.
Herhaal steeds de 3e-18e naald.

BROEKJE.

Rechterhelft: Begin aan de onderkant en zet 68 steken op. Brei 4 nld. r. Ga dan verder in het grondpatr. en meerder aan weerkanten van elke 3e nld. 1 steek tot er 80 st. op de nld. zijn. Kant ter hoogte van 6 cm aan de rechterkant van het werk om de andere naald eenmaal 3 st. af, minder tegelijkertijd aan de linkerkant van het werk bij de volg. en elke volg. 14e nld. 1 st., tot er 66 st. over zijn. Brei over deze breedte tot het werk 28 cm lang is. Ga dan verder in ribbelpatr. (2 st. r., 2 st. aver.).
Brei ter hoogte van 29 cm een gaatjestoer: x 2 r., 1 omsl., 2 st. sa.; herh. vanaf x. Brei dan nog 1 cm in ribbelpatr. Kant af.
Brei de linkerhelft op dezelfde wijze in tegenovergestelde richting.
Zet het broekje in elkaar, haal door de gaatjestoer aan de bovenkant een gehaakt koordje. Strijk de naden aan de achterkant onder een vochtig doekje.

HEMD.

Voorpand: Begin aan de onderkant en zet 70 st. op. 1e-4e nld.: r. 5e nld.: r. 6e nld.: aver. Herhaal steeds de laatste 2 naalden (tricotst.). Brei over dezelfde breedte tot het werk 22 cm lang is, eindigende met een teruggaande naald.
Volgende naald: de middelste 6 st. averecht, de overige steken als 't evoren.
Volgende naald: de middelste 6 st. recht, de overige steken als tevoren.
Volgende naald: de middelste 6 st. als volgt: 2 averecht, uit de volgende 2 steken elk 2 steken breien, 2 av., de overige st. als te voren.
Volgende 5 naalden: brei de steken zoals ze zich voordoen (dus de middelste 6 st. in patr.).
Volgende naald: brei aan weerskanten van de middelste 6 st. 4 steken aver. Brei dan verder over de middelste steken 2 maal het patroon:
Volgende naald: 3 aver., uit de volg. 2 st. elk 2 steken breien, 4 averecht, uit de volg. 2 st. elk 2 steken breien, 3 aver., de overige steken als te voren.
Volgende 5 naalden: brei de steken zoals ze zich voordoen. Brei dan aan weerskanten van het patroon 4 st. meer averecht en dan het patroon 3 maal herhalen.
Ga daarna verder met alle steken in patroon te breien. Kant voor de armsgaten ter hoogte van 26½ cm aan het begin van de volg. 2 nld. telkens 3 steken af, van de volg. 2 naalden telkens 2 steken.
Minder dan aan weerskanten van elke volg. naald 1 steek tot er 52 steken over zijn.
Kant voor de halsuitsnijding ter hoogte van 31 cm de middelste 8 st. af en brei de beide halskanten afzonderlijk. Minder aan de halskant om de andere nld. 2 maal 2 st. en 3 maal 1 st. Kant af.
Rugpand: Brei dit als het voorpand, doch begin de pas in een rechte lijn ter hoogte van 28½ cm.
Zet het hemdje in elkaar. Laat de rechterschouder open en sluit deze met 2 knoopjes en knoopsgatenlusjes. Omhaak de halskant en armsgaten met 1 toer vasten. Strijk de naden aan de achterkant onder een vochtig doekje.

Het geheim van een charmante verschijning

iduna

corsetten bustehouders

4

Vier beroemde geneesmiddelen brengen verlichting

Bij hardnekkige zenuw- en hoofdpijnen, migraine, kiespijn, hevige menstruatie- en andere pijnen, geeft Chefarine „4" onmiddellijk verlichting. In dit tablet zijn vier geneesmiddelen samengebracht, ieder voor zich wereldberoemd. Een ervan - Chefarox - beschermt de maag. Als U andere middelen slecht verdraagt, neem dan eens Chefarine „4".

Chefarine „4"

4 BEROEMDE GENEESMIDDELEN IN ÉÉN TABLET

TEGEN PIJNEN EN GRIEP. 20 TABLETTEN à 75 c

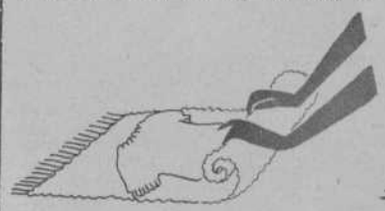
HOE WAS IK MIJN JUMPER?

OM VERVILTEN, hard worden en doorlopen van uw jumper te voorkomen gaat u als volgt te werk:
U maakt een licht sopje van een goede huishoudzeep — geen te sterk sop. Is het water hard, dan maakt u het zachter door toevoeging van wat borax. Hebt u de beschikking over regenwater, dan neemt u dit. U laat dit sopje nagenoeg koud worden, legt de jumper er in en wast hem vlug — niet wrijven, alleen maar knijpen. Nu neemt u de jumper uit het sop en spoelt hem net zo lang in schoon, koud water, tot

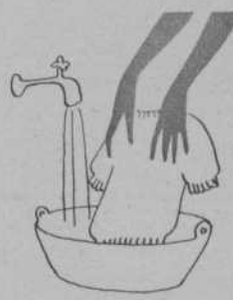

er geen zeep meer afkomt. Vooral niet wringen. U neemt een schone badhanddoek, legt de jumper enigszins in model daarop en rolt het

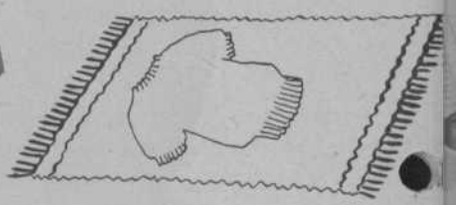

geheel op. Nu knijpt u net zo lang, tot het meeste water in de badhanddoek zit.
Uitrollen en de jumper in model uitspreiden op een nieuwe droge badhanddoek.

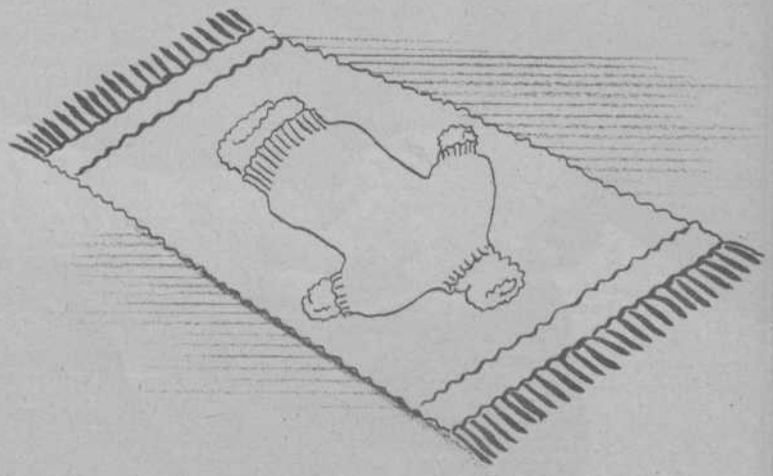
Tussen het voor- en achterpand, de mouwen en eventueel de kraag ook een handdoek leggen. Het geheel

rustig laten drogen op een koele plaats — nooit in de warmte. Wanneer er veel kleuren in de jumper zijn verwerkt, dient u eerst na

te gaan of ze wel kleurecht zijn. Is er kans op doorlopen, dan moet u de jumper zeer vlug in een koud sopje wassen, in azijnwater naspoelen en laten drogen op de hierboven aangegeven manier.

POLIMA

Beschermt Uw kinderen tegen rachitis

NOORSE LEVERTRAAN

Smit's geneeskrachtige levertraan wordt uit eigen raffinaderijen in Noorwegen naar alle werelddelen geëxporteerd.
Thans in bruinglazen fles met druppelvanger ter voorkoming van hinderlijk morsen.

A. SMIT & ZOON

AMSTERDAM - ROTTERDAM - BERGEN - (NOORWEGEN)

Liesjes LOTGEVALLEN

★ ★ ★

(9)

HET DINERTJE

HOE meer de tijd nadert, waarop de gasten voor het dinertje verwacht worden, hoe zenuwachtiger Liesje zich voelt worden en hoe banger het haar om het hart wordt. Hoe moet ze toch doen met al die messen, vorken en lepels, waarvoor tante haar een pluimpje heeft gegeven, dat zij ze zo netjes heeft neergelegd? Hoe moet zij ze gebruiken om niet uit de toon te vallen en hoe zal zij moeten voorkomen, allerlei domme en onhandige dingen te doen, die zullen verraden, hoe weinig zij van de echte tafelmanieren afweet? Wat ging thuis alles veel eenvoudiger toe en waarom moeten de mensen hier het leven zo nodeloos ingewikkeld maken, denkt zij een beetje wanhopig. Als zij alleen met oom en tante aan tafel zit gaat alles best, omdat zij zich me hen al op haar gemak voelt. Maar nu met deze vreemden, van wie tante haar verteld heeft, dat zij zo op de goede vorm gesteld zijn, hoe moet dat aflopen? Vooral als ze denkt, dat iedereen op haar let, zal alles mis gaan.

Eindelijk houdt ze het niet langer uit en bekent tante haar angst. Deze tracht haar vriendelijk gerust te stellen. „Kijk maar goed, hoe de anderen het doen, kind, dat is de beste raad, die ik je geven kan. Je moet er even doorheen, maar je bent heus niet dom. En ik heb al vaak opgemerkt, dat je een gave hebt van je gemakkelijk te kunnen aanpassen. Een paar kleinigheden wil ik je nog wel even zeggen, voor het geval, je ze vergeten mocht hebben. Maak je aardappelen niet fijn op je bord, om ze met je groente door elkaar te mengen. En snij ook geen stukjes van je aardappelen af met je mes, maar prik ze met je vork door. En dan Liesje, wat er ook gebeurd, steek nooit je mes in je mond. Dat je niet drinkt, als je je mond vol hebt, hoef ik je zeker niet te zeggen, evenmin als dat je niet spreekt met volle mond. En verder Liesje, wees vooral rustig, maak je nergens zenuwachtig over, dan is alles al half gewonnen."

Liesje heeft deze raad van tante ter harte genomen. En het is dan ook een uiterlijk rustig meisje, dat daar keurig rechtop aan tafel zit. En nu maar goed opletten en niet eerder beginnen, voordat ieder het bestek, waarmee de bepaalde spijzen genuttigd moeten worden, opgenomen heeft, zodat ze ongemerkt zien kan, hoe men het doet.

Maar bij de soep had ze toch bijna een fout gemaakt. Ze is zo gewend, om de lepel met de punt naar de mond te brengen en met haar hoofd de lepel al halverwege tegemoet te komen, dat ze dat nu ook wil doen. Gelukkig bemerkt ze nog bijtijds, dat de anderen slechts heel licht het hoofd voorover houden en de zijkant van de lepel naar de lippen brengen. En als het laatste restje van de soep van het bord gelepeld moet worden, leert Liesje alweer wat. Ze heeft altijd het bord schuin naar zich toe gehouden, maar nu doet ze het de anderen netjes na, door het bord schuin van zich af te houden, zodat het laatste hapje dus van haar af vloeit.

Als het vlees rondgediend is, wil ze dat dadelijk fijn gaan snijden, maar niemand doet dat. Er wordt gewacht tot men zich ook van groente en aardappelen voorzien heeft en dan wordt telkens van het vlees een klein stukje afgesneden, om dat tegelijk met een stukje aardappel en een hapje groente naar de mond te brengen. Tante heeft gelijk gehad, het valt allemaal wel mee, als je maar een beetje oplet. Het eten met de vork in de linker- en het mes in de rechterhand, waar Liesje in het begin, dat ze bij oom en tante was, nogal last mee had, omdat ze thuis altijd maar gewoon met de vork in de rechterhand at, daaraan is ze nu allang gewend. En dat ze haar servet niet van boven in de hals van haar jurk steekt, maar het in de lengte uitgevouwen over haar knieën legt, dat heeft ze ook allang geleerd. Ook weet ze dat men voor men een slokje drinkt de mond even afveegt met het servet.

Aan het eind van het diner bij het kopje koffie zou ze zich zowaar nog even vergissen. Ze heeft niet goed geroerd en wil de onopgeloste suiker juist met het laatste slokje koffie omspoelen door het kopje heen en weer te schudden, als ze tantes waarschuwende blik opvangt.

Het dinertje is voor Liesje gelukkig zonder incidenten of domheden afgelopen. Ze heeft aan alles goed gedacht, wat tante haar op het hart heeft gedrukt. Ook om na het beëindigen van een gang, mes en vork met de heften naast elkaar en niet gekruisd op het bord te leggen, de vork met de tanden naar boven

Dat de gasten niet, zoals de huisgenoten doen, de gebruikte servetten weer netjes opvouwen, verwondert haar wel even en ze vraagt zich af, of die nu niet weten, hoe het hoort. Maar later vertelt tante haar, dat dit juist de correcte manier is, wanneer men ergens niet logeert, maar alleen de maaltijd gebruikt heeft.

Periodieke pijnen op de kalenderdagen zijn een ramp. Uw humeur, Uw opgewektheid en Uw uiterlijk lijden eronder. In dat geval is „SEDANTINE" - de nieuwe medische vinding - een uitkomst Kort na het gebruik verdwijnen de pijnen als bij toverslag, omdat de oorzaak ervan wordt weggenomen. Zorg daarom, dat ge voor de moeilijke kalenderdagen een doosje „SEDANTINE" bij de hand hebt.

Uw apotheek en drogist heeft Sedantine in voorraad en geeft U bovendien graag gratis het boekje „Dit moet U weten", dat het hoe en waarom en alle aanwijzingen bevat.

Sedantine
Gegarandeerd onschadelijk

88 ct.
per doosje

Links: Victoria met haar hondje Dashey.

VICTORIA REGINA

DE KLEINE, GROTE VROUW

HET IS EEN UITGEBREIDE GESCHIEDENIS, welke vooraf gaat aan het bestaan van een klein prinsesje; het is een geschiedenis vol haat en afgunst, vol politieke sluwheid en onzekerheid omtrent de troonsopvolging in Engeland.

Het huwelijk, dat haar ouders sloten, was — althans van de kant van haar vader — zuiver berekening, al werd er dan ook de náám „vaderlandsliefde" aan gegeven. Het blijft echter een feit dat de hertog van York zijn plezierig leventje op het continent afbrak om in het huwelijk te treden met de 33-jarige weduwe van de vorst van Leiningen-Dagsburg-Hartenburg, alléén omdat er op een gegeven ogenblik geen troonsopvolger in Engeland meer was.

Maar dit neemt toch niet weg, dat het prinsesje — geboren op 24 Mei 1819, een zonnige dag vol lentegeuren — eenmaal voor Engeland heeft betekend, wat Wilhelmina was en is voor ons; dat zij op een gehele eeuw haar in vele opzichten voor Engeland beslissend stempel wist te drukken.

Ze kreeg de namen Alexandrina Victoria — Alexandrina naar haar peetoom, de tsaar van Rusland, Victoria naar haar Moeder. Men noemde haar echter Drina — en nog maar nauwelijks acht maanden was ze oud, toen haar vader stierf, twee dagen later gevolgd door haar grootvader, George III. Drina was hierdoor plotseling twee plaatsen dichter naar de troon opgeschoven en haar Moeder zag zich voor de moeilijke keuze gesteld: Drina op te voeden in het afgelegen buiten waar de hertog van York zich met zijn gezinnetje had teruggetrokken, òf haar in de omgeving van het Engelse hof te brengen. De hertogin, hoewel gebukt gaande onder de schulden, welke haar verspilzieke echtgenoot haar had nagelaten, koos het laatste. Een moedige daad, die zeer zeker getuigde van doorzettingsvermogen, want ze was — mèt haar dochtertje — niet erg gezien bij de broers van haar man die de kroon verlangden voor zichzelf of voor hun kinderen. Toch stelde de nieuwe Koning, George IV, haar een gedeelte van het Kensington Palace ter beschikking — en voor de rest kon de hertogin van Kent alleen maar rekenen op de steun en 't medeleven van haar broer Leopold, die getrouwd was geweest met de dochter van de koning, Charlotte.

Kleine Drina, die naar alle waarschijnlijkheid eenmaal Koningin zou zijn, was zeer geliefd bij het Engelse volk. Misschien omdat zij de dochter van de als liberaal bekend staande hertog van Kent was, misschien omdat haar moeder nog steeds liberalen en radicalen in audiëntie ontving, misschien ook, omdat zij als het ware onder hun ogen opgroeide.

Het kleine dikke blonde meisje was zich nog van niets bewust — ze rende door de holle gangen en ongezellige kamers van het paleis, speelde graag met haar poppen en toonde al vroeg dat ze zeer zeker een eigen willetje had. Ze was eerlijk en temperamentvol — maar bij tijden kon ze ook onhandelbaar zijn. Vermoedelijk zou ze een onuitstaanbaar wezentje zijn geworden als haar Moeder niet op tijd had ingegrepen. Ze belastte de gouvernante van haar oudste dochtertje Feodora met de opvoeding van het kind uit haar tweede huwelijk. Fräulein Lehzen maakte van de opstandige Drina een allergehoorzaamst meisje, dat — mede onder de invloed van haar omgeving — weldra meer Duitse dan Engelse eigenschappen vertoonde. Ja, een braaf klein Duits schoolmeisje werd ze, dat een overeenkomstige dweperige verering opvatte voor „Lehzen" en haar oom Leopold, die haar zo geweldig imponeerde. De genegenheid voor haar Moeder schoot er echter zieligjes bij in en hoewel het niet valt goed te praten, had de hertogin hieraan zelf zeker ook schuld. Ze liet haar kind geen moment alleen en dreef het zelfs zo ver, dat Drina bij haar in de kamer moest slapen. Het van nature vrolijke meisje voelde zich door de nabijheid van wie haar het naast had behoren te staan dermate gedrukt, dat een soort wrokkend ontzag de plaats innam van liefde. Toch meende de hertogin het zo goed met Drina en deed zij alles voor haar bestwil.

Langzamerhand begon de naam Drina plaats te maken voor die van Victoria en toen ze tien jaar was, moest ze een soort examen afleggen voor o.a. de aartsbisschop van Canterburry, die alleszins tevreden was over haar kennis.

De hele opvoeding van het latere Koninginnetje droeg het kenmerk van strenge eenvoud — enerzijds uit financiële noodzaak, anderzijds omdat de hertogin van Kent in het nut van een dergelijke educatie geloofde. Veel pretjes beleefde Victoria dus niet en een van de grootste genoegens, welke men haar kon bereiden, bleef lange tijd een logeerpartijtje bij oom Leopold, samen met Feodora. Zelfs dan gingen de lessen gewoon door.

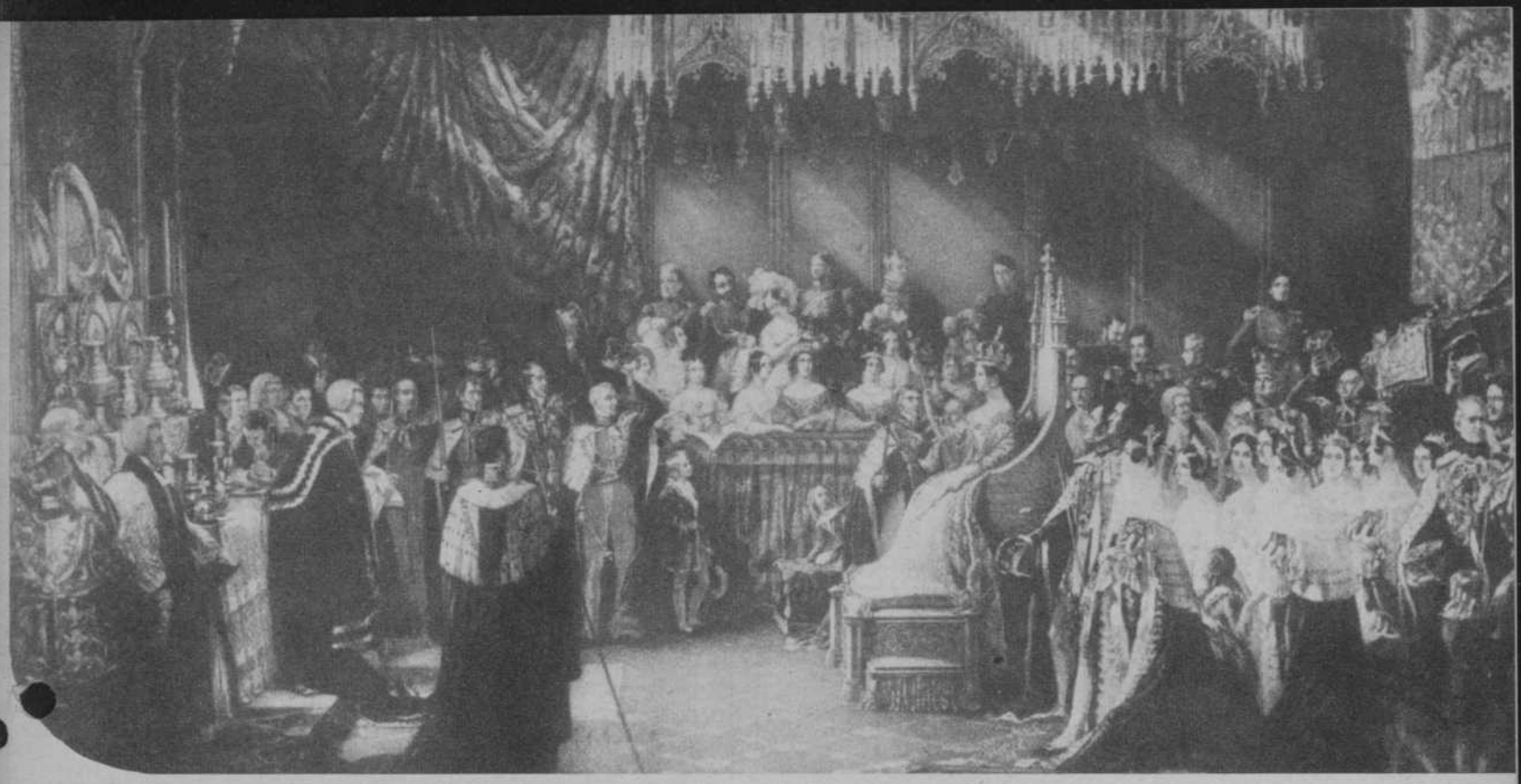
De omgang met de Koninklijke familie werd wat vriendschappelijker en bij bepaalde gelegenheden kreeg het meisje mooie geschenken van haar ooms, van wie — nadat in 1827 ook de hertog van York was gestorven — alleen de hertog van Clarence nog als eventuele troonsopvolger vóór Victoria overbleef.

Ongeveer twaalf jaar was het prinsesje toen men, zogenaamd toevallig, een stamboom van het koningshuis tussen haar leerboeken schoof. Met haar uitstekende kennis van staatsinrichting en erfopvolging bestudeerde ze hem aandachtig en.... begreep. Nu hadden haar de huisgenoten voortdurend gewezen op de zware plichten, welke het koningschap met zich brengt, opdat ze er zich vooral toch geen al te sprookjesachtige voorstelling van zou maken. Zo kwam het dat Victoria heel wat tranen vergoot, eer ze met het idee verzoend raakte.

Koning George IV stierf en werd opgevolgd door de kinderloze hertog van Clarence. Daar het er naar uitzag, dat de nieuwe koning nooit kinderen zou krijgen, was dus Victoria troonsopvolgster — zeer tot misnoegen van de

Rechts: Victoria's Moeder, de hertogin van Kent.

De kroning in de Westminster Abbey.

jongere broers van haar vader. Men fluisterde in die dagen zelfs, dat een van hen haar naar het leven stond....
De hertogin wist van de nieuwe toestand handig profijt te trekken. Ze verkreeg een ruimer jaargeld voor haar en haar dochter en nam het meisje mee op reizen door het land, waarbij ze kennis maakte met verschillende harer toekomstige onderdanen.
Het was in die tijd gewoonte er een dagboek op na te houden en Victoria kreeg het hare, toen ze dertien was. We kunnen er heel wat uit te weten komen over haar werk, haar pretjes. Niet over haar kleine zorgen, over haar kinderverdriet, want de alom aanwezige Lehzen controleerde het geschrevene nauwkeurig. Een van de meest opvallende zinnen uit het boekje is: „Ik houd er van, **bezig** te zijn, ik heb een hekel aan **nietsdoen!**" — met dikke onderstrepingen.
Het lezen van romans was haar niet toegestaan. Alleen historische en theologische werken mochten haar onder de ogen komen, evenals sommige mémoires, waaruit de voor jonge meisjes minder geschikte gedeelten door oom Leopold werden gelicht....
Een grote litteraire begaafdheid bezat ze dan ook stellig niet. Wel had ze talent voor tekenen en koesterde ze een grote liefde voor theater en muziek. Ze zong lang niet onverdienstelijk en toen haar Moeder haar eindelijk toestond lessen te nemen van een der bekendste zangers uit die tijd, was ze dol-gelukkig.
Al met al heeft Victoria een vrij eenzame en miserabele jeugd gehad; en daarom klinkt het dès te ongeloofwaardiger als we zeggen dat ze een levensgenietster was. Overal wist ze het prettige van te vinden; ze was even blij met een kostbaar juweel als met een zelf-gemaakt tasje dat ze van een bediende kreeg.
Alleen — zonder gezelschap van leeftijdgenootjes — werd ze volwassen. Feodora was al in 1828 getrouwd en wanneer er eens een enkele maal bezoek kwam, was ze in haar hart heel blij. Aan de andere kant was ze zo bevreesd flaters te slaan en zo goed geregeerd, dat ze haar mond haast niet durfde opendoen.
Kort voordat Victoria zeventien werd, kwam er wel een heel bijzondere gast: haar oudste oom van Moeders kant, die zijn twee zonen, Albert en Ernst, meenam. Het was Leopold, die dit bezoek had gearrangeerd in de hoop, eens een van zijn beide neven de positie van echtgenoot ener regerende vorstin te kunnen verschaffen. Het plan scheen — toen reeds — te zullen slagen. Victoria was schier onuitputtelijk in haar lofuitingen over Albert, die ze een voorbeeld voor alle jongemannen vond. En na hun vertrek bedankte ze oom Leopold voor de gelukkige vooruitzichten, die hij haar in de persoon van Albert had gesteld....
In 1837 werd Victoria meerderjarig; ze zou een eigen hofhouding mogen inrichten en omdat oom Leopold terecht vreesde, dat zij nu veel gemakkelijker ten prooi zou kunnen vallen aan politieke intrigues, besloot hij haar een betrouwbare raadgever te bezorgen. Hij koos zijn vriend Freiherr von Stockmar daartoe uit. De eigen hofhouding zou tengevolge van de tegenstand van de hertogin van Kent niet komen, maar het eerste teken van de op handen zijnde verandering kwam, toen op 20 Mei George IV ernstig ziek werd. De 15e Juni reeds voerde Victoria haar eerste politieke conferentie, zoals ze trots in haar dagboek schrijft: „Alleen, zonder mijn Moeder". In de nacht van de 20e Juni werd ze gewekt: de aartshertog van Canterbury en een hofdignetaris wilden haar spreken. Ze ontvingen haar met een diepe buiging want vóór hen stond de nieuwe Koningin. George IV was niet meer — Vistoria had haar levenstaak aanvaard. Nog dezelfde ochtend ondertekende ze een briefje aan oom Leopold al met „Victoria Regina".

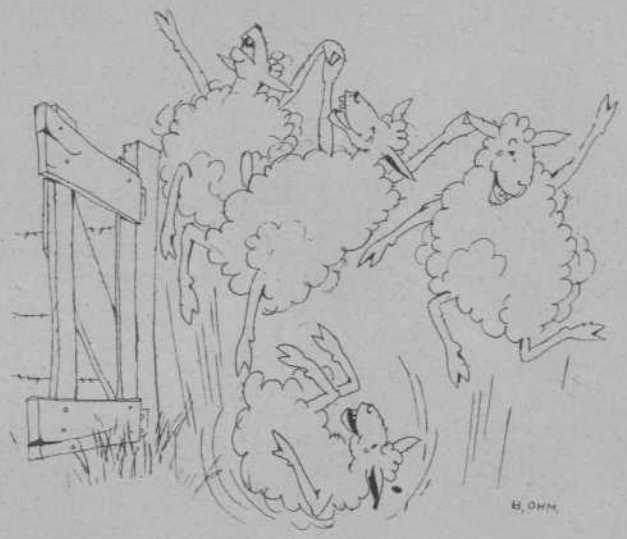

Rechts: „Oom Leopold".

Het leek wel, alsof ze nooit anders gewend geweest was, zo snel paste Victoria zich aan, zo zelfbewust en beheerst trad ze op. Ze bloosde alleen even, toen twee ooms haar geknield, als hun meesteres begroetten. Maar verder regelde ze de begrafenis van de Koning, liet verhuizen naar Buckingham Palace. Hier kreeg Lehzen een kamer naast de hare, maar haar Moeder werd verbannen naar een andere vleugel van het gebouw, terwijl haar duidelijk te verstaan werd gegeven, dat ze geen enkele zeggenschap kreeg in regeringszaken. Een harde slag voor de hertogin.... En Victoria hield audiënties, besprekingen....
Een van haar beste vrienden werd de toenmalige minister-president, Lord Melbourne. Men zei weinig goeds over hem, maar zijn trouw aan en vaderlijke genegenheid voor Victoria, kende geen grenzen. Hij steunde haar in de grootse taak, welke de hare was, hij bewonderde haar om de conscientieuze manier waarop ze haar plichten vervulde.... „Ik houd van mijn werk", schreef ze dan ook.
Een jaar na de dood van George IV zou ze officiëel gekroond worden en ze bereidde zich voor op de vermoeiende dag. Jammer, dat op die ochtend van de 28e Juni 1838 de zon niet scheen. Maar in de Westminster Abbey leek het desondanks wel een tropische zomer door 't warme flonkeren van de kostbare juwelen en ridderorden, door de rijke toiletten van de dames, de mooie uniformen van de heren, het zachte rood en paars van de gewaden van de geestelijken.
De lieftalligste van allen was echter het koninginnetje zelf. Ze droeg een wit-satijnen japon, en een karmozijnen mantel, die door acht in het zilverwit gehulde sleepdraagsters werd opgehouden. Ze leek een sprookjesvorstin.
Het omkleden in het aan het priesterschap der koningen herinnerend gewaad; de zalving; de overhandiging van de rijksappel, het zwaard der gerechtigheid, van de scepter met het kruis en die met de duif, de zware kroon op het blonde meisjeshoofd, de koningsring aan haar kleine, blanke hand, het feliciteren en eerbied betuigen.... van alle vooraanstaande personen in den lande.... Om twaalf uur was Victoria in Westminster Abbey gearriveerd, om zes uur reed ze door een opgewonden volk terug naar Buckingham Palace. Moe was ze, doodmoe, maar tot half twaalf bleef ze bij het ten paleize bijeengekomen gezelschap.
Toen ging ze naar boven en voor het geopende venster van haar kamer stond ze nog lange tijd uit te kijken over het feestvierende Londen!
Wie zal ons vertellen wat er toen in dat jonge hoofdje is omgegaan, welke plannen „Victoria Regina" maakte....?

(Wordt vervolgd.)

O.F.1

Hoera! Eindelijk vrij!!

en profiteert nu gauw van onze WOL, mensen! Het was zo heel lang mondjesmaat met de WOL, maar dat wordt nu wel anders. Maakt U iets nieuws, maak 't van WOL, want

Wol *is niet te vervangen.*

PUBLICATIE INTERNATIONAL WOOL SECRETARIAT

HERENGRACHT 470 AMSTERDAM

ASSEPOESTER EN.... MASCOTTE

(Vervolg van pag. 21)

„En juffrouw Brown is er ook nog. Ze zou desnoods iedere morgen kunnen komen. Ik zou graag iets van de wereld zien, zie je."

„Wat kun je beter verlangen dan een gezellig tehuis."

„Jij ging toch ook weg van huis, Connie.... toen je ging trouwen." Er kwam een eigenaardige, harde glans in Connie's ogen en langzaam kleurde haar gezicht zich donkerrood. Cis' hart deed pijn. Hier stond ze weer voor dat vreemde geheim. Telkens als je haar huwelijk maar aanroerde, was het net of Connie een deur voor je dichtsmeet en je vastberaden buitensloot. Waarom weigerde ze, ooit de naam van haar overleden man te noemen en had ze na haar terugkeer zelfs haar meisjesnaam weer aangenomen? Wat kon de oorzaak anders zijn, dan dat ze innerlijk zo dodelijk gewond was door zijn verlies, dat ze zich tegen ieder medelijden moest pantseren, om niet aan haar verdriet ten onder te gaan. Cis met haar groot, zacht hart leed om haar zuster; maar hoe zwaar het haar ook viel, voor deze keer moest ze zeggen, wat gezegd moest worden. „Ik bedoel, Connie, de ene mens gaat van huis voor deze reden en een ander weer voor een andere, maar onze beurt krijgen we allemaal. Toen jij de man ontmoette, die je liefhad, moest je hem helemaal naar Canada volgen. Nu voel ik ook zo'n roep, al is het van een andere soort. Ik zou graag oorlogswerk willen doen en meteen wat van de wereld zien."

„Als je zo begint," zei Connie koel, „vermoed ik, dat oom Binkie achter de hele geschiedenis zit. Uit jezelf zou je nooit op zo'n absurd idee gekomen zijn. Nou, ik hoop voor je dat je er geen spijt van zult hebben."

„Je praat erover, of ik voor altijd wegga. Zo gewichtig is het niet. Ik ga geen huwelijk sluiten." Toen ze de woorden uitgesproken had, besefte Cis de onkiesheid ervan. Ei om dat wat te verzachten, liet ze er haastig op volgen: „Wat dat betreft zul jij wel eerder weer getrouwd zijn dan ik. Als het met mij ooit zover komt."

„Trouwen! Nooit weer," zei Connie met een vreemde blik op haar zusje. Cis volgde een plotselinge opwelling. Ze boog zich over het bed heen en kuste Connie.

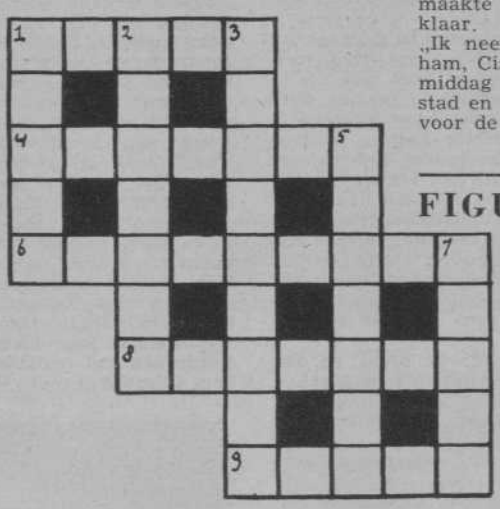
„Waarom niet? Waarom zou je niet nog eens gelukkig kunnen w[illegible] Wees niet boos op me, liever[illegible] da ik erover praatte. Ik weet, dat het je pijn moet doen. Je hebt zoveel verdriet gehad."

Connie lag heel stil. Ze reageerde niet op Cis' woorden. Ze maakte ook geen hartelijk gebaar. Zonder een woord te zeggen, liet ze Cis gaan, maar ze dacht: „Ze moeste het eens weten...."

Toen Cis weer beneden kwam, vond ze Tom in de huiskamer ongeduldig op zijn ontbijt zitten wachten. Vlug maakte zij een en ander voor hem klaar.

„Ik neem de avondtrein naar Epham, Cis," vertelde hij haar. „Vanmiddag lunch ik met Julie in de stad en ik neem haar en Mary mee voor de thee."

(Wordt vervolgd)

FIGUURPUZZLE

Horizontaal:

1. kaartspel.
4. eetbare knol.
6. gesuikerd ooftmoes.
8. vis.
9. krullige wollen s[illegible]

Verticaal:

1. Joods feest.
2. plaats in Utrecht.
3. matrozenwerver.
5. stevig.
7. meisjesnaam.

Meer dan 100 prachtige foto's!

Onze jongens overzee

Als Uw zoon, Uw vriend of verloofde op vaderlandse bodem is teruggekeerd, verras hem dan met dit prachtige album. De meer dan 100 foto's en de vele pakkende artikelen zullen een blijvende herinnering vormen aan de tijd, onder de tropenzon doorgebracht.

Onze Jongens Overzee

is een document van historische waarde. Als U dit album nog niet bezit, vraag er dan vandaag nog om bij Uw bezorger of bij de administratie van dit blad. Het kost slechts **65 CENT.**

MARGRIET Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Hoofdkantoor N.Z. Kolk 31, Amsterdam C. Postbus 244. Tel. 34935-43176. Redactie: Huidekoperstraat 22, Postbus 497, Amsterdam C. Tel. 36590-36718. Abonnementsprijs 25 cent per week of ƒ 3.25 per kwartaal. Losse nummers 30 cent. **Bezorgings-klachten en betaling abonnementsgeld: Als U het blad per post ontvangt** — dus in een adresbandje, waarop Uw naam en adres gedrukt staan — moet U zich wenden tot de **Centrale Abonnementen Administratie,** N.Z. Kolk 31, Postbus 244, Amsterdam C. Tel. 34935—43176. Postgiro 477682.

Ontvangt U het blad per bezorger: als het dus wekelijks, ongeadresseerd, door de bezorger bij U wordt afgegeven, dan moet U zich voor mededelingen en betalingen — onverschillig of U per week of per drie maanden betaalt — wenden tot een van de volgende provinciale kantoren:

Amsterdam en Noord-Holland: Huidekoperstraat 22, Postbus 497, Amsterdam C. Tel. 36590-36718. Postgiro 352450. **Rotterdam en Zuid-Holland:** Rechter Rottekade 13a, Rotterdam. Tel. 48803. Postgiro 382959. **Den Haag en omgeving:** Wagenstraat 106, den Haag. Tel. 110504. Postgiro 401657. **Utrecht:** Trans 17, Utrecht. Tel. 11652. Postgiro 352460. **Gelderland:** Sweerts de Landasstraat 38, Arnhem. Tel. 23037. Postgiro 76760. **Overijssel en Zuid-Drente:** Emmastraat 23, Enschedé. Tel. 5828. Postgiro 126250. **Groningen en Noord-Drente:** Schuitendiep 35, Groningen. Tel. 25650. Postgiro 76720. **Friesland:** Grote Kerkstraat 10, Leeuwarden. Tel. 6330. Postgiro 77610. **Noord-Brabant en Zeeland:** Postelstraat 22, 's-Hertogenbosch. Postbus 39. Tel. 7710. Postgiro 392116. **Limburg:** Muntstraat 47, Maastricht. Postbus 73. Tel. 4880. Postgiro 154076.

België: Voor België, Grote Steenweg 660, Berchem/Antwerpen. Postcheck 86491. Tel. 99445.

Mededelingen voor leesportefeuille-exploitanten: Hij, die dit tijdschrift zonder uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de directie verspreidt door middel van een leesportefeuille, of wel al dan niet tegen vergoeding ter beschikking stelt of doet stellen van een derde van wie hij vermoedt, dat deze het tijdschrift bezigt voor een leesportefeuille, pleegt een onrechtmatige daad jegens en stelt zich aan rechtsvervolging bloot van de zijde van de uitgever, die slechts op deze voorwaarde de inhoud openbaar maakt.

EEN GEBREID HERENVEST

U heeft voor het breien hiervan 350 gram fijne wol nodig. Breinaalden no. 2½.
De toegepaste steken zijn: 1 gedraaid recht, 1 aver. voor de boord, manchetten en belegsels, in de teruggaande toer wordt de aver. steek gedraaid gebreid.
Het patroon:
1e toer: x 1 recht, 6 aver.; vanaf x herh.
2e toer: x 5 recht, 2 aver.; vanaf x herh.
3e toer: x 3 recht, 4 aver.; vanaf x herh.
4e toer: x 3 recht, 4 aver.; vanaf x herh.
5e toer: x 5 recht, 2 aver.; vanaf x herh.
6e toer: x 1 recht, 6 aver.; vanaf x herh.
7e toer: x 5 recht, 2 aver.; vanaf x herh.
8e toer: x 3 recht, 4 aver.; vanaf x herh.
9e toer: x 3 recht, 4 aver.; vanaf x herh.
10e toer: x 5 recht, 2 aver.; vanaf x herh.
6 steken in patroon gebreid zijn 2 cm breed en hoog. De maten zijn: bovenwijdte 90 cm, lengte 52½ cm, lengte mouwnaad 46 cm
Het rugpand: Zet 112 st. op en brei de 8 cm brede boord 1 gedraaid recht, 1 aver. Brei daarna verder in patroon en meerder telkens na 2 cm aan beide uiteinden van de toer 1 st., tot er 130 st. op de nld. zijn. Brei hiermee tot het werk 24 cm lang is, vanaf de opzetrand gemeten. Kant nu aan het begin van de vlg. 4 toeren 3 st. af, daarna voor elk armsgat nog 2 en 3 maal 1 st. Brei met de overige 110 st. verder tot de armsgaten 18 cm lang zijn. Kant nu voor de schouders aan het begin van de volgende 6 toeren 12 st. af en neem de overige st. op een extra nld. voor de hals.
Het rechter voorpand: Zet 69 st. op voor de boord en brei 8 cm 1 gedr. recht, 1 av. Brei boven de boord in patroon, behalve met de eerste 9 st., deze worden voor het belegsel ook verder 1 gedr. recht, 1 av. gebreid. Meerder bij de zijnaad 9 maal, telkens na 2 cm (78 st.). Kant ter hoogte van 34 cm aan het begin van de vlg. toer, die bij de zijnaad aanvangt 4 st. af, aan het begin van de vlg. 4 toeren, die bij de zijnaad aanvangen resp. 3, 3, 2, 2 st. en daarna nog 3 maal 1 st. (61 st.). Minder tegelijkertijd, te beginnen dus na het eerste afkanten voor het armsgat, na het 1 gedr. recht, 1 av. gebreide belegsel 1 st. voor het afschuinen van de hals. Herhaal de minderingen in elke vlg. 4e toer tot er nog 36 st. en 9 st. voor het belegsel over zijn voor de schouder. Kant hiervoor wanneer het armsgat 19 cm lang is aan het begin van de vlg. 3 toeren, die bij het armsgat aanvangen 12 st. af. Brei met de 9 st. van het belegsel nog 4 cm en neem de steken op een veiligheidsspeld.
Het linker voorpand: Brei dit, zoals het rechter voorpand. Brei echter in het 9 st. brede belegsel 6 knoopsgaten. Het eerste knoopsgat komt in de boord, 2 cm vanaf de onderkant, de overige telkens na 6 cm. Kant voor elk knoopsgat 4 st. van de buitenkant 3 st. af. Zet in de teruggaande toer 3 nieuwe st. op boven de afgekante steken.
De mouwen: Zet 56 st. op. Brei een 6 cm brede manchet 1 gedr. recht, 1 av. Brei daarna in patr. en meerder over de toer verdeeld 9 st. Meerder verder telkens na 2 cm 1 st. aan beide uiteinden van de toer tot er 105 st. op de naald zijn. Kant, wanneer de mouwnaad, vanaf de opzetrand gemeten 46 cm lang is, aan het begin van de beide vlg. toeren 3 st. af, daarna aan beide kanten 2 st., verv. aan het begin van elke toer 1 st. tot de kop van de mouw 17 cm hoog is. (langs de schuine kant gemeten). Kant dan aan het begin van de vlg. 6 toeren 2 st. af en aan het begin van de vlg. 4 tr. 3 st., de overige st. ineens.
Het afwerken: Strijk de verschillende delen van het werk op de achterkant en onder een vochtige doek. Naai de schoudernaden dicht. Maas de uiteinden van de belegsels aan elkaar en werk met dit randje de rughals af. Naai de zijnaden en mouwnaden dicht. Zet de mouwen in. Strijk de naden nog even en naai de knopen aan.

Un parfum fascinant

Maja

MYRURGIA

FRIVOLITÉ

Vervolg van pag. 9

Schuif daarna de lus van de linkerhand zo goed mogelijk dicht. U hebt Uw eerste rondje gemaakt.
Nu eens een ander rondje. Neem de draad en het spoeltje weer op dezelfde wijze in linker- en rechterhand vast, en maak nu het volgende rondje: 5 d. kn. - pic. - 2 d. kn. - pic. - 2 d. kn. - pic. - 4 d. kn. - pic. - 2 d. kn. - pic. - 2 d. kn. - pic. - 4 d. kn. - pic. - 2 d. kn. - pic. - 2 d. kn. - pic. - 5 d. kn., dichttrekken.

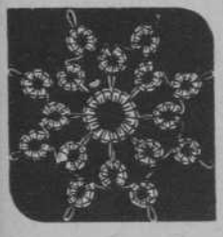
Het derde rondje is nu niet moeilijk.
Begin met 2 d. kn., vervolgens drie picotjes met één d. knoopje ertussen, afgewisseld met 4 d. knoopjes. Maak in het geheel 5 groepen van 3 dubb. knoopjes en eindig weer met 2 d. knoopjes. Daarna dichttrekken.
Nu kunnen wij eindelijk aan iets beginnen, waaraan wij practisch iets hebben. Een smal kantje, dat langs een rond kleedje of kraagje gezet kan worden. Begin op de bekende wijze een rondje te maken, nu 5 d. kn. - pic. - 3 d. kn. pic. - 2 d. kn. - pic. - 2 d. kn. - pic. - 3 d. kn. - pic. - 5 d. kn., dichttrekken. Neem de draad weer over de vingers van de linkerhand, zoals bij het begin en houd het pasgemaakte rondje stevig tussen duim en wijsvinger vast. Werk nu het tweede rondje op dezelfde wijze, maar laat 'n stuk draad van 1 cm tussen het eind van het eerste rondje en het begin van het tweede rondje hangen. Maak de eerste 5 k. knoopjes en werk nu de verbinding met het eerste rondje door de haaknaald van boven naar beneden in het laatste picotje van het eerste rondje te steken en hiermee de draad, die over de linkermiddelvinger loopt te halen. Door deze lus haalt U vervolgens het spoeltje en werkt op de bekende wijze verder het rondje af. Ga zo verder, totdat het kantje, dat U langs het kleedje of kraagje wilt zetten, lang genoeg is.

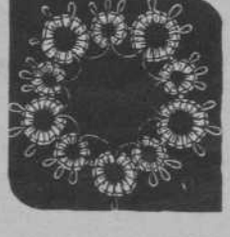

Voor een paar kantjes met hoekje, waarvoor zij geschikt zijn voor vierkante kleedjes of zakdoekjes. Begin eerst met het kantje te maken, als voor een recht kleedje, tot U aan de hoek bent gekomen. Laat nu inplaats van een stukje draad van 1 cm, een stukje van ½ of ¾ cm hangen. Hierdoor ontstaat vanzelf een hoek, zoals op de tekeningen duidelijk uitkomt. Het eerste patroontje geeft een eenvoudig kantje met even grote rondjes; 6 d. kn. - pic. - 6 d. kn. pic. - 2 d. kn. - pic. - 6 d. kn. pic. - 6 d. kn. pic. dichttrekken.
Het tweede randje geeft rondjes van verschillende grootte. Het grootste rondje, dat ook op de hoeken gemaakt wordt, wordt als volgt gemaakt: 6 d. kn. - pic. 3 d. kn. - pic. - 2 d. kn. - pic. - 1 d. kn. - pic. - 1 d. kn. - pic. - 2 d. kn. - pic. - 3 d. kn. - pic. - 6 d. kn. dichttrekken. Het kleine rondje: wordt op de volgende wijze gewerkt; 3 d. kn. pic. - 3 d. kn. - pic. - 3 d. kn. pic. - 3 d. kn. dichttrekken. Bedenk zelf eens aardige patroontjes, waarbij twee of drie rondjes van verschillende

grootte elkaar afwisselen. Eens is het spoeltje op en zal er onder het werk aangehecht moeten worden. Knoop hiervoor het eind van de oude draad en het begin van de nieuwe draad stevig aan elkaar. Doe dit alleen, voordat U weer een nieuw rondje gaat maken, als U dit midden in een rondje zou doen, zodat U het niet dicht kunnen trekken. Afgehecht behoeft er practisch niet te worden, omdat het werk al uit knoopjes bestaat. Haal de draad door de laatste knoopjes en knip hem af.
Wij zijn nog steeds aan het werken met één spoeltje. Hiermee kunnen wij wel veel maar nog niet alles bereiken. Voor wij echter met twee spoeltjes gaan werken, moeten wij alles wat er uit één spoeltje gehaald kan worden, gewerkt hebben. Het eerste rondje, dat geen enkele moeilijkheid zal opleveren, maken wij als volgt: Eerste rondje: 3 d. kn. - pic. - 3 d. kn. - pic. - 2 d. kn. - pic. - 2 d. kn. - pic. - 3 d. kn. - pic. - 3 d. kn. dichttrekken en een klein stukje draad laten hangen. Hierna volgt een kleiner rondje als volgt, 2 d. kn. - pic. aan het laatste van het vorige rondje bevestigen 2 d. kn. - pic. - 1 d. kn. - pic. - 1 d. kn. pic. - 2 d. kn. - pic. - 2 d. kn. dichttrekken, het volgende rondje is weer als het eerste en het vierde, als het tweede, enz. En nu hangt het helemaal af van de draden, die hangen tussen de rondjes. Hoe korter deze draden zijn, hoe kleiner het rondje gemaakt kan worden.
Het volgende motief is weer iets moeilijker, maar voor beginners toch al te doen. Maak eerst 1 rondje voor 't midden op de volgende wijze: 1 d. kn. - pic. Hierna volgen 7 maal 2 d. kn. pic. - gevolgd door 1 d. kn., dan dichttrekken en draad afknippen en afhechten. Nu komt de 2e toer. Begin met een kleine rondje, 4 d. kn. vastmaken aan het 1e picotje van 't grote rondje, 4 d. knoopjes, dichttrekken, draad ½ cm vieren en een volgend rondje maken zonder dit aan het vorige rondje te hechten. Maak weer 'n rondje en maak het picotje in het midden weer aan het volgende picotje van het grote rondje vast (zie tekening). Ga zo verder totdat de toer klaar is. Dan knippen wij de draad af en hechten ze af. Dit medaillonnetje kunnen wij gebruiken in een hoek van een klein kleedje of zakdoekje. Ook als begin van een rond kleedje kan het goede diensten bewijzen.

Opzienbarende vinding

maakt uw was

vele malen helderder en zachter!

DUIZENDEN en duizenden vrouwen gaan nu over op de moderne wasmethode.... zij gebruiken Castella Zelfwerkend Wasmiddel. De sensationele triomftocht van dit nieuwe wasmiddel heeft één grote oorzaak: de toepassing van ACTIEF WIT. Daardoor wordt iedere was zo vele malen helderder en zachter dan ooit te voren op welke manier ooit mogelijk was!

VOOR WIT EN BONT GOED, GEKLEURDE STOFFEN EN ZIJDE

ALS KINDEREN in hun spel verdiept zijn, letten ze op niets anders ,ook niet op het jurkje of broekje dat niet vuil mag worden en waarin geen winkelhaken mogen komen!

Iedere moeder doet er daarom verstandig aan, haar kind practische en eenvoudige kleding te geven, modellen zoals U die hier ziet.

No. 1-4749. Gezellige meisjesjurk van effen wollen stof. Het lijfje heeft een schouderpas waaraan, op de voorkant, twee klepjes gezet zijn. De rok heeft een voorpand met drie plooien, die gedeeltelijk ingestikt zijn. Ben. stof: 2¼ m van 140 cm breed. Leeftijd: **8, 10, 12** jaar.

No. 2-4749. Een overgooier is buitengewoon practisch. Dit aardige model heeft een klokkend rokje. De middenbaan is aan het lijfje geknipt. Op de schouders sluit de overgooier met twee knopen. Ben. stof: 1¾ m van 140 cm breed. Leeftijd: **6, 8, 10** jaar.

No. 3-4749. Bij een donker broekje wordt een zgn. Russisch kieltje gedragen van fel gekleurde stof. Het hoge boordje, de sluiting, het zakje en de manchetjes zijn met kruissteekjes geborduurd. Ben. stof: Broekje 65 cm van 140 cm breed. Kieltje 1 m van 140 cm breed. Leeftijd: **4, 6, 8** jaar.

No. 4-4749. Leuke blouse in windjack-model voor grotere jongens. In de schouderpas zijn aan de voorkant twee zakjes verwerkt. Het model kan met een rits of met knopen gesloten worden. Ben. stof: 1¾ m van 90 cm breed. Leeftijd: **10, 12, 14** jaar.

No. 5-4749. Sportieve jongensjas met vlotte plusfour. De jas heeft een sluiting van een dubbele rij knopen, opgestikte zakken en een ceintuur in de rug. Ben. stof: jasje 1½ m van 140 cm breed. Ben. stof plusfour: 1¼ m van 140 cm breed. Leeftijd: **10, 12, 14** jaar.

No. 6-4749. Leuk jongenspakje met bijpassend broekje. De blouse is van geruite stof en heeft een ceintuur, kraag en zakklepjes. Ben. stof: Broekje: 65 cm van 140 cm breed. Blouse: 1 m van 140 cm breed. Leeftijd: **4, 6, 8** jaar.

No. 7-4749. Opknooppakje voor jongens. De blouse heeft in het voorpand aan weerszijden van de sluiting twee plooien. In de broek zijn twee steekzakjes verwerkt. **2, 4, 6** jaar. Ben. stof: 1½ m van 140 cm breed. Leeftijd: **4, 6, 8** j.

No. 8-4749. Dit aardige hangjurkje heeft een ronde schouderpas, een ruim aangezet rokje en garnering van kleine borduursteekjes. Het is geschikt voor meisjes van de leeftijd van **2, 4, 6** j. Ben. stof: 1½ m van 140 cm breed.

Prijs der patronen ƒ 0.75. Voor België frs 15.

* *

BESTELLING KNIPPATRONEN

Voor Nederland:

Bestel patronen tot ƒ 1.— uitsluitend per briefkaart. Plak **op de adreszijde** van de briefkaart naast de postzegel van 6 cent andere postzegels ter waarde van het verschuldigde bedrag. Adresseer deze briefkaart: „Knippatronen-Centrale Margriet", Postbus 497, A'dam. Plak dus geen hoger bedrag aan postzegels dan ƒ 1.— (de 6 cent porto niet meegerekend) en plak de postzegels **uitsluitend aan de adreszijde.**

Bedragen boven ƒ 1.— gelieve U over te maken per postwissel aan de Knippatronen-Centrale, postbus 497, Amsterdam of per giro op No. 444.497 van de Knippatronen-Centrale, postbus 497, Amsterdam. (Bij overmaking per giro gelieve U met enige vertraging rekening te houden). Op het postwissel-strookje gelieve U het **nummer** en de **maat** van het patroon te vermelden.

Zend **beslist** geen geld of postzegels in een brief. Ga, alvorens Uw bestelling te posten, na, of Uw **volledige naam** en **adres**, alsmede het **nummer** en de **maat** van het patroon duidelijk zijn vermeld. Desgewenst kunt U patronen zelf afhalen aan ons adres: Huidekoperstraat no. 22, Amsterdam.

Voor België:

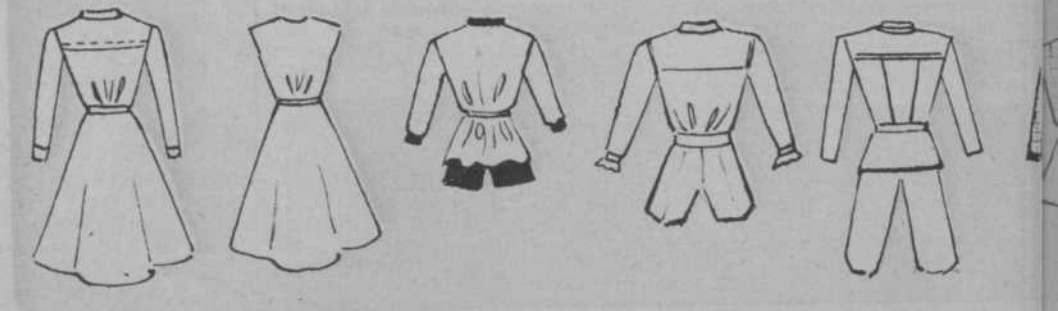
Alle bestellingen voor knippatronen te richten aan: Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen, Telefoon 99445.

Betaling door het insluiten van postzegels (van niet hogere waarde dan Fr. 4,50) per postmandaat of op postcheck 864.91. De knippatronen in dit blad kunnen besteld worden tot één jaar na het verschijnen van dit nummer.

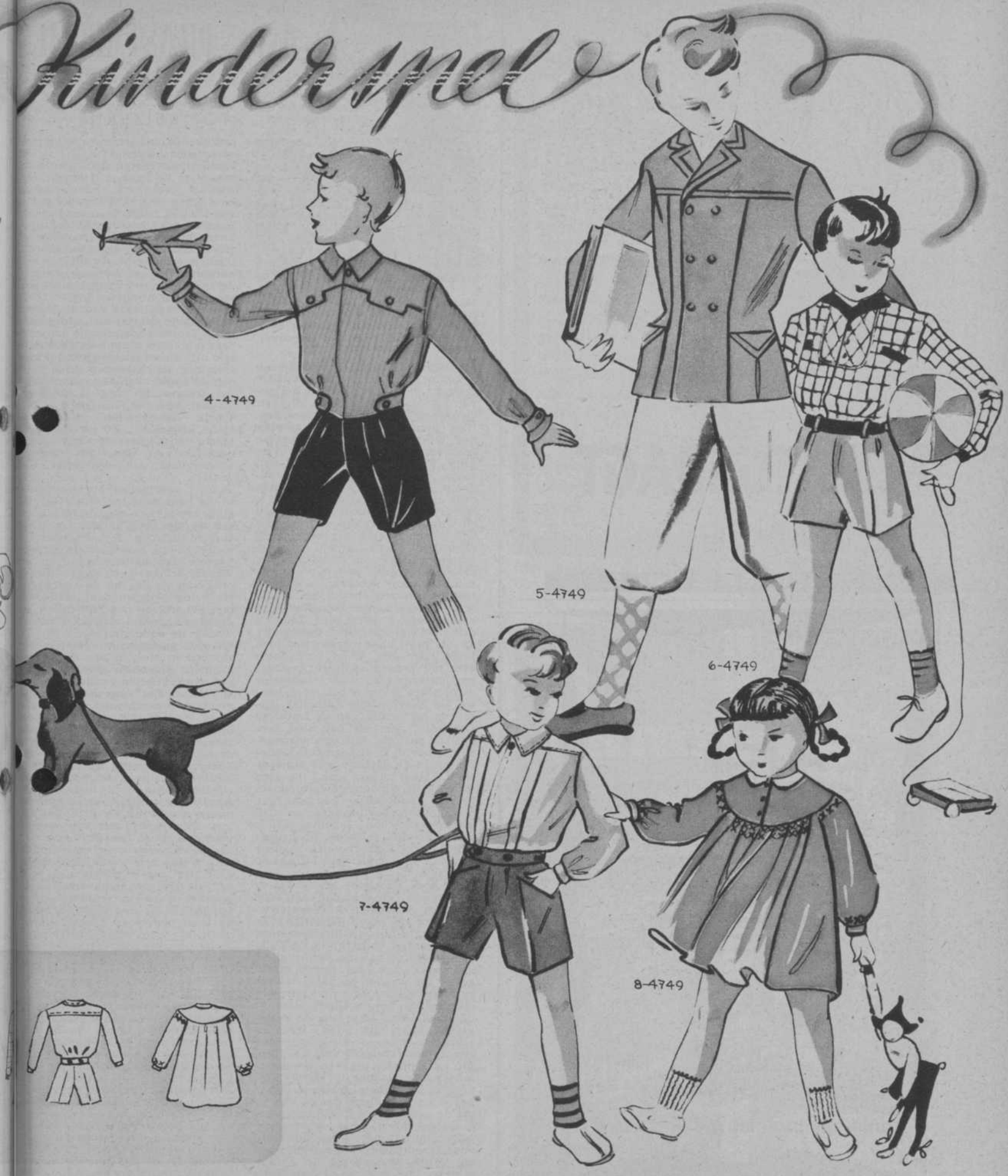
Maten van „Margriet"-patronen voor kinderen.

LEEFTIJD	1	2	4	6	8	10	12	14
Bovenwijdte	52	56	64	68	74	80	84	86
Voornaad mouw	16	20	26	30	34	36	38	40
Lengte jurk	40	45	50	60	68	75	80	90

Kinderspel

Over: DIENSTMEISJES

(3)

VAN DIENSTMEISJE TOT KEIZERIN

Marta Skavronski, die als Catherina I de gemalin werd van Peter de Grote. (Bandtekening van het baek van Phil Stong: Marta of Muscovy).

IS DE HOMERISCHE BRISEïS van koningsdochter tot dienstmeisje gemaakt, het omgekeerde is het geval met Marta Skavronski, die van dienstmeisje keizerin is geworden. Haar geschiedenis — kort geleden nog weer door een Amerikaanse schrijver, Phil Stong, naverteld — geeft stof tot een roman of een opera, en het zal mij niet verwonderen, als wij deze geschiedenis nog eens op de film krijgen.

Marta's ouders woonden in Lijfland en waren eenvoudike boeren, dat wil zeggen lijfeigenen, die er geen eigen bezit op na hielden, maar als slaven in dienst van de landheer de akker verzorgden en het vee hoedden. Zij werd geboren op 6 April 1683 in een gehucht bij het stadje Mariënburg en moet een aanvallige blonde baby geweest zijn. Toen zij drie jaar oud was, stierf haar vader aan de pest; haar moeder was toen reeds overleden, zodat buren zich over het verweesde deerntje moesten ontfermen. Gelukkig bemoeide de dominee zich met het geval; hoewel de Skavronski's Katholiek waren en hij herder van de Lutherse gemeente, nam hij het kind mee naar de pastorie. Zijn vrouw schudde het hoofd; zij hadden zelf kinderen en in de pastorie was armoede troef. Maar haar man, die zich meer in de studie verdiepte dan in het huishoudboekje, had van die menslievende bevliegingen, waar zij niet tegenop kon. Dominee Glück was een echte geleerde; hij had de bijbel in het Lettisch vertaald, maar van wereldse zaken had hij weinig verstand.

Maar goed, de kleine Marta was er nu eenmaal en wie kan het over zijn hart verkrijgen, een weesje van drie jara op straat te zetten? Zo bleef Marta bij de Glück's en toen zij wat groter werd, kreeg de huisvrouw profijt van de liefdadigheid van haar man. Zij leerde Marta koken en wassen en het gewillige en vriendelijke kind nam haar spoedig veel van het dagelijkse werk uit de hand. Eén ding kon de domineeske haar niet leren; lezen en schrijven was in die dagen nog slechts het voorrecht van weinigen. En zelfs op de top van de maatschappelijke ladder is Marta Skavronski analfabete gebleven. Maar koken en poetsen en naaien kon zij als de beste! En wat van meer belang was: zij had een opgeruimde, hartelijke natuur en een grote zin voor gezelligheid. Ook was zij open en eerlijk van inborst. En zij beschikte, hoewel zij lezen noch schrijven kon, over een buitengewoon goed verstand.

Vijftien jaar had zij aldus als dienstmeisje in de keuken doorgebracht, toen er zich een verandering in haar leven voltrok. Mevrouw Glück werd bang, dat haar volwassen zoon de bekoring van de achttienjarige huisgenote niet zou kunnen weerstaan en om erger te voorkomen, huwde zij Marta uit aan een korporaal bij de Zweedse dragonders, van wie wij verder niets weten, dan dat hij Johan heette. Toen kwam er een inval van de Russen en het ging daarbij niet anders dan in de Trojaanse oorlog: de aanvoerders pikten de beste buit voor zichzelf uit. En tot die buit rekende men toen nog als duizenden jaren geleden de aantrekkelijke vrouwen. Zodat Johann zijn jonge gade moest afstaan aan de Russische maarschalk Sheremetiev, een [illegible] oude krijgsman. Zo promoveerde Marta van korporaalsvrouw tot generaalske. Al was laatstgenoemde waardigheid dan weliswaar niet wettig.

Toen 't voormalige boerendeerntje in die hoge rang mee naar Rusland ging, zag zij zich daar verplaatst in een wereld, zoals zij zich nooit had kunnen dromen. Het Rusland van toen was nog zoveel ruwer en barbaarser dan het Rusland van nu. Woeste drinkgelagen waren aan de orde van de dag en de voornaamste kringen deden daar lustig aan mee. Vooral de hoge officieren gedroegen zich onder invloed van de wodka als dolle stieren.

Boven maarschalk Sheremetiev stonden in Moskou nog maar twee mannen: Alexander Menshikov, die zich van koksjongen tot generaal en prins had opgewerkt en zijn grootste vriend, de dertigjarige tsaar Peter I. Dit drietal gaf ook bij de bacchanalen de toon aan. En spoedig deed prins Menshikov bij de oude maarschalk moeite om zijn bekoorlijke gezellin als hulp in de huishouding over te nemen. Als mindere van de prins kon de maarschalk niet weigeren en zo ging het meisje mee naar het prinselijk paleis. Toen tsaar Peter zijn boezemvriend eens een bezoek bracht, verbaasde hij zich over de verandering, welke deze woning had ondergaan. Het zag er daarbinnen vroeger uit als een zwijnenstal en nu was het in een keurig interieur herschapen. Maar nog meer verbaasde de tsaar zich, toen hij met de bewerkster van deez verandering kennis maakte. Het werd een liefde op het eerste gezicht!

Maar Marta was van de handtastelijkheid van haar bewonderaar niet gediend. Beledigd week het meisje terug en begon te snikken. Dit werkte zodanig op het gemoed van de onbeheerste bruut, dat hij sentimenteel werd en haar met zachte woordjes ging sussen. Hij liet haar een slok uit zijn glas Tokayer drinken en vroeg haar vergeving.

Het spreekt vanzelf, dat de prins nu op zijn beurt aan de tsaar afstand moest doen zoals de maarschalk aan de prin shad gedaan. Spoedig was Marta het liefje van de machtigste potentaat van de toenmalige wereld. En na vijf jaar met hem te hebben geleefd en hem vijf kinde

ren te hebben geschonken, die allen weer spoedig stierven, werd Marta haar het Kremlin overgebracht uit het landhuisje, waar zij tot nog toe op kosten van de tsaar had gewoond. Zij vergezelde hem op al zijn krijgstochten en wist de ruwe man, die vaak tot een delirium verviel, uit zijn dierlijke staat op te heffen. Hoewel zij zich bij het drinken en vechten bij de mannen aansloot en zelfs in een gevecht tegen de Turken gewond is geworden, bleef zij in haar diepste innerlijk haar vrouwelijk wezen getrouw en Peter vond bij haar steeds weer rust en vrede voor zijn tomeloos gemoed.

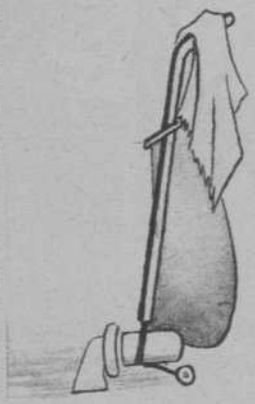
Hij achtte haar zo hoog als levensgezellin, dat hij reeds spoedig in stilte zijn huwelijk met haar liet wijden, na van zijn gemalin Eudokia gescheiden te zijn. Vijf jaar later maakte hij dit huwelijk officiëel bekend; bij die gelegenheid kreeg Marta als tsaritsa de naam Ekaterina. In 1724 is 't voormalige dienstmeisje als keizerin aller Russen plechtig gekroond; in haar kroon schitterden niet minder dan 2564 juwelen. De mantel, die zij torste, stond stijf van het goudbrokaat en woog honderdvijftig pond.

Tot zijn vroege dood is Marta (of Catharina) de goede engel van Peter geweest; als hij op reis was, wisselden zij innige brieven, die zij als analfabete aan een secretaris dicteren moest.

Bij zijn pijnlijke ziekte-aanvallen stond zij haar gemaal als een moederlijke verpleegster ter zijde en op zijn sterfbed hielp zij hem geduldig door het ergste heen. Maar het merkwaardige is, dat dit van afkomst zo eenvoudige meisje zich ontwikkeld heeft tot een politiek genie, dat met haar gemaal samen en vaak ook vóór hem de staatkundige plannen ontwierp, die de kaart van Europa bepaalden. Na Peter's dood in 1725 heeft Catherina nog twee jaar zelfstandig geregeeerd. Op 16 Mei 1727 is zij op 44-jarige leeftijd aan een longziekte gestorven.

In 1717 heeft zij samen met Peter een bezoek gebracht aan Zaandam, waar de grootmachtige tsaar tot zijn vreugde zijn oude makkers terugvond, bij wie hij de scheepsbouw geleerd had.

De Hollanders werden bekoord door het mollige, door de zon gebruinde vrouwtje met haar hartelijk glimlachend gelaat, dat op Rembrandts Saskia moet hebben geleken. Toen Peter doorreisde, is zij nog een tijdje in Holland achtergebleven, omdat zij het leven moest schenken aan een zoontje, dat ook alweer binnen het jaar overleed. Deze kleine Paul was één van de twaalf kinderen — zes zoons en zes dochters — van wie slechts enkele de volwassen leeftijd hebben bereikt.

H. G. Cannegieter.

★ ★ ★

IN NOORS PATROON

(Vervolg van pag. 3)

Ga dan verde als volgt: 1e nld.: 2 av. sa., grijs, x av. 2 grijs, 1 geel, 2 grijs; herh. vanaf x tot de laatste steek, deze 1 grijs.

2e nld.: x recht 2 grijs, 3 geel; herh. vanaf x tot de laatste 2 st., deze 2 recht samenbreien met grijs.

3e nld.: 2 av. sa., grijs, x aver. 1 groen, 4 grijs; herh. vanaf x tot de laatste 4 st., deze 1 groen, 3 grijs.

4e nld.: 7 afk. met grijs, x recht 1 groen, 4 grijs; herh. vanaf x tot de laatste 2 st., deze recht samenbreien met groen.

5e nld.: 2 av. sa. groen, x aver. 2 grijs, 3 groen; herh. vanaf x.

6e nld.: 7 afk. met groen, x recht 2 grijs, 3 groen; herh. vanaf x tot de laatste 3 st., deze: 1 grijs, 2 recht samenbreien, grijs.

7e nld.: 2 av. sa. grijs, x aver. 3 groen, 2 grijs, herh. vanaf x tot de laatste steek, deze groen.

8e nld.: met groen 7 afkanten, recht tot de laatste 2 st., deze samenbr.

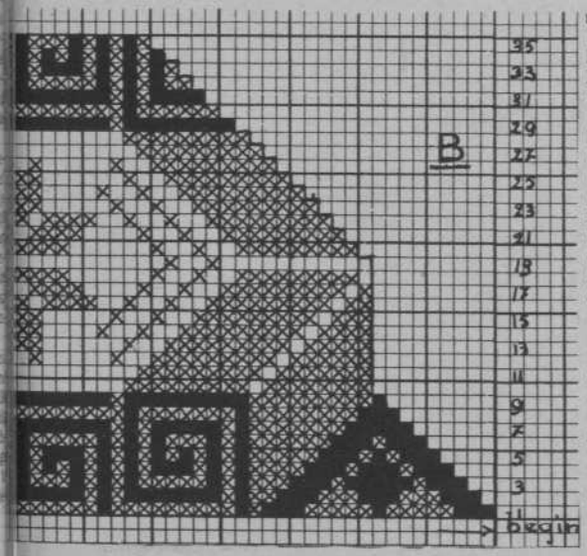
9e nld.: 2 av. sa. geel, aver. 1 geel, 2 groen, 3 geel, 1 groen.

10e nld.: met groen afkanten.

Neem van de overige steken de 17 st. aan de binnenkant op een hulpnaald en brei de andere kant op dezelfde wijze in tegenovergestelde richting.

Mouw: Zet op nld. no. 2½ met groene wol 58 st. op en brei 10 cm 2 steken recht, 2 st. aver. (ribbelp.). Volgende naald: 9 ribbelpatroon, x uit de volg. st. 2 st. breien, 11 ribbelp.; herhalen vanaf x tot de laatste st., uit deze st. 2 st. breien (63 steken). Ga dan verder op nld. no. 2½ in het patroon van het rugpand, doch gebruik eerst geel, dan groen, daarna rood en meerder aan weerskanten van de 11e en elke volg. 6e nld. 1 st., tot er 93 st. op de naald zijn. Brei over deze breedte tot de 5e gele patroonrand voltooid is. Volgende naald: met grijs averecht.

(Vervolg op p. 44)

Camelia

het hygienische Reformverband, dat door zijn goede pasvorm, afgeronde hoeken en sterk absorberende, zachte, donzige „Camelia"-celstof aan de hoogste eisen voldoet. Bovendien is „Camelia"-verband zo gemodeleerd, dat het onder de moeilijkste omstandigheden steeds volmaakte bescherming geeft.

Record	f 0.80
Populair	f 1.10
„Camelia"-gordel	f 1.05

Imp. „Encami" - Fa J. Rozendaal
L. v. Meerdervoort 1352, Den Haag

Hero Jams
voor lekkere en gezonde boterhammen!
N.V. HERO CONSERVEN BREDA

ERDALIN
't BESTE
voor
haard
en kachel

't is een Erdal product.. dus goed!
P399

Ook U kunt met kunstlicht fotograferen!

De mooiste opnamen kunt U binnenshuis maken, zonder de minste moeite. Hebt U een eenvoudige box? Geen bezwaar! Met Philips fotolampen zet U moeder op een plaatje, dat nog jaren de familie rondgaat! Iedereen kan het! Uw fotohandelaar geeft U graag alle mogelijke inlichtingen.

Philips Fotolampen

worden alleen verkocht in originele Philips verpakkingen.

N.V. Philips' Verkoop-Maatschappij voor Nederland - Eindhoven

HET KWEKEN van bloemen en planten neemt voortdurend 'n grotere vlucht; soms ziet men vensterbanken, die in kleine tuintjes zijn herschapen, zelfs midden in de winter.

Maar niet iedereen heeft met deze hobby even veel geluk — dan lijkt het wel of de planten stilletjes wegkwijnen en het resultaat daarvan is maar al te vaak, dat we met een teleurgesteld gezicht 't betreffende stukje natuur met de vuilnisman meegegeven.

Dat „kwijnen" is ook een eigenschap van de blad- of Phyllocastus.

Meestal is dit echter te wijten aan 'n ondeskundige behandeling, en hoewel de bloeitijd eerst in het vroege voorjaar valt, meen ik er goed aan te doen u even te vertellen hoe dit plantje verzorgd

BLADCACTUSSEN

moet worden. U weet misschien wel, dat de Phyllo-cactussen zeer rijk kunnen bloeien. Maar waar gewone cactussen eigenlijk altijd wel groeien, vereist deze soort uw speciale zorg — en dan moet u er mee beginnen de rusttijd van de plant wel degelijk te eerbiedigen. Wanneer u een plant in de wintermaanden namelijk niet laat rusten en doorgaat met gieten en voeden zal ze ongestoord doorgroeien en vergeten bloemknoppen te vormen.

Een bladcactus mag dus in de wintermaanden geen vloeimest meer hebben en ook de watergift moet aanzienlijk worden verminderd; ze moet juist zó veel vocht hebben, dat de bladeren net niet verschrompelen. Het is het beste om de cactus tijdelijk iets koeler te zetten; een temperatuur van 55° F. is ruimschoots voldoende. Denkt u er echter wel om dat het beetje water dat ze krijgt op kamertemperatuur moet worden gebracht!

U houdt haar nu aan de droge kant tot zich in Februari kleine rode puntjes aan de bladeren gaan vormen — de bloemknoppen. Langzamerhand kan dan meer water gegeven worden, maar de normale portie mag eerst worden toegediend wanneer het absoluut zeker is dat de knoppen doorgroeien. Pas echter voor op, niet te vroeg met begieten op volle kracht te beginnen, dan vallen de knoppen af. Ook wanneer u de plant steeds op dezelfde plaats zet, blijft er geen knop over; een sterk wisselende dag- en nachttemperatuur is eveneens fnuikend. Verpotten vlak voor de bloeitijd of uit den boze, wacht er mee tot de laatste bloemen zijn afgevallen.

De bladcactus kan op den duur heel hoog worden — zo hoog, dat ze in de vensterbank een beetje hinder

IN NOORS PATROON

(Vervolg van pag. 43)

Ga verder met grijze wol en kant voor de kop van de mouw aan het begin van de vlg. 4 nld. telkens 3 st. af, minder dan aan het begin van de vlg. 4 nld. telkens 1 steek. Brei dan het eerste gedeelte van de pas als bij het rugpand beschreven, doch minder aan weerskanten van de 10e naald 1 steek.

Volg. naald: met grijs 2 recht sa., recht tot de laatste 2 st., deze recht samenbr. Brei dan volgens telpatroontekening B, het schema wordt gelezen van rechts naar links tot de middelste steek en daarna in omgekeerde richting; waarbij aan weerskanten van de vlg. 9 nld. 1 st. geminderd wordt. Brei 10 nld. over dezelfde breedte. Minder daarna nog aan weerskanten van de vlg. 16 nld. 1 st. Kant af met groene wol, waarbij telkens 2 st. samen genomen worden.

Halsrand: Sluit de rechterschoudernaad. Neem de randlussen langs de schuine halskanten en de steken van de hulpnaalden op nld. no. 1 en brei met groene wol 11 naalden 2 st. recht, 2 st. aver. Kant losjes af in ribbelpatroon.

Strijk de delen aan de achterkant onder een vochtig doekje. Zet de jumper in elkaar, laat de linker schouder ca. 6½ cm aan de halskant open; maak aan de voorkant van de linkerschouder 2 knoopsgattenlusjes. Naai de knoopjes overeenkomstig de lusjes aan. Strijk de naden aan de achterkant onder een vochtig doekje.

lijk gaat worden. Bovendien ontwikkelen zich aan die lang-gerekte bladeren maar weinig bloemen. Om dit te voorkomen moet u, wanneer de plant is uitgebloeid, de bladeren een flink eind insnoeien. Ze kunnen zelfs zonder bezwaar tot de helft worden ingekort.

In begin Mei kunt u hem met pot en al buiten zetten, het beste op een vochtige plaats, en beschermd tegen al te fel zonlicht. In de zomer kunt u haar om de veertien dagen wat vloeimest geven (natuur- of kunstmest), in een niet te sterke oplossing. Een laatste opmerking: kamerplanten mogen nooit bemest worden als de potgrond droog is. Begiet ze dus eerst met gewoon water!

Ook de Aäronskelk is over het algemeen een zorgenkindje, en herhaaldelijk heb ik al brieven met klachten er over ontvangen: de voornaamste hiervan zijn het geelworden van de bladeren en het niet willen bloeien. Het in groten getale opschieten van nieuwe scheuten en het hoge opgroeien van sommige planten schijnt veel voor te komen. Over de gele bladeren behoeft u zich niet ongerust te maken; tenslotte moet een blad eens sterven. Het kan niet altijd groen blijven en wanneer dus aan de onderkant van de plant een blad geel wordt, is dat geen ongewoon verschijnsel. Wanneer dit echter veelvuldig voorkomt, heeft dit een andere oorzaak — in de meeste gevallen een te donkere standplaats en veelvuldig begieten met koud water.

Hoewel de planten veel worden gekweekt, brengen zij meestal niet al te veel bloemen op. Ook hier weer: het verwaarlozen van de rusttijd en.... een te warme standplaats. Heus, het is niet moeilijk om in het hartje van de zomer bloeiende Aäronskelken te hebben maar ze behoren eigenlijk in de winter te bloeien.

Dus gaan we te werk volgens de aangegeven methode.

De plant verlangt een zonnige standplaats; staat hij te donker, dan schiet hij zo enorm hoog op zonder te bloeien. Een temperatuur van 60° F. is als de meest gewenste te beschouwen en heerst er dan nog een vochtige atmosfeer in het betreffende vertrek, dan is het helemaal mooi. Besproeit en begiet u de plant dus regelmatig, maar gebruik hiervoor nooit koud water. Het verdient aanbeveling de plant in de loop van de winter eens te bemesten — ook hier kunt u opgeloste oude koemest even goed gebruiken als kunstmest. Eenmaal per week een klein beetje is ruimschoots voldoende.

Begin Mei mag de plant water nóch mest meer hebben; de bladeren worden geel en sterven af — de plant gaat haar rustperiode in.

Tegen half Juni klopt u haar uit de pot en schudt u de oude grond uit haar wortel; de verdorde bladeren worden afgesneden en wanneer de plant al jonge zijscheuten heeft gevormd, kunt u die gelijktijdig verwijderen. Planten met zoveel uitlopers bloeien namelijk maar zelden. Daarna graaft u haar in de tuin in op een zonnige plaats. Meng van te voren de zandige tuingrond nog met wat klei en oude koemest.

Half September moet ze weer naar binnen; laat de grondkluit zo groot mogelijk in de pot komen. Laat haar nog een poosje met pot en al buiten staan, tot ongeveer midden October. Dan worden de nachten te kil en moet ze binnen op een zo zonnig mogelijk plaatsje worden gezet.

De gele Aäronskelk moet geheel anders behandeld worden. Ze komt dan ook meer in de tuin voor en kan in de zomermaanden rijk bloeien. De knollen moeten in de late herfst worden opgegraven en op een vorstvrije plaats in kistjes duinzand overwinteren. Tegen Mei kunt u ze op een zonnige plaats weer uitpoten.

PRAKTIKUS.

n AARONSKELKEN

Wonderlijk zacht voor Uw huid -

WITTE, ZUIVERE

LUX TOILET ZEEP

Claudette Colbert zegt:

(Universal-International)

„Het is heerlijk om te merken, hoe het actieve schuim van Lux Toilet Zeep de huid zachter, soepeler maakt".

9 van de 10 filmsterren gebruiken LUX Toilet Zeep

LTZ 75—0202

PRODENT voor elk gezin!

Poets met Prodent 's morgens, poets met Prodent 's avonds. Parelwit worden Uw tanden, stralend Uw glimlach. Prodent voor mooie en gezonde tanden!

★ *Uw tandarts zal het U zeggen: „alleen Prodent bevat Dispergon tegen tandsteen".*

Vraag daarom nooit zomaar naar „tandpasta" ... eis Prodent!

PRODENTA-AMERSFOORT P 404

De wens van iedere vrouw

„Margriet Breit"

Brei in Uw vrije dagen eens zo'n fleurige jumper of zo'n sportieve trui uit Margriet Breit met circa 30 leuke modellen. U zult er veel plezier van hebben! Verkrijgbaar in de boekhandel, in manufacturen- en wolzaken. 90 cent per nummer. Voor België 15 frs.

SPECIALE AANBIEDING

Abonné's van dit blad kunnen bij de bezorger een exemplaar kopen tegen de speciale prijs van 65 cent. Waar niet verkrijgbaar bestelle men rechtstreeks bij de uitgeefster:

DE GEILLUSTREERDE PERS N.V.

N.Z. Kolk 31, Amsterdam-C. Gironummer 477682. Voor België Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen. Postcheck 86491

Margriet WEET RAAD

De adviezen in deze rubriek gegeven zijn gratis voor alle lezeressen van dit blad. Vragen te richten aan het adres Postbus 497, Amsterdam. Voor België: Grote Steenweg 660 Antwerpen (Berchem). Voor rechtstreeks antwoord s.v.p. postzegel insluiten.

HET PROBLEEM VAN DE WEEK.

Met dit probleem ga ik eens een beroep doen op onze lezeressen.
Een moeder van 8 kinderen schrijft:

„Margriet, ik durf bijna met mijn vraag niet bij U aan te komen, maar de toestand dwingt er mij toe. Daarbij ik ben al zo'n oude bekende van u, daar ik Uw blad lees van af de oprichting. Daarom waag ik het het volgende te vertellen. Er is bij ons een consultatie bureau opgericht, en daar moet ik heen met mijn jongste van 6 weken oud. Nu is dat Bureau een half uur lopen van mijn huis af, dus zou ik het kind al die tijd op de arm moeten dragen. Dat zou nu nog niet zo heel erg zijn als ik nog niet daarbij twee kleintjes moest meenemen die nog niet naar school gaan. U begrijpt, Margriet.... dat is bijna niet mogelijk: een kind op de arm, twee kleintjes aan de rokken.... Een kinderwagen heb ik niet meer, toen wij vluchten moesten in 1945 is mijn zo goed als nieuwe kinderwagen gestolen, en aan een nieuwe of tweedehandse kan ik niet denken, want met een gezin van 10 personen en een inkomen van f 35,— per week kun je niet aan dergelijke dingen beginnen de dag van vandaag. Weet U niemand, Margriet, die misschien zo'n wagen ongebruikt op zolder heeft staan? Ik zou er toch zò dankbaar voor zijn, want als moeder besef ik wel hoeveel goed het geregelde bezoeken van het Consultatie bureau je geeft. Maar zonder kinderwagen kan ik er niet heen.... Margriet, kunt U niet eens een goed woordje voor mij doen?"

Kijk, lezeressen, het is niet onze gewoonte dergelijke beden om hulp op te nemen. Slechts bij hoge uitzondering voor een zieke, een invalide, een oorlogsslachtoffer heb ik eens een beroep op U gedaan. En nooit tevergeefs. Natuurlijk zijn er nog wel onder U die een kinderwagen ter beschikking hebben, en hem aan dit moedertje, voor wie hij zo'n grote hulp zou betekenen, willen afstaan. Let wel: het gaat hier niet om overname, maar om een gift. Dit vrouwtje met haar 8 kinderen en haar kleine inkomen, kan eenvoudig geen wagen kopen, noch nieuw, noch tweedehands. Van een vergoeding kan dus geen sprake zijn. Doch degenen die een wagen hebben, en een goed werk willen doen, krijgen hier hun kans. Naam en adres van het Moedertje te S. houden wij ter beschikking.

★ **Miky uit T. (België).** Miky, Miky.. wat vertel je me daar.. je verkeert al een hele poos met een soldaat en je ouders weten er niets van! En je beliegt en bedriegt ze om maar met die militair uit te gaan. Bovendien weet je helemaal niet of de jongeman het ernstig meent, want hij praat nooit over de toekomst. Nu Miky, dan begin jij er eens over te praten. Als je nu al zo lang met deze jongeman omgaat, i dat helemaal niet raar. Hij zal toc wel begrijpen dat je een hogere am bitie hebt dan die van soldaten vriendinnetje, nietwaar? En daa hij, zoals je zegt, zo'n keurige jon gen is, zal hij je ongetwijfeld oo verder keurig behandelen. Je vrees dat je ouders bezwaren zullen heb ben tegen verkering met een sol daat.... och kom, dat standpunt i wel een beetje ouderwets en over dreven. Iedereen is thans soldaat e alle rangen en standen zijn in d soldatenwereld vertegenwoordig Het is dus dwaasheid een vriend schap met een soldaat te verbiede alleen om het feit, dat hij soldaa is. Als je ouders je jongen zulle leren kennen, zullen hun bezwar wel als sneeuw voor de zo dwijnen, denk je ook niet Miky, speel open kaart, zowel m je ouders als met je vriend. Dat i het allerbeste.

★ **Twee zwartjes te Z.** Gebrui jullie verstand en speel niet me vuur. Dat is kort en bondig mij mening. Ik hoop, dat je ernaar han delt.

★ **Mej. A. te B.** Je houdt van de zelfde jongen als je vriendi doch deze laat geen voorkeur bli ken. Rare toestand. Er zijn twe mogelijkheden: ofwel heeft de jon geman aanleg voor Sultan ofw houdt hij van geen van jullie be den. Spreek eens over 't geval met j vriendin en ga hem beide in onde linge afspraak eens een hele poo uit de weg. Hij zal dan wel merke wie hij het meeste mist. En die dan de uitverkorene. Iets ande weet ik er ook niet op.

★ **J. d. B. te ??** Als die jonge van jou „er wel tien gulde voor over heeft" om van jou af zijn, dan geef je hem toch zek onmiddellijk de bons? Zo'n onb schofte vlerk. Uitmaken, en on delijk, hoor en uit laten ook denkt zo'n blaag wel! Wat ik zeggen wilde: bakvisje wordt m een b geschreven hoor en niet m een p. Ik heb eerst wel even g lachen om dat „pakvisje", zoals schrijft, maar nu erger ik me e aan en vind dat je eerst maar w beter moet leren, inplaats van jong al amoureuse wegen te bewar delen. Pak aan, Pakvisje.

★ **Mej. N. te N.** Wat je doen mo om je ouders geen verdriet doen en zelf ook niet in de nari heid te komen, is heel eenvoudig verhouding met die jongeman ve breken. Daar komt geen goeds va Wil je hebben dat ik je nadere ra en inlichtingen geef, schrijf me d je volledige naam en adres. In de rubriek kan ik niet zo de puntj op de i's zetten, zoals dat in jou geval feitelijk wel nodig is.

★ **E. te E.** Volgens je specia wens zal ik je vragen zo b knopt mogelijk behandelen. 1. Ja, bent wel een beetje verliefd op maar je houdt toch niet van he Het zijn z'n manieren, zijn ran zijn geld ,die je begoochelen. H beste is een andere, zij het d mindere betrekking te zoeken, bu ten het bereik van A., die met

speelt als een kat met een muis. 2. B., lijkt mij de geschikte man voor jou. Als je A. niet meer ziet, zul je hem spoedig vergeten, daar B. er wel voor zorgen zal, dat je meer en meer van hem houdt. 3. Zoveel verschillen B. en jij niet in ontwikkeling. Daarbij, eenmaal getrouwd groeien jullie nog meer naar elkaar toe en vullen elkaar aan. 4. Weer met A. beginnen? Gekkenwerk. Hij speelt met je, die rijke, deftige meneer en jij, eenvoudig meisje, bent bijna het slachtoffer geworden van zijn luchthartigheid. Nu is het nog tijd voor jou om je leven een andere wending te geven. Keer je af van het geflirt en ga op in de eerlijke, oprechte liefde van de eenvoudige, maar rechtschapen B.

★ **Mej. E. K. te H.** Als je verloofd bent hoef je niet „vader en moeder" tegen je aanstaande schoonouders te zeggen. Maar het mag wel. Het is een kwestie van gevoel. Als je wat voor die mensen voelt (het zijn per slot toch de ouders van je a.s. man) als je er al helemaal tegenover staat, zoals een kind tegenover zijn ouders, ja.... dan kun je ze gerust met Vader en Moeder aanspreken. Misschien vragen ze er zelf wel eens om. — Sta [illegible] nog heel vreemd tegenover, [illegible]un je met de gewone begroeting „Mijnheer, Mevrouw" volstaan, maar dàt vind ik nu wel een beetje koud, hoor, en beslist onhartelijk. Zoals gezegd: het is louter een kwestie van gevoel. Punt twee: als je in het zwart trouwt, kun je heel goed witte glacé handschoenen nemen. Die harmoniëren dan uitstekend met het wit van het bruidsbouquet en van die corsage die je draagt. Neem dan een heel coquet niemendalletje van een zwart hoedje met een ietsje wit erop. Dat staat ook erg chic. Een grote hoed is natuurlijk ook prachtig, maar die staan niet iedereen en zijn bovendien tamelijk prijzig. Punt drie: als de bruid in een lang gewaad trouwt, dan dient de bruidegom in jacquet te zijn: zwart vest, zwarte jacquet, grijs gestreepte pantalon, grijze das, grijze handschoenen, grijze sokken, zwarte schoenen, hoge hoed.... ziezo, de bruidegom is aangekleed. Ja, het is veel meer in stijl als ook de andere gasten in een lange japon verschijnen (wat de dames betreft) en de heren in deftig zwart met hoge hoed. — Punt vier: de vrien[illegible]et de neten in het haar moet [illegible] eens het volgende doeltreffende en goedkope middeltje toepassen: het haar nat maken met heel warme azijn (daar waar de meeste neten zitten). Een doek drenken in warme azijn en deze zo warm mogelijk om het hoofd leggen, een dikke wollen das eroverheen, en zo naar bed. De volgende morgen het haar wassen, drogen, borstelen en kammen.... weg neten! Ze zijn dan allemaal morsdood. Nu E. K..... ik hoop je voldoende antwoord te hebben gegeven op je bloemlezing van vragen. Ik hou me verder aanbevolen, hoor. Tot kijk!!

★ **Helle te A.** Je eerste vraag is al heel vlug te beantwoorden. Het angora-truitje kun je wassen op de manier, zoals in dit nummer op pagina 32 is aangegeven. Je haarborstel ,die vet geworden is, sla je even door lauw water, waaraan een scheut ammoniak is toegevoegd. De bovenkant van de borstel mag hiermee niet in aanraking komen. Om dit te voorkomen wrijf je deze in met witte was of vaseline. Is de borstel erg vuil, dan laat je hem enige uren in het sop staan. Spoel hem daarna flink uit in schoon, lauw water, hierna in koud water, sla hem uit en zet hem te drogen, echter niet op de haren. Door het dikwijls uitwassen worden de haren wel eens slap. Door toevoeging van een stukje aluin in het spoelwater, stijven deze weer op. Ziezo, Helly, dat is het. Je gaf geen juist adres op, daarom zijn hier je vragen beantwoord.

★ **Mevr. Cupido te L.** Welkom, nieuwe abonné, met vlek en al. Ik hoop, dat we veel plezier van elkaar zullen beleven. Wat die soepvlek in Uw wollen japon betreft: probeer die eruit te krijgen met een klein beetje tetra. In de rondte wrijven om kringen te voorkomen. Als de tetra nog nat is, een beetje magnesia-poeder opstuiven, alles goed laten drogen en de vlek uitborstelen. Als het wasbare stof is, kunt U de japon ook wel wassen in een lauw, niet te vet zeepsop. Koud spoelen. De gele streep die U erin gekregen hebt, toen U door strijken probeerde de vlek eruit te krijgen, is helaas een hopeloos geval!

★ **A. B. te V.** Ook al een vlek en ook al met tetra te verwijderen. Je kunt de vlek precies op dezelfde manier behandelen als ik Mevr. C. te L., vertelde. Succes gewenst!

★ **Bleekneusje te A.** De beste weg voor jou is ,dat jij ,die zo twijfelt tussen twee jongens, nog helemaal niet aan verkering begint. Je bent er nog niet oud en verstandig genoeg voor.

★ **Wanhoop.** Zo eenzaam, zo verlangend naar een levensgezel en.... zò verlegen! Tja, van dat laatste kan ik je niet genezen, dat zul je zelf moeten doen. Sluit je aan bij een club of vereniging en zoek veel omgang met jonge mensen. En probeer om 's hemelswil die verlegenheid van je af te zetten. Als je wilt, kun je dat best. Het is enkel een gebrek aan zelfvertrouwen.

★ **C. V. te G.** De vlekken in Uw linnen jurk zullen niet makkelijk te verwijderen zijn. U kunt het proberen met tetra of met een beetje verwarmde terpentijn. Ik hoop, dat U succes hebt.

★ **Marie.** Voor die bruine vlekken op de zwarte schoenen ziet het er ook vrij somber uit. Het zal waarschijnlijk aan de kwaliteit van het leer liggen. Zwarte schoensmeer is het enige redmiddel, dat ik je aan de hand kan doen.

★ **Oproep.** Wie onzer lezeressen is in het bezit van een handleiding van de „Wikuna" breimachine? Wij zoeken deze n.l. voor een onzer abonné's ,die door ziekte en tijdsomstandigheden iets wil verdienen met een breimachine, maar hier niet mee overweg kan.

★ **Wil Mevr. J. K. te Krimpen a.d. IJssel** even haar volledig adres opgeven, daar het breipatroontje van het pakje voor haar klaar ligt.

★ **Hopeloze Moeder te E.** Zoals je zeker wel gedacht hebt, is je vraag voor openlijke behandeling in deze rubriek niet geschikt. Waarom gaf je noch naam, noch adres op? Dan had ik je uitvoeriger kunnen schrijven. Nu kan ik je enkel zeggen, dat de afwijking waaraan je man lijdt, vaker voorkomt dan je wel denkt. Wees niet zo zenuwachtig, bepraat het eens kalm en ernstig met hem, want 't is 'n soort toestand, waaraan je man niet veel doen kan. Als het niet beter wordt, raadpleeg een dokter of een specialist. Er is wel degelijk **genezing** mogelijk. Je ziet, ik leg de klemtoon op het woord genezing, want zoals ik reeds zegde: het is een soort ziekelijkheid.

Margriet

WEEKBLAD VOOR
MOEDER en KIND

No. 48 - 3 DEC. 1949

Jan Steen:
»Sinterklaasmorgen«
(detail)